உ

கணபதி துணை

187

கனம் கிருஷ்ணையர்

(கீர்த்தனங்களுடன்)

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

எழுதியது

சென்னை : கேசரி அச்சுக்கூடம்

Copyright Registered] 1936 [விலை அணா எட்டு

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

உ

முகவுரை

தமிழ்நாட்டில் கர்நாடக சங்கீதத்தை நிலைநிறுத்துவதற்குக் காரணராக இருந்த பெரியார்கள் பலர். அவர்களுள்ளே சிலருடைய வரலாறுகள் சிலரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இக்காலத்தில் சங்கீத சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியும், சங்கீத சபைகளும், சங்கீதக் கலாசாலைகளும், சங்கீதப் பரீக்ஷைகளும் நாடெங்கும் அதிகரித்து வருகின்றன. சங்கீத வித்துவான்களுடைய வரலாற்றை அறிவதிற் பலர் விருப்பத்தோடு முயன்று வருகிறார்கள்.

என் முன்னோர்கள் சங்கீதத் தொடர்புடையவர்களாதலினாலும், என்னுடைய தந்தையாரும் சிறிய தந்தையாரும் சங்கீதத்திலேயே தங்கள் வாழ்நாளை ஈடுபடுத்தினவர்களாதலினாலும் இளமையிலிருந்து சங்கீத சம்பந்தமான விஷயங்களையும், சங்கீத வித்துவான்களைப்பற்றிய செய்திகளையும் நான் அறிவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. நானும் இளமையிற் சங்கீதப்பயிற்சி பெற்றவனாதலின் தமிழ்த்தெய்வத்தின் வழிபாடு செய்துவரும் காலத்திலும் சங்கீதத்தை மறந்தேனல்லன். திருவாவடுதுறையாதீனம், திருவண்ணாமலையாதீனம், திருப்பனந்தாள் மடம், இராமநாதபுரம், உடையார்பாளையம், ஊற்றுமலை முதலிய இடங்களிலுள்ள பழக்கத்தினால் அங்கங்கே நிகழும் விசேஷகாலங்களிற் சென்று பல சங்கீத வித்து

வான்களோடு பழகி அவர்களுடைய இசைவிருந்தை நுகரும் பேறு எனக்குக் கிடைத்ததுண்டு. இவ்வளவும் சங்கீதத் தொடர்பு என்பால்விடாது அமைவதற்குக் காரணங்களாயின.

நான் பிரசங்கம் செய்யுங்காலங்களிலும், பாடஞ்சொல் லுங்காலங்களிலும், அன்பர்களோடு பேசும் காலங்களிலும் இடையிடையே சங்கீதவித்துவான்களைப்பற்றிய செய்தி களைச் சொல்ல நேரும். அவற்றைக்கேட்ட அன்பர்கள் பலர் அவற்றைத் தொகுத்து வெளியிட்டால் யாவருக்கும் பயன் படுமென்று கூறினார்கள். ஆதலின் சில இசைப்புலவர்கள் வர லாறுகளை, 'கலைமகள்' என்னும் தமிழ்ப்பத்திரிகையின் வாயிலாக வெளியிட்டுவந்தேன். அவ்வரலாறுகளுள் ஒன்றே இப்பொழுது தனியே இப்புத்தகவடிவிற் பதிப்பிக்கப்பட் டிருக்கின்றது.

இச்சரித்திரத்தலைவரான கனம் கிருஷ்ணையரவர்கள் என் தகப்பனாரவர்களுடைய தாயாரின் அம்மானவர். அவ ரைப்பற்றி என் தந்தையாரவர்கள் பலபடப் பாராட்டிப் பேசுவார்கள். அவருடைய கீர்த்தனங்களைப் பாடி மனம் உருகுவார்கள். அவர்கள்பால் அக்கீர்த்தனங்களைக்கேட்டு மனனம் செய்துபாடிய பலரை எனக்குத் தெரியும். இந்த வர லாற்றை எழுதியதற்குத் துணையாக இருப்பவை எந்தையா ரவர்கள் அவ்வப்போது கூறிவந்த செய்திகளும் என் சிறிய தந்தையார் குறித்துவைத்த சில குறிப்புக்களுமேயாகும்.

கனம் கிருஷ்ணையருடைய கீர்த்தனங்களில் சில இப் போது வழங்கிவருகின்றன. அவற்றிற்கு அக்காலத்தில் இருந்த மதிப்பு அதிகம்; இப்பொழுதும் சிலர் தெரிந்து கொள்ள ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஆதி

மூர்த்தி ஐயர் போன்ற பலர் அக்கீர்த்தனங்களைப் பாடி இன்புறுவதை நான் நேரிற் கேட்டிருக்கிறேன்.

என் சிறிய தந்தையார் தம்முடைய கீர்த்தன புஸ்தகத்தில் எழுதி வைத்திருந்த கனம் கிருஷ்ணையர் கீர்த்தனங்களை இச்சரித்திரத்தோடு சேர்த்து வெளியிட்டிருக்கின்றேன். என் தந்தையார் இருந்த காலத்தில் இக்கீர்த்தனங்களைத்தொகுப்பதில் எனக்கு விருப்பம் இருந்திருப்பின், இன்னும் பலவற்றைச் சேர்த்திருக்கலாம். அக்காலத்தில் இவற்றின்பால் என் கருத்துச் செல்லவில்லை. முதுமை மிகமிகப் பழம் பொருள்களினிடத்தே மதிப்பு அதிகரிக்கின்றது.

பழம்பொருளைப் பழைய உருவத்திலே வெளியிடல் என் நோக்கமாதலின் இக்கீர்த்தனங்களை உள்ளவாறு வெளியிட்டேன். தமிழ்க்கீர்த்தனங்களின் வரலாற்றை ஆய்பவர்களுக்குச் சில செய்திகளை உதவுமளவிலாயினும் இவை பயன்படுமென்பது எனது கருத்து. இவற்றை நான் பாடும்பொழுதும், பிறர் பாடக் கேட்கும்பொழுதும், பொருள் தெரியாத வேறுபாஷைக் கீர்த்தனங்களைப்போலவே எண்ணிக்கொள்வேன். பொருளிற் கருத்துச்செல்லின் இவை ஒன்றுக்கும் உதவாதனவென்பதை அறிவேனாயினும் மெட்டின் அமைப்புமுறை சங்கீத அளவில் ஒரு மேல்வரிச் சட்டமாக இருத்தலின் முற்றிலும் புறக்கணிக்கக் கூடவில்லை.

இக்கீர்த்தனங்களிற் சிலவற்றை முன்பு கலைமகளில் வெளியிட்டபோது முன்னுரைகளாகச் சில எழுதியிருந்தேன். அவை வருமாறு:—

"தமிழ்க் கீர்த்தனங்களிற் பெரும்பாலன இயற்றமிழ் இலக்கண அமைதியில்லாதனவாக இருக்கின்றன. சங்கீதப்

பயிற்சியில் தேர்ச்சிபெற்ற பெரியோர்களிற் பலர் தம்முடைய முழுநோக்கத்தையும் சங்கீதத்திலேயே நிறுத்திவிடுவதால் அவர்களுடைய இயற்றமிழறிவு சுருங்கியதாக அமைகின்றது. தாமே கீர்த்தனங்களை இயற்றும் பல சங்கீதவித்துவான்கள் எதுகையும் மோனையும் பொருத்தமாக இருந்தால் போதுமென்ற அளவிலே தங்கள் கீர்த்தனங்களை அமைத்திருக்கின்றனர். சிலரே இயற்றமிழறிவும் நன்குபெற்று நன்மணம்பெற்ற பொன்மலர்போன்ற கீர்த்தனங்களை இயற்றியுள்ளார்கள்.

"கனம் கிருஷ்ணையருடைய கீர்த்தனங்களில் இலக்கணப்பிழைகள் உள்ளன. வாக்கிய முடிபுகள் சரியாக இரா. ஒருமைபன்மைகள் மயங்கிவரும். இவ்வளவு குறைபாடுகள் உடையனவாக இருப்பினும் அவற்றின் வர்ணமெட்டுக்கள் அருமையான அமைப்பை உடையன; சங்கீத வித்துவான்களால் பெரிதும் பாராட்டப்படுவன. ஆதலால், இக்கீர்த்தனங்களைச் சங்கீதக்கண்கொண்டு பார்ப்பதோடு நிற்றல் நலம். தமிழ்ச் சாகித்தியங்களில் இவற்றைப்போன்ற சங்கீதப் பொருத்தமுள்ள கீர்த்தனங்கள் மிகச்சிலவே.

* * *

"கனம் கிருஷ்ணையர் கீர்த்தனங்களில் உலகவழக்குச் சொற்களும் பழமொழிகளும் பயின்றுவரும். 'குத்திரமும் குடிலமென்றும் தன் தலையில் எழுத்தென்றும் குமுறிக்குமுறி உருகுமுள் மிகவாடி' என்பது இலக்கண அமைதியில்லாவிடினும் பெண்பாலார் தங்களுக்குள் பேசும் பேச்சுக்களை அந்த அந்த உருவத்திலேயே வெளியிடும் ஆற்றல் இவருக்குண்டென்பதைக் காட்டுகின்றது. 'வாட்டுதே ஹாட்டி

கோட்டி கொள்ளுதே' என்பதிலுள்ள 'லூட்டி' என்ற சொல்லையும், 'வல்லே வல்லே யென்று பார்க்க' என்பதிலுள்ள 'வல்லே வல்லே' என்ற தொடரையும் உலகவழக்கிலேதான் காணலாம்.*

"ஸ்தல சம்பந்தமான கீர்த்தனங்களில் அந்த அந்த ஸ்தல விஷயங்களை அமைக்கும் இயல்பு இவர்பால் இருந்ததை, 'பாரசகலமும்' என்ற கீர்த்தனம் வெளியிடுகிறது. சாரநாதர், சாரவிமானம், சாரபுஷ்கரிணி, சாரநாயகி, சாரக்ஷேத்திரமென்னும் பஞ்சசாரங்களும் திருச்சேறைக்குரியவை; இவற்றை அக்கீர்த்தனத்திற் காணலாம்.

"சங்கீதத்துக்குரிய சாஹித்தியங்களில் தெலுங்குக் கீர்த்தனங்களே பிற்காலத்தில் அதிகமாகத் தமிழ்நாட்டிலே பரவின. தமிழ்பேசும் குடும்பத்திற் பிறந்த சங்கீத வித்துவான்கள் கூடத் தெலுங்கிலே கீர்த்தனம் செய்வதை ஒரு பெருமையாகக் கருதிவந்தார்கள். இதற்குச் சாமாசாஸ்திரிகள், பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலியவர்களே சாக்ஷி. பாபநாசமுதலியாருக்கும் தெலுங்கினிடத்திற் பிரியமிருந்ததை அவர் இயற்றிய கும்பேசர் குறவஞ்சியால் அறியலாம். அந்தக் குறவஞ்சியிற் பல பாட்டுக்கள் ஒரு பகுதி தமிழும், ஒருபகுதி தெலுங்கும் உடையனவாக இருக்கின்றன.

"தமிழிலே கீர்த்தனங்கள் இயற்றியவர்கள் கூடத் தெலுங்குக் கீர்த்தனங்களிலே அதிகமாகப் பயிலும் சொற்

---

* செறுக்கி, கிட்டே, ஏகாடம், சக்கந்தம், நின்னையா, உடந்தை, ஒயில், வாடிக்கை, என்னமோ, வரட்டும், பொரட்டு, தோதகம், ஆணிக்கை, வருகுமோ, மேடி, தாரிபாரி, மேட்டிமை என்பனவும் இவ்வகையைச் சார்ந்தனவே.

களையும் சொற்றொடர்களையும் தங்கள் பாட்டுக்களில் அமைத்து வந்தார்கள். சொந்தமாக, சொகுசாய் * என்பன போன்ற சொற்களைப் பின்வரும் கீர்த்தனங்களிலே இவர் அமைத்திருத்தல் இந்த வழக்கத்தை ஒட்டியதேயென்று தோற்றுகிறது.''

'தமிழ் நாட்டு இசைப்புலவர்கள் தமிழில் கீர்த்தனங்களைப்பாடுவதில்லை. பயிலுவிப்பதுமில்லை' என்று சில அன்பர்கள் என்னிடம் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. இக்குறையை இக்கீர்த்தனங்கள் ஒருவாறு நீக்கலாமென்ற நோக்கமே கனம் கிருஷ்ணையருடைய சரித்திரத்தை அவருடைய கீர்த்தனங்களுடன் இப்போது வெளியிட்டதற்கு ஒரு காரணமாகும். சங்கீதம் பயிலும் மாணவர்களும் மாணவிகளும் இக்கீர்த்தனங்களைப் பயின்று பய னுறுவார்களானால் எனக்கு மிகவும் திருப்தியாக இருக்கும்.

இதைப்போலவே, நந்தன் சரித்திர ஆசிரியரான கோபாலகிருஷ்ணபாரதியாருடைய சரித்திரத்தையும் அவர் இயற்றிய சில கீர்த்தனங்களோடு வெளியிட்டுள்ளேன்; மகா வைத்தியநாதையர் சரித்திரமும் தனியே வெளிவரும். வேறு சிலருடைய வரலாறுகளையும் எழுத எண்ணியிருக்கின்றேன்; இறைவன் திருவருள் துணையிருந்து நிறைவேற்றுவதாகுக.

"தியாகராஜ விலாசம்"
திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை
16—6—36.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையர்

---

* கோரும், புன்னமாசந்திரன், மரியாதையென்பவற்றையும் பார்க்க.

கனம் கிருஷ்ணையர்

தாமே முயன்று தம்மை நல்லநிலைக்குக் கொண்டுவந்து புகழ்பெற்றவர்களுள் கனம் கிருஷ்ணையர் என்னும் பெரிய சங்கீத வித்துவான் ஒருவராவர். சங்கீதத்தில் உள்ள கனம், நயம், தேசிகம் என்னும் மூன்றுவகைகளுள் கனம் என்பதில் ஒப்புயர்வற்ற தேர்ச்சி பெற்றதனால் இவருடைய பெயர் கனமென்னும் அடைமொழியோடு கூடி வழங்கி வரலாயிற்று. இவருடைய காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் கனமார்க்கத்தைச் சிறிதளவு பயின்றவர்கள் கூட மிகச் சிலரே இருந்தார்கள். இளமையிலிருந்து தொடர்ந்து சாதகம் பண்ணிவருபவர்களுக்கே அது கைகூடிவரும். அவ்வழியில் தனிமுயற்சியை மேற்கொண்டு எண்ணியதை எண்ணியபடியே எய்திய மனத்திண்மையை உடையவர் கனம் கிருஷ்ணையராவர். இவர் இருந்தகாலம் ஏறக் குறைய நூறு வருஷங்களுக்கு முன்னதாகும்.

கிருஷ்ணையர் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா உடையார்பாளையம் தாலூகாவில் உள்ளதாகிய திருக்குன்றமென்னும் ஊரிலே பிறந்தவர்; ஸ்மார்த்தப் பிராமணர்களுள் * அஷ்டஸஹஸ்ர வகுப்

* எண்ணுயிரத்தவர் என்றும் சொல்லுவார்கள்.

பினர்; அந்த வகுப்பிலே அக்கியூர்ப் பிரிவைச் சார்ந்தவர்.

திருக்குன்றம்

திருக்குன்றமென்பது குன்றைவள நாட்டின் தலைநகராகும். அது மிகவும்பழமையானதோர் ஊர். அங்கே ஒருபழைய சிவாலயமும் விஷ்ணுகோயி லொன்றும் உண்டு. திருவிடைமருதூரில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ மகாலிங்கமூர்த்தி யிடத்தும் பிருகத்குசாம்பிகையிடத்தும் இடையறாத அன்புடைய ஒருவருக்கு அவ்வூரில் ஸ்ரீ மகாலிங்க மூர்த்தி அம்பிகையுடன் காட்சியளித்தனரென்று கூறுவர்; அதற்கு அறிகுறியாக அங்குள்ள சிவ பெருமான் திருநாமம் ஸ்ரீ மகாலிங்கம் அல்லது மரு தீசரென்றும் அம்பிகையின் திருநாமம் பிருகத்குச நாயகி யென்றும் வழங்கும். முன்பு மருத விருட்சம் ஒன்று இருந்ததென்பர்; இப்பொழுது அதுகாணப் படவில்லை. அவ்வூர் விஷ்ணுவாலயத்திலுள்ள பெரு மாளின் திருநாமம் ஸ்ரீ சௌந்தரராஜரென்பது. சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம் இரண்டிற்கும் பண்டைக் காலத்தில் இறையிலி நிலங்கள் (சர்வமான்யம்) மிகுதியாக இருந்தனவென்றும் நித்திய நைமித்தியங் கள் விமரிசையாக நடந்துவந்தனவென்றும் பெரி யோர் சொல்லுவர். மருதீசருக்குத் தைப்பூசத்திலும் வருஷப்பிறப்பிலும் திருவிழா நடைபெறுவதுண்டு.

அவ்வூரின் தென்பால் மருதயாறென்னும் பெய ருள்ள நதியொன்று ஓடுகிறது; தமிழ் இலக்கண

நூல்களில் செந்தமிழ் நாட்டிற்கு எல்லையாக வழங்கப்படும் மருதயாறு அதுவேயாகும். அந்நதி மருதீசருக்கு உரியதென்பர்.

உத்தண்டரென்ற ஐயனருடையகோயில் ஒன்று அங்கே இருக்கிறது. அந்த ஐயனர் மிகவரதராக விளங்குகிறார். அவரைக் குலதெய்வமாகக்கொண்ட சைவவணிகர் பல்லாயிரவர் முன்பு அங்கே வாழ்ந்து வந்தார்கள்; பிற்காலத்தில் வரவர நகரம் வளங்குன்றினமையாலும் தங்கள் தங்கள் தொழிலை விருத்திசெய்துகொள்ள எண்ணினமையாலும் அவர்கள் கும்பகோணம், நாகபட்டினம் முதலிய நகரங்கட்குச்சென்று வாழ்ந்து வருவாராயினர். அவர்களிற் கப்பல் வியாபாரிகளும் உண்டு. அவர்கள் வருஷந்தோறும் தவருமல் அங்கேவந்து அந்த ஐயனருக்கு அபிஷேகம் முதலியன செய்வித்துத் தங்கள் பிரார்த்தனைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டு செல்லுவது இப்போதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. அவர் பெயர் உத்தாண்டவரென்றும், ஒத்தாண்டவரென்றும் வழங்குகின்றது.

அவ்வூர் மிகப் பழமையுடையதென்பதற்கு அறிகுறியாக அதனைச் சூழ்ந்துள்ள நிலங்களை வெட்டும்போது * முதுமக்கட்டாழிகள் கிடைத்துவந்தன. அங்கே ஒரு கொல்லையில் ஜைனமுனிவர் பல்லிங்

*பண்டைக் காலத்திலே பிராயத்தால் முதிர்ந்தவர்கள் துன்பமின்றி இருத்தற்கு உபயோகிக்கப்பெற்றுவந்த தாழிகள்; அயலிடங்களில் இப்பெயர் மதமக்கச்சாடியென வழங்குகின்றது.

காஸனத்தோடு இருப்பது போன்ற சிலாவிக்கிரகம் ஒன்று காணப்படுதலால் அப்பக்கங்களில் ஜைன மதத்தினர் இருந்ததாகவும் சொல்லுவர்.

திருக்குன்றம் பெரியதிருக்குன்றமென்றும் சின்னத் திருக்குன்றமென்றும் இரண்டுபகுதியாக உள்ளது. பெரியதிருக்குன்றம் மேற்கிலும் சின்னத் திருக்குன்றம் கிழக்கிலும் உள்ளன. பெரியதிருக்குன்றத்திலேதான் மேலே கூறியவை அமைந்துள்ளன. வடமொழி தென்மொழிகளிலும் சங்கீதத்திலும் பயிற்சியுள்ள பலர் பண்டைக்காலத்தில் அங்கே இருந்துவந்தார்கள்.

தந்தையார்

கனம் கிருஷ்ணையருடைய தந்தையார் இராமசாமி ஐயரென்பவர். பரம்பரைக்கல்வியாகிய சங்கீதத்திலும் தமிழிலும் அவருக்கு நல்ல பயிற்சி இருந்தது; புதிய கீர்த்தனம் முதலியவை இயற்றும் பழக்கமும் உண்டு. அக்காலத்தில் கபிஸ்தலத்தில் இருந்த பெருஞ்செல்வராகிய முத்தையமூப்பனரென்பவர் அவரிடத்தில் அன்புபூண்டு பலவகையில் அவரை ஆதரித்து வந்தார். இராமசாமி ஐயர் மூப்பனரைப் புகழ்ந்தும் கடவுளைத் துதித்தும் பாடிய கீர்த்தனங்கள் பல.

சகோதரர்கள்

இராமசாமி ஐயருக்கு ஐந்து குமாரர்களும் ஒரு பெண்ணும் இருந்தனர். சுப்பராமையர், வெங்குவையர், சுந்தரமையர் (சுந்தரண்ணாவெனவும் அவர்

சொல்லப்படுவார்), கஸ்தூரிரங்கையர், கிருஷ்ணைய ரென்னும் ஐவர்களில் கிருஷ்ணையரே ஐந்தாங் குமாரர். பெண்ணின் பெயர் சுப்பலக்ஷ்மி அம்மா ளென்பது.

மேற்கூறிய சுப்பராமையர் முதலிய ஐவரும் முதலில் தந்தையாரிடத்தில் தமிழும் சங்கீத மும் கற்றுக்கொண்டனர். பிறகு, அரியிலூரிலிருந்த சண்பகமன்னரென்னும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவப் பெரியா ரிடம் பயின்றுவந்தனர். அவர்களுடைய குடும்பத் திற்குப் பண்டையரசர்களால் அளிக்கப்பட்ட நன் செய் புன்செய் நிலங்களும் தோட்டங்களும் இருந்த மையின் பொருட்கவலையில்லாமல் கல்விபயில்வதற்கு ஏற்ற அநுகூலம் அவர்களுக்கு இருந்தது. அந்த ஐவர்களுள்ளே சுப்பராமையர், சுந்தரமையர், கிருஷ்ணையராகிய மூவரும் சங்கீதப் பயிற்சியை விருத்திசெய்ய நினைந்து தஞ்சாவூர் சென்றனர். அங்கே அக்காலத்தில் இருந்த அரசர் சரபோஜி மகா ராஜா என்று கேள்வியுற்றிருக்கிறேன். அந்த அரச ருடையசபை, வித்துவான்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பாக இருந்தது. பல வகையிலும் ஆற்றலுடையவர்கள் அந்தச் சபையை அலங்கரித்தனர். அக்காலத்தில் அங்கே இருந்த சங்கீத வித்துவான்களுள் சிறந்தவ ராகிய பச்சைமிரியன் ஆதிப்பையரென்னும் பெரி யாரிடத்தில் சுப்பராமையர் முதலிய மூவரும் சங்கீதத் தில் சிக்ஷை சொல்லிக்கொள்ளத் தொடங்கினர். பரம்பரையாக வந்த வித்தையாதலாலும், குருவாக வாய்த்தவர் சிறந்த வித்துவானுதலாலும், பொருட்

கவலை இல்லாமையாலும் அம்மூவரும் சங்கீதத்தில் வரவர மேலான பழக்கத்தை அடைந்து வந்தனர்; அரசரும் செவ்வனே பாதுகாத்தனர். அம்மூவருக்கும் முருகக்கடவுளின் உபாசனை உண்டு.

கிருஷ்ணையர் அழகும் வன்மையும் பொருந்திய மேனியையுடையவர்; அஞ்சாத நெஞ்சினர்; மேற்கொண்ட காரியத்தை எவ்வாறேனும் முடித்துவிடும் ஊக்கமுடையவர். அவருடைய முயற்சியை அவரோடு பழகினவர் யாவரும் அறிந்து வியந்தனர்.

சகோதரர்கள் மூவரும் பிறகு அந்த ஸம்ஸ்தானத்திலேயே சங்கீத வித்துவான்களாக இருந்தனர்.

அவர்களுடைய சங்கீதத்திறமை சங்கீதவித்துவான்களாலும் அரசராலும் பலவாறு பாராட்டப்பட்டது. சுப்பராமையர் தமிழிலே பல கீர்த்தனைகளை இயற்றிப் பாடுவதுண்டு. அவற்றை மற்ற வித்துவான்களும் கற்றுக்கொண்டு பாடி மகிழ்வார்கள். தஞ்சாவூர் சம்ஸ்தானத்தில் ஒவ்வொரு வகையிலும் சிறந்த வித்துவான்கள் உள்ள சபையில் பாடிப் பரிசு பெறுவது அக்காலத்திலே பெருமதிப்பாக இருந்தமையால் அடிக்கடி அயல்நாட்டிலிருந்து உயர்ந்த வித்துவான்கள் பலர் அங்கேவந்து சம்மானம் பெற்றுச் செல்வதை ஒரு தனிக்கௌரவமாக நினைத்தனர்.

கேசவையாவும் கனமார்க்கமும்

பொப்பிலி சம்ஸ்தானத்தில் சங்கீதவித்துவானாக விளங்கிய * கேசவையா என்பவர் ஒரு சமயம்

* இவர் வைஷ்ணவர்களில் சாத்தாதவர் வகுப்பினரென்றுகேள்வி.

தஞ்சாவூருக்கு வந்தார். இளமை தொடங்கி அவர் சங்கீதமார்க்கங்களுள் மிக அருமையாகிய கனத்தில் உழைத்துப் பயின்று தேர்ச்சி பெற்றவர்; மிக்க மதிப்புடையவர். கனமார்க்கமென்பது மூலாதாரத்திலிருந்து கம்பீரமான ஒலியை உண்டாக்கிப் பாடுவதென்றும் தொடங்கும்போது அந்த ஒலி ஹூங்கார சப்தத்தோடு எழுமென்றும் ஆரோகண அவரோகணத்தில் பலவகையான சங்கதிகள் வரும்படி பாடுவதென்றும் அங்க சேஷ்டைகள் இல்லாமற் பாடவேண்டுமென்றும் சொல்வர். இசைத்தமிழில் உள்ள * உள்ளாளப்பாட்டு என்னும் வகை இதைப்போன்றதேயாகும்.

தஞ்சைக்கு வந்த கேசவையா தம்முடைய சங்கீதத்தால் அரசரையும் வித்துவான்களையும் மகிழ்வித்தார்; மன்னருடைய விருப்பத்தின்படி சில மாதங்கள் அங்கே அவர் இருந்துவந்தார். கனமார்க்கத்

---

* "உள்ளாளப் பாட்டுப் பாடுங்கால் இடைபிங்கலையை இயக்கமறுத்து மூலாதாரமுதல் பிரமரந்தரமளவும் இயக்கமாக்கி நடுவுதொழில்வரப்பாடுதலென்றறிக ;......' கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிறசையா, பண்ணளவும் வாய்தோன்றா பற்றெரியா-எண்ணினிவை, கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவர், உள்ளாளப் பாட லுணர்' இசைமரபு" (சீவகசிந்தாமணி, 658, நச்சினார்க்கினியருரை); "பண்ணென்று," (சீவக. 735) என்னும் செய்யுளில், "விண்ணின்றியங்கி" என்னும் பகுதிக்கு 'விண்ணென்றது முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரந் தொடங்கிப் பிரமரந்தரத்தளவு நின்ற வெளியை' என்று நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய விசேட உரையும் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

தைத் தனியே விரிவாக அப்பியாசம் செய்த வித்துவான்கள் அக்காலத்தில் அங்கே இல்லை. ஆதலின் அவரது சங்கீதத்தைக் கேட்ட வித்துவான்கள் யாவரும் அவரை மிகவும் மதித்து மரியாதை செய்துவந்தனர். அவருடைய சாரீரம் சிங்ககர்ஜனை போலிருக்குமென்று சொல்வார்கள். அவரது பாட்டில் ஈடுபட்ட அரசருக்கு, "இவ்வளவு அருமையான மார்க்கத்தைச் சிறப்பாக அப்பியாசம் செய்தவர்கள் இந்தப் பக்கங்களில் இல்லையே!" என்ற வருத்தம் தோற்றி வளர்ந்துவந்தது.

ஒருநாள் அரசருடைய சபையில் பொப்பிலி கேசவையா பாடினர். சம்ஸ்தான வித்துவான்களும் வெளியூர்களிலிருந்து வந்த வித்துவான்களும் சபையில் நிரம்பியிருந்தனர். சுப்பராமையர் முதலிய மூன்று சகோதரர்களும் இருந்தார்கள். பாட்டு முடிந்த பிறகு அரசர் அங்கிருந்த வித்துவான்களை நோக்கி, " கனமார்க்கத்தில் இவரைப்போல் பாடக்கூடியவர்கள் யாராவது இங்கே உண்டா?" என்று கேட்டனர். தங்களுக்கு அப்பியாசமில்லாமையால் அவர்கள் பாட முடியாதென்று சொல்லிவிட்டார்கள்; "உழைத்துக் கற்றுக்கொண்டாவது பாடலாமா?" என்று மீண்டும் அரசர் கேட்டார். அவர்களில் முதியவராக இருந்தவர்கள், "இனிமேல் எங்களால் இது சாத்தியமன்று; இந்த வயஸில் அப்பியாசம் பண்ண முடியாது" என்று கூறிவிட்டார்கள். வேறு சிலர், " இவர் எவ்வளவோ காலம் கஷ்டப்பட்டு அப்பியசித்துப் பாடுகிறார். இந்தமாதிரி பாடுவதென்

ஞல் சாமான்யமா? இது நம்மால் ஆகாத காரியம்" என்று தமக்குள் நினைந்து பேசாமல் இருந்தனர். மற்றும் சிலர், "இவர் ஒரு ராஜகாரத்தில் வேண்டிய சௌகர்யங்களை யெல்லாம் பெற்றவர்; பரம்பரையாக அப்பியாசம் பண்ணியிருக்கலாம்; திடீரென்று கற்றுக்கொள்வீர்களா என்ருல் முடியுமா?" என்று தம்முட் பேசிக்கொண்டனர். இளம்பிராயத்தினராக இருந்தவர்கள் அஞ்சி ஒன்றும் பேசாமல் இருந்தனர்.

அந்தக்கூட்டத்தில் இருந்த கிருஷ்ணையர் இயல்பாகவே தைரியமுடையவர்; அரசர் வினவியதற்கு எவரேனும் விடை அளிப்பார்களோ வென்று சில நேரம் கவனித்தார். இவருக்கு எவ்வாறேனும் முயன்று அந்த முறையைக் கற்றுக்கொண்டுவிடலாமென்ற நம்பிக்கை ஊழ்வினையின் பலத்தால் உண்டாயிற்று. ஆதலின், யாவரும் மௌனமாக இருத்தலை யறிந்த இவர் உத்ஸாகத்தோடு எழுந்து, "கேசவையா எனக்குக் கனஜாதியின் லட்சணங்களை விளங்கச் சொல்லித்தந்தால் நான் உழைத்து அப்பியாசம் செய்து பாடலாமென்று எண்ணுகிறேன்" என்று விநயத்தோடு சொன்ஞர். அங்கே இருந்த பல்லவி கோபாலையர் முதலிய வித்துவான்கள், "இவர் நிச்சயமாகப் பாடக்கூடியவர்" என்று வியந்து சந்தோஷித்தனர். அரசரும் சந்தோஷித்தார். கேசவையாவும் சொல்லிக்கொடுப்பதாக வாக்களித்தார்.

பிறகு வித்துவான்களெல்லோரும் கிருஷ்ணையருடைய தைரியத்தை மிகவும் பாராட்டினுர்கள். அன்றுமுதல் அரசருடைய கட்டளைப்படி கிருஷ்ணை

யர் பொப்பிலி கேசவையாவிடம் கனமார்க்கத்தின் விசேஷ லக்ஷணங்களைக் கேட்டுச் சில நாட்களில் தெரிந்து கொண்டார்; அம்மார்க்கத்தில் தானம் பாடும் முறையையும் அதனுட் சிறந்த சக்ரதானம் பாடும் விதத்தையும் நன்றாக அறிந்தார். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அப்பியாசம் அதிகமாகிறதோ அவ்வள வுக்கவ்வளவு திறமை உண்டாகுமென்ற உறுதி பெற்றார்.

கனமார்க்கப் பயிற்சி

கிருஷ்ணையருடைய தந்தையாருக்கு நண்பரா கிய கபிஸ்தலம் முத்தையமூப்பனருடைய குமாரரும் சிறந்த தருமவானுமாகிய *இராமபத்திரமூப்பனர் ஒருநாள் தஞ்சைக்கு வந்திருந்தார். கிருஷ்ணையர் கனமார்க்கத்தைக் கற்றுப் பாடிக்காட்டுவதாக அரச ருக்குமுன் உறுதிகூறியிருப்பதை வித்துவான்களால் மூப்பனர் அறிந்தார். அவர் உடனே கிருஷ்ணையரிடம் போய்ச் சந்தோஷமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்; இவருடைய தைரியத்தை வியந்தார். தங்கள் குடும் பத்துக்குப் பரம்பரை உபகாரியாக உள்ள மூப்பன ரிடத்தில் மிகவும் அபிமானத்தோடு இவர் பேசினர்; இடையே, "ஏதோ முருகன் திருவருளால் அப்பியா சம் பண்ணி நிறைவேற்றலாமென்று நம்புகிறேன். ஆனல் இந்த ஊரிலிருந்து சாதகம் பண்ணமுடியாது. சாதகம் செய்வதால் உஷ்ணம் அதிகமாகும். நாள்

---

* இவர் பெரியப்பு மூப்பனரென்றும் இவர் தம்பி சின்னப்பு மூப்பனரென்றும் கூறப்படுவார்.

தவருமல் வேண்டியபோது பசுவெண்ணெய் சாப்பிட்டு வந்தால் உடம்புக்கு அசௌகரியம் உண்டாகாது'' என்று சொன்னர். உடனே இராமபத்திர மூப்பனர், "கபிஸ்தலத்துக்கு நீங்கள் வந்துவிடலாம்; அங்கே தனியிடங்கள் இருக்கின்றன; வேண்டிய சௌகரியங்களை நான் கவனித்துக்கொள்ளுகிறேன். உங்களுக்கு உபசாரம் செய்வதற்கு நான் எவ்வளவோ கொடுத்து வைத்திருக்கவேண்டுமே!'' என்று சொன்னர்; மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தினர். அதனல் மனமகிழ்ந்த கிருஷ்ணையர் அங்ஙனமே செய்வதாகக் கூறித் தம் தமையனர் முதலியவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு கபிஸ்தலம் சென்றார்.

கபிஸ்தலத்தில் வடபாலுள்ள ஆற்றங்கரையில் நாணற்காடு உண்டு. அது ஜனங்கள் அதிகமாகச் சஞ்சாரம் செய்யாத இடம். அவ்விடமே தமக்கு ஏற்றதென்று அறிந்து கிருஷ்ணையர் நாள்தோறும் விடியற்காலையிலும் மாலையிலும் சென்று சாதகம் செய்துவரலாயினர். அங்கே மூப்பனரால் ஒரு சிறிய குடிசை அமைக்கப்பட்டது. இவர் மிக்க வன்மையுள்ள சரீரமுடையவராதலின் சாதகம்பண்ணும் பொழுது அந்தத் தொனி நெடுந்தூரம் கேட்பதுண்டென்பர். ஒருகாட்டில் சிங்கமிருந்து செய்யும் கர்ஜனையைப்போல இவருடைய கம்பீரமான தொனி முழங்கியதென்று சொல்லிக்கொள்வார்கள். இவர் அப்பியாசம் செய்கையில் இராமபத்திரமூப்பனருடைய வேலைக்காரர்கள் சுத்தமான பசுவெண்

ணையை வைத்துக்கொண்டு அருகில் காத்திருந்து அடிக்கடி வேண்டும்பொழுதெல்லாம் அளித்து வருவார்கள்; வேறு யாரும் அங்கே வாராதபடி பார்த்துக் கொள்வார்கள்; மற்றவேளைகளிலும் இவருக்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான சௌகரியங்களையும் மூப்பனர் அமைத்து உபசரித்து வந்தார்.

கிருஷ்ணையர் நாளுக்குநாள் தம்முடைய அப்பியாசத்தால் நற்பயனுண்டாவதை அறிந்தார். இவருடைய ஊக்கம் மேன்மேலும் வளர்ந்தது. இவருடைய திருப்தியையே தமக்குத்திருப்தியாக எண்ணி மூப்பனர் ஆதரித்துவந்தார். பரம்பரை ஆற்றல், நல்ல சரீரம், சிறந்த சாரீரம், அஞ்சாமை, நல்லொழுக்கம், பாதுகாப்பவரின்மெய்யன்பு, இடம், பொருள், ஏவல் ஆகிய எல்லா நலங்களும் ஒருங்கே கூடப்பெற்று இறைவன் திருவருளும் வாய்த்த கிருஷ்ணையர் நாணற்காட்டிற் செய்துவந்த அப்பியாசம் பழுத்தது. ஒரு நல்லநாளில் தாம் உறுதி கூறியபடி தஞ்சாவூர் சம்ஸ்தானத்தில் அரசருடைய முன்னிலையில் பாடிக்காட்டலாமென்ற தைரியம் இவருக்கு அப்போது உண்டாயிற்று. அதன் பிறகு மூப்பனரிடம் விடைபெற்று இவர் தஞ்சை சென்று தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்.

அரங்கேற்றம்

மிகவும் அருமையானதும் மற்றவர்களால் இயலாதென்று கைவிடப்பட்டதுமாகிய ஒருமுறையைக் கருமமே கண்ணாக இருந்து கற்றுக்கொண்ட கிருஷ்ணைய

ருடைய சங்கீதத்தைக் கேட்க அரசர் மிக்க ஆவலுடன் இருந்தார். பெரிய சபை கூட்டப்பட்டது. பொப்பிலி கேசவையாவும் இருந்தார்.

கிருஷ்ணையருக்கு நன்றியறிவு அதிகம். அவ்வளவு பெரிய சபையில் தமக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் கௌரவத்தைத் தரும் ஒரு காரியத்தில் தைரியமாக முன்வருவதற்கு முதற்காரணம் தம் தந்தையாருடைய அருளென்பதை இவர் எண்ணினார்; தமக்கு அப்பியாசம் செய்வதற்கேற்ற சௌகரியங்களையெல்லாம் செய்துதந்த மூப்பனாருடைய உதவியும் இவர் மனத்தே குடிகொண்டிருந்தது. ஆகவே, அங்கே சபையில் பாடத்தொடங்குகையில் எந்த உருப்படியைப் பாடலாமென்று யோசித்தபொழுது இவருக்கு,

“ ஏற்றகைக்கெல் லாங்கொடுக்கும்
எல்லாக்கி ழத்தையனைக்
காத்திருந் தழைத்து வாடி கன்னியே ”

என்பது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. இவருடைய தந்தையார், இராமபத்திரமூப்பனாருடைய தந்தையார்மேற் பாடிய ஒருசிந்தின் முதற் கண்ணி இது; கனராகங்களில் ஒன்றாகிய புன்னாகவராளியில் அமைந்தது அந்தப் பாட்டு. முதலில் அந்தராகத்தை விதிப்படி ஆலாபனம்செய்து அந்த ராகத்தில் தானங்களைப் பாடினார்; பிறகு இந்த ஒரு கண்ணியைப்பாடி இதையே பல்லவியாக வைத்துக்கொண்டு பல சங்கதிகளும் நூற்றுக்கணக்கான கற்பனை ஸ்வரங்களும்

பாடி யதன் மூலம் சங்கீதத்தின் விசித்திரங்களையெல்லாம் காட்டினார். அருகில் இருந்த எல்லாவித்துவான்களும் வேறு ஞாபகமில்லாமல் பரவசமுற்று இருந்தபடியே இருந்து கேட்டனர். அரசருக்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. கனமார்க்கத்தில் நுணுகிய இடங்களையெல்லாம் அவ்வப்பொழுது மின்னலைப்போலப் பளிச்சுப்பளிச்சென்று கிருஷ்ணையர் காட்டிக்கொண்டு போகவே பொப்பிலி கேசவையாவுக்கு வியப்பு அதிகமாகிக்கொண்டு வந்தது. மூக்கில் விரலைவைத்துக்கொண்டே கேட்டார். எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு அவர் கற்ற வித்தையல்லவா அது? அவருக்கல்லவா அதன் உண்மை மதிப்புத்தெரியும்? இடையிடையே சிரக்கம்பத்தாலும் முகக்குறிப்பினாலும் அவருக்கு உண்டான சந்தோஷத்தையறிந்த கிருஷ்ணையர் மிகவும் உத்ஸாகமுடையவராகிப் பாடினார்.

பாட்டு முடிந்தது. அரசர் பொப்பிலி கேசவையாவைப் பார்த்தார். அவர் சிறிதுநேரம் மனமுருகிப் பேசாமல் இருந்தார்; "இந்தமாதிரியான அசகாயசூரர்களை நான் எங்கும் பார்த்ததேயில்லை. காவிரிமகாநதி பாய்கின்ற இந்தமண்ணுக்கும் தஞ்சாவூர் சம்ஸ்தானத்துக்கும் ஒரு தனிப்பெருமை உண்டென்பதை இப்பொழுதுதான் நன்றாக அறிந்தேன். சிலகாலமே என்னிடம் விஷயத்தைத் தெரிந்து தாமே அப்பியாசம் செய்துகொண்டு ஒழுங்காக இதனை இந்த மகாசபையில் பாடிய இவர் பெரிய தீரர். சர்வேசுவரன் தீர்க்காயுளையும் அரோக

திடகாத்திரத்தையும் இவருக்கு அளிக்கவேண்டும்" என்ருர். தம் நாட்டிலும் சிறந்த கனமார்க்க வித்துவான் ஒருவர் உண்டாகிவிட்டாரென்னும் பெருமையைத் தாம் அடைந்தது குறித்து அரசருக்குப் பெருமிதம் உண்டாயிற்று. கிருஷ்ணையருக்குச் சிறந்த பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. அன்றுமுதல் கிருஷ்ணையரைக் கனம் கிருஷ்ணையர் என்றே யாவரும் வழங்கி வரலாயினர்.

கனம் கிருஷ்ணையருடைய திறமை தஞ்சாவூரில் அக்காலத்திலிருந்த வித்துவான்களால் மிகவும் கொண்டாடப்பட்டது. இவர் ராஜஸம்மானங்கள் பெற்றுத் தஞ்சையிலிருந்து தம் ஊருக்குச் சென்று சிலதினம் இருந்தார். பிறகு கபிஸ்தலம் வந்து இராமபத்திர மூப்பனரிடம் தம்முடைய நன்றியறிவைப் புலப்படுத்தினர்.

கீர்த்தனங்கள் இயற்றல்

அக்காலத்தில் இவர் தமிழில் கீர்த்தனங்கள் இயற்றும் பயிற்சியை உடையவராக இருந்தார். தம்முடைய தமையனராகிய சுப்பராமையர் கீர்த்தனங்கள் இயற்றிப் பாடும்போது கவனித்தும் அவற்றைத் தாம் பாடி மகிழ்ந்தும் வந்ததனல் இசைக்குரிய ஸாஹித்தியசக்தி இவர்பால் வளர்ந்துவந்தது. முதலில் தாம் பிறந்த ஊராகிய திருக்குன்றத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ சௌந்தரராஜப்பெருமாள்மீது சில கீர்த்தனங்கள் பாடிப்பழகினர். நாளடைவில் இப்பழக்கம் விருத்தியாயிற்று; மனத்தில் சந்தோஷம்

உண்டாகும் பொழுதெல்லாம் புதிய புதிய கீர்த்தனங்களை இயற்றிப் பாடிவந்தார்.

கபிஸ்தலத்துக்கு இவர் சென்றபோது இராமபத்திர மூப்பனார் இவரை மிகவும் உபசரித்து மகிழ்வித்தார். சிலகாலம் அவ்வூரில் இருக்கும்படி அவர் கேட்டுக் கொண்டார். அவருடைய விருப்பத்தின் படியே இவர் சிலகாலம் அங்கே இருந்துவரலானார்.

அக்காலத்தில் மூப்பனார் கிருஷ்ணையருடைய சங்கீதத்தின் மேன்மையையும் அதனால் விளையும் இன்பத்தையும் உணர்ந்தார். அவ்விருவருக்கும் உள்ள அன்பு முதிர்ந்தது. அப்பொழுது மூப்பனார் மீது கிருஷ்ணையர் சில கீர்த்தனங்கள் பாடினார்; அவை தோடிராகத்திலுள்ள "அன்னமேநா னென்ன செய்வேன்", "எல்லா அருமையையும் எல்லாப் பெருமையையும்" என்பவையும், பைரவியிலுள்ள "மாதே அவர் செய்த வஞ்சனை" என்பது முதலியனவுமாம்.

கீர்த்தனங்களின் அமைப்பு

இவர் இயற்றிய கீர்த்தனங்கள் அந்த அந்த ராகத்தின் மூர்ச்சைகளை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு ஏற்றபடி அமைந்திருக்கும். கனமார்க்கத்தில் அக்கீர்த்தனங்களைப் பாடும்பொழுது அந்தத் தொனியில் கம்பீரமும் அதற்கேற்ற பத அமைப்புக்களும் மிக அழகாகப் பொருந்தியிருக்கும். கீர்த்தனங்களெல்லாம் எளியநடையிலேயே அமைந்தவை. இவர்

பெரும்பாலும் உலகவழக்குச் சொற்களை அமைத்தே பாடியுள்ளார். இயற்றமிழிலக்கண அமைதியைக் காட்டிலும் சங்கீதப்போக்குக்கு ஏற்றபடி அமைப்பதையே இவருடைய கருத்து நாடியது. இயற்றமிழ்த்துறையில் இவருடைய கவனம் செல்லவில்லை. இவருடைய கீர்த்தனங்கள் ராகபாவங்களுக்கு இலக்கியங்களாகச் சிறந்து விளங்கினமையால் அக்காலத்தில் சங்கீதமறிந்த பெரும்பாலோர் அவற்றை மனனம் பண்ணிப் பாடிவந்தார்கள். இவர் இயற்றிய கீர்த்தனங்களிற் பல் சிருங்கார ரசத்தை மிகுதியாகக்கொண்டு இருக்கும். ஒவ்வொன்றன் இறுதியிலும் முருகக்கடவுளின் திருநாமத்தை எவ்வகையாகவேனும் அமைப்பது இவருடைய பெரும்பான்மையான வழக்கம். இவருடைய தமையனாராகிய சுப்பராமையரும் இவ்வழக்கத்தையுடையவர்.

கபிஸ்தல வாசம்

கபிஸ்தலத்தில் இவர் இருந்தகாலத்தில் அங்கே இவருடைய தமையன்மார்களாகிய சுப்பராமையரும் சுந்தரையரும் அடிக்கடி வந்துசெல்வார்கள். சுப்பராமையர் இராமபத்திர மூப்பனாருடைய உயர்குணங்களையும் உபகாரசிந்தையையும் அருமையறியும் தன்மையையும் அறிந்து மகிழ்ந்து அவர்மீது ஒரு * குறவஞ்சி நாடகம் இயற்றி அரங்கேற்றினர். மூப்

* இதிற் சிலபகுதிகளை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது இந்த நாடகம் கிடைக்கவில்லை.

பனர் அவருக்குத் தக்க சம்மானங்களைச் செய்தார். பிறகு அவர் சுந்தரையருடன் தஞ்சைக்குச் சென்று விட்டார்.

மூப்பனர் அடிக்கடி கிருஷ்ணையருக்குப் பலவித மான மரியாதைகளைச் செய்துவந்தார். ஒருமுறை தங்க அரைஞாணும் வைரக் கடுக்கனும் செய்வித்து அணிந்தார். இவர் அவர்மீது சில பதங்களை இயற்றி அணிந்தார்.

திருவிடைமருதூர் வாசம்

இப்படி இவர் கபிஸ்தலத்தில் இருந்தபோது தஞ்சை மகாராஷ்டிரமன்னரது வம்சத்தைச்சேர்ந்த அமரசிம்மரென்பவர் திருவிடைமருதூரில் வசித்துவந் தார். கனம் கிருஷ்ணையர் தஞ்சாவூரில் இருந்த காலத் தில் அறிந்து பழகியவர் அவர். அவர் இவரை வர வேண்டுமென்று தக்கவர்கள் மூலம் சொல்லியனுப் பினர்; இவருக்கும் அவரைப் பார்க்கவேண்டு மென்ற விருப்பம் இருந்தது. அதனல் இராமபத்திர மூப்பனரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு இவர் திரு விடைமருதூர் சென்ருர்.

இவருடைய வரவினல் அமரசிம்மர் மிக்க சந் தோஷத்தை அடைந்தார். அவர் சங்கீதப் பயிற்சியும் அதில் அளவற்ற அன்பும் உடையவர்; சிவபக்தி மிக்க வர். திருவிடைமருதூரிலுள்ள ஸ்ரீ மகாலிங்க மூர்த் திக்கு *வெள்ளி ரதமும் மகாரதத்தின் முன்பு

---

* அந்த வெள்ளிரதமும் குதிரையுருவங்களும் இப்பொழு தும் உள்ளன.

கட்டும் நான்கு குதிரையுருவங்களும் செய்வித்தளித்தவர்; அவர்செய்த பணிகள் வேறு பலவுண்டு.

கனம் கிருஷ்ணையருடைய சங்கீதத்தைக் கேட்டு அதன் சுவையை நன்றாக அனுபவித்த அவருக்கு, 'இந்த வித்துவானை இங்கேயே இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்' என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. கிருஷ்ணையரைப் பலவகையாக உபசரித்துத் தம் விருப்பத்தை அறிவித்தார். அருமையறிபவர்களைக் கண்டால் வித்துவான்களுடைய அன்பு பெருகுவதற்கு என்ன தடை? ஸ்ரீ மகாலிங்கமூர்த்தியின் தரிசனமும் அமரசிம்மருடைய உபசாரங்களும் கனம் கிருஷ்ணையரை அங்கேயே இருக்கும்படி செய்தன.

நாள்தோறும் அமரசிம்மருடைய சமுகத்தில் இருந்து உரிய காலங்களில் சல்லாபம் செய்வதிலும் தம்முடைய சங்கீதத் திறமையைக் காட்டி மகிழ்வித்தலிலும் கனம் கிருஷ்ணையர் காலங்கழித்துக் கொண்டு சுகமாக இருந்துவந்தார். 'இவரால் தமிழ் நாட்டில் கனமார்க்கம் நன்றாகத் தழைத்தோங்கும்' என்று எண்ணிய அமரசிம்மர் இவரது மனங் கோணாமல் நடந்துவரும்படி தம்முடைய ஏவலாளர்களுக்கெல்லாம் கட்டளையிட்டிருந்தார்.

ஸ்ரீ ராமதாசர்

அக்காலத்தில் அமரசிம்மரிடம் ஆஸ்தான வித்துவானாக ஸ்ரீராமதாசர் என்னும் ஒரு பெரியவர் இருந்துவந்தார். அவர் ஹிந்துஸ்தான சங்கீதத்தில்

மிகவும் சிறந்த பயிற்சியுடையவர்; நிராசை கொண்ட உள்ளத்தினர்; அமரசிம்மராலே வலிந்து அழைத்து உபசரித்துப் பாதுகாக்கப்பெற்ற பெருமையையுடையவர். நந்தனர் சரித்திரக்கீர்த்தனத்தை இயற்றிய ஸ்ரீகோபால கிருஷ்ணபாரதியாருடைய முதல்குரு அவரே. கனம் கிருஷ்ணையர் திருவிடைமருதூரில் இருந்த காலத்தில் கோபாலகிருஷ்ணபாரதியார் ராமதாசரிடம் ஹிந்துஸ்தான மார்க்கத்தை அப்பியாசம் செய்துவந்தார். அவர் கிருஷ்ணையரிடமும் அவ்வப்போது கர்நாடக சங்கீதத்தையும் சில கீர்த்தனங்களையும் கற்றுக்கொண்டார். பாரதியாரே இச்செய்தியை என்னிடம் கூறியதுண்டு.

அமரசிம்மர்மீது கீர்த்தனங்கள்

அமரசிம்மர்மீது கனம் கிருஷ்ணையர் பாடிய கீர்த்தனங்கள் சில உண்டு. அவற்றுள் ஒரு கீர்த்தனத்தின் பகுதியாகிய, "இந்த்ரசபை மாடியில்" என்பதுமட்டும் இப்பொழுது என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. ஸ்ரீ மகாலிங்க மூர்த்தியின் மீது ஆனந்தபைரவி ராகத்தில் * "மருதப்பா" என ஒரு கீர்த்தனமும் வேறு சில கீர்த்தனங்களும் இவர் இயற்றினர்.

---

* கனம் கிருஷ்ணையருடைய தமையனராகிய சுப்பராமையர் இயற்றிய "முருகையனேபன் னிருகையனே" என்பதும் ஆனை ஐயா என்பவர்கள் இயற்றிய "ஐயாரு மிக ஒய்யாரா" என்பதும் இந்த மெட்டில் அமைந்தவை.

ஸ்தலயாத்திரை

இடையிடையே தம்முடைய ஊராகிய திருக்குன்றத்திற்கும் தம்முடைய உறவினர்கள் இருக்கும் ஊர்களாகிய கும்பகோணம், பொன்வேய்ந்த நல்லூர், உடையாளூர், திருப்பழனம், கார்குடி, திருவையாறு, திருப்பூந்துருத்தி, ஸ்வாமிமலை, திருச்சேறை, உத்தமதானபுரம், மன்னார்குடி முதலிய இடங்களுக்கும் இவர் சென்று வருவதுண்டு. அன்றியும் இவரிடத்தில் சிறந்த அன்பு பூண்ட பிரபுக்கள் பலர் இவரைத் தங்கள் தங்கள் ஊர்களுக்கு வந்து செல்ல வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி அழைக்கும்பொழுது அங்கங்கே சென்று தம்முடைய பாட்டால் அவர்களை மகிழ்வித்து அவர்களுடைய உபசாரங்களைப் பெற்று வருவார். அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள ஆலயங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்திகளின் விஷயமாகவும் தம்மை ஆதரித்த உபகாரிகளின் விஷயமாகவும் இவர் அப்பொழுது அப்பொழுது பாடிய கீர்த்தனங்கள் பல.

திருக்குன்றத்தில், தெற்கு வீதியில் கனம் கிருஷ்ணையருக்கும் அவருடைய சகோதரர்களுக்குமாக வடக்கு நோக்கிய ஐந்து வீடுகள் உண்டு. இவர்கள் திருக்குன்றத்தில் ஒன்று சேரும்போது மாலைக் காலத்தில் வீதியில் விசிபலகையில் உட்கார்ந்து பாடிப் பொழுது போக்குவார்கள். அப்பொழுது சுப்பராமையர் கனம் கிருஷ்ணையரை ஏதாவது பாடும்படி சொல்லுவார். அவர் செய்த கீர்த்தனங்களை இவர்

பாடுவதோடு சௌந்தரராஜப் பெருமாள்மீது புதிய கீர்த்தனங்களையும் இயற்றிப் பாடுவார். அங்ஙனம் இவர் இயற்றிப் பாடியவை, "இன்னமன மிரக்கம் வல்லையோ" (பைரவி), "உன்பதமே ஸதாகதி" (தேசிக தோடி), "என்னத்துக்கு இந்த" (கமாசு), "செருக்கிமயக்க மீறி" (தர்பார்), "நல்லநல்ல நிலவு பறிபோகுதே" (சங்கராபரணம்), "படியளக்கும் பெருமா னென்று" (பைரவி), "சௌந்தரராஜப் பெருமாளே உன்திருத் தாள் பணிந்தேன்" (தன் யாஸி) முதலியனவாம்; அவற்றுள் ஒன்று வருமாறு:

(ராகம்: பைரவி - தாளம்: ஆதி)

பல்லவி

இன்னமனம் இரக்கம் வல்லையோ
ஏக நாத மகப்பிரபுவே. (இன்னமனம்)

அநுபல்லவி

பன்னக சயனனே பரந்தாமனே ஸ்ரீ
பரம புருஷனே ஹரிஹரி சௌந்தர ராஜனே
(இன்னமனம்)

சரணங்கள்

1. பக்தபரா தீனனென்று விருதுபெற்ற வயனமென்ன
பாரமா உனக்கித பாரமா
முக்திதர நீயென்னுள்ளே மூர்த்திகர மாய்நிறைந்த
மூர்த்தியே உனக்கப கீர்த்தியே சூத்ரதாரி
(இன்னமனம்)

2. உருக்குக் கம்பத்தி லிருந்துவந்து பிரகலாதனைக் காப்பாற்
ஓராமா உனக்கிந்தப் பேராமா [றின
பெருக்கமாயுன் பாதமன்றிப் பேரின்பமும் வேறுமுண்
பெருமானே என் பெருமானே ஹரிஹரி * [டோ
(இன்ன மனம்)

உடையாளூர்

இவர் ஒருமுறை உடையாளூரென்னும் ஊருக்குச் சென்றிருந்தார். அங்கே செல்வர்களாகிய சில பந்துக்கள் இருந்தார்கள். அருணாசல கவியின் இராமாயண கீர்த்தனத்தைப் பாடிப் பிரசங்கம் செய்து யாவரையும் மகிழ்வித்து அங்கங்கே பரிசுபெற்றுவருபவரும் நாகூரென்னும் ஊரினருமாகிய ஒருசங்கீத வித்துவான் அங்கே நாள்தோறும் பிரசங்கம் செய்துகொண்டு இருந்தார். இவர் அவ்வூருக்கு வந்திருத்தலையறிந்து அவர் இவர்பால் வந்து மிகவும் பயபக்தியோடு இவரை நமஸ்கரித்து நின்றார். இவர் அவரை இருக்கச் செய்து இன்னாரென்று தெரிந்து கொண்டபிறகு சில கீர்த்தனங்களைப் பாடச்சொன்னார். இவருக்குமுன் பாடுவதற்கு அவர் அஞ்சினார். பின்பு சிலவற்றைப் பாடினார். அப்பால் அவரும் அங்கே இருந்த பிறரும் இவரை வேண்டிக்கொள்ள இவர், இராமாயண கீர்த்தனத்திலுள்ள சங்கராபரணத்திலமைந்த, "தொடுத்தானே சரதாரை" என்பதையும், பியாகடா ராகத்திலமைந்த, "சொன்னான்

* இதன் மூன்றாஞ் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

ஸ்ரீ ராமன் " என்பதையும் பாடிக்காட்டினர். அவற்றைக் கேட்ட யாவரும் மனமகிழ்ந்தனர்.

அப்பொழுது அந்தக் கிராமதேவதையாகிய செல்லமாகாளியென்னும் தெய்வத்துக்கு உத்ஸவமாதலின் அந்தத் தேவதை திருவீதியில் வந்தது; அக்காலத்தில் அந்தக்கிராமத்தாருடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கிக் கல்யாணி ராகத்தில், "வல்லமையுன் வல்லமையே " என ஒரு கீர்த்தனத்தை இவர் பாடினர். அது வருமாறு:

(ராகம்: கல்யாணி - தாளம்: ஆதி)

பல்லவி

வல்லமை யுன் வல்லமையே
சொல்ல எவர்க் குந்தரமா ? (வல்லமை)

அநுபல்லவி

எல்லாம் உன்செயலே வேறில்லை
* பூபதிராஜ புரந்தனில்வாழும்
செல்ல மாகாளி அம்மையே தேவி பரஞ்சோதி
(வல்லமை)

சரணங்கள்

1. பஞ்சமியே பார்வதியே பாவனி பராசக்தி [மில்லை
கஞ்சமலர்ப் பொற்பாதத்தைக் கண்டேன்குறை யொன்று
தஞ்சமென்ற பேர்களையுஞ் சகலரையுங் காப்பாற்றும்
நஞ்சணிகண் டத்தியே நாராயணி பரிபூரணியே
(வல்லமை)

---

* பூபதிராஜபுரமென்பது உடையாளூரிலுள்ள ஒரு பகுதி

2. அம்மணியே சூலினி கபாலினி ஆநந்தமயீ
நின்மகிமை யேமகிமை நித்தியகல் யாணியே
என்மனதுன் பதியாக எப்போதும் அருளிச்செய்வாய்
உன்மதமா தங்கியே உத்தண்டியேசுக சாமளேயே *

(வல்லமை)

திருச்சேறை

ஒருசமயம் திருச்சேறையென்னும் விஷ்ணு ஸ்தலத்துக்கு இவர் போயிருந்தார். அப்போது அங்கே எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ சாரநாதப் பெருமாளது ஆலய தருமகருத்தாவாக இருந்த † இஞ்சிக்கொல்லை வேங்கடராமையரென்பவர் இவரை மிகவும் உபசரித்துப் பாராட்டி இவருக்கு ஸ்ரீ சாரநாதருடைய தரிசனம் செய்வித்தார். அப்பொழுது இவர் உள்ளம் குளிர்ந்து சில கீர்த்தனங்களை இயற்றிப்பாடினர். பைரவிராகத்தில், "முன்னழகும் பின்னழகும்" என வரும் கீர்த்தனத்தில் முற்கூறிய வேங்கடராமையரைக்குறித்து,

> "முன்னேவந்து நின்று எங்கள் வேங்கடராமனைக் காக்கும்
> முகுந்தனடி எனக்கவர் சொந்தனடி"

எனப்பாடியிருக்கிறார். அன்றியும் அந்தக் கீர்த்தனத்திலும், கல்யாணிராகத்திலுள்ள, "பாரஸகலமும்" என்னும் கீர்த்தனத்திலும் அத்தலத்திற்குரிய சாரநாதர், சாரநாயகி, சார க்ஷேத்திரம், சார புஷ்கரிணி, சாரவிமானம் என்னும் பஞ்சசாரப் பெயர்களை அமைத்திருக்கின்றார்.

---

* இதன் 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

† இஞ்சிக்கொல்லை: திருச்சேறைக்கு அருகேயுள்ளதோரூர்.

மன்னார்குடி

இங்ஙனமே, மன்னார்குடிக்குப் போயிருந்த காலங்களில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலப் பெருமாள்மீது இவர்பாடிய கீர்த்தனங்கள், "என்னமோர் ஒரு வகையாய் வருகுதே மானே" (கமாசு), "மன்னனார் வலை வீசி மயக்கஞ் செய்தாரோ" (தோடி), "மன்னனாரோயிலும் வரிசையுமென்சொல்வேன்" (தன்யாஸி) முதலியனவாம்.

கிருஷ்ணராஜபுரம்

இவருடைய உறவினர்கள் இருந்ததும் அகண்ட காவேரியின் தென்கரையிலுள்ளதுமாகிய கிருஷ்ண ராஜபுரமென்னும் ஊருக்கு ஒருசமயம் சென்றிருந்த போது அங்குள்ள சிவாலயத்தை இவர் தரிசனம் செய்தார்; அப்பொழுது அந்தக் கோயிலின் தர்ம கர்த்தாவாக இருந்த திருக்கண்மாலீசுவர ஐயரென்பவரும் பிறரும் கேட்டுக்கொள்ள, அங்கே எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீமதுகரவேணியம்பிகை விஷயமாகத் தோடி ராகத்தில் * "திருக்கண்மாலீச்வரருக் குகந்த தேவியே" என்னும் முதலையுடைய ஒரு கீர்த்தனத்தை இயற்றிப் பாடினார்.

கும்பகோணம்

இவர் அடிக்கடி கும்பகோணம் செல்லுவார். அங்கே திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள

* திருக்கண்மாலீச்வரரென்பது அவ்வூர்ச் சிவபெருமான் திருநாமம்; அம்பிகைஸந்நிதி விசேஷமானது.

ஸ்ரீ ஆதிகும்பேசர், மங்களாம்பிகை, சார்ங்கபாணிப் பெருமாள், சக்கரபாணிப் பெருமாள் முதலிய மூர்த்திகளின்மீது அந்தக் காலங்களில் இவர் பாடிய கீர்த்தனங்கள் பல; "ஈச்வரி ஜகதம்பா" என்னும் ஆனந்தபைரவி ராகத்தில் அமைந்த கீர்த்தனமொன்று மங்களாம்பிகை ஸ்துதியாக உள்ளது. ஒருமுறை பகற்பத்து விழா நடந்தபோது ஸ்ரீ சக்கரபாணிப்பெருமாளது திருவுலாவைத் தரிசித்து மகிழ்ந்து தன்யாஸி ராகத்தில் இவர் பாடிய, "பகல்பத்துத் திருநாளில் சக்ரபாணியைப் பார்த்தேன்" என்னும் கீர்த்தனம் ஒன்று உண்டு. அக்காலத்தில் அவ்வூரில் த்ஸௌகம் சீனு வையங்கார் என்னும் பிரபல சங்கீத வித்துவானும், வாலிஸ் அப்புராயருடைய சமுக வித்துவானாகிய சங்கராபரணம் நரசையரும் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய பழக்கம் இவருக்கு உண்டு. ஆதலின் கும்பகோணம் செல்லுங்காலங்களிலெல்லாம் இவர் அவர்களுடன் சல்லாபம் செய்து வருவதுவழக்கம்.

திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய இடங்கள்

திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள சில செல்வர்கள் இவரை வருவித்துச் சிலநாள் இருக்கச் செய்து உபசரித்து வந்தார்கள். இவருடைய கனமார்க்க சங்கீத அமுதத்தை நுகர்ந்து அப்பக்கங்களிலுள்ள வித்துவான்களும் பிரபுக்களும் இவர்பால் அபிமானம் பூண்டு பாராட்டி வந்தனர். அக்காலத்தில் இவர் திரிசிராமலை, திருவானைக்கா, ஸ்ரீரங்கம் முத

லிய தலங்களுக்குச் சென்று தரிசனம் செய்துவருவார். அவ்வக்காலங்களில் இவர் பாடிய சில கீர்த்தனங்கள் உண்டு. வைகுண்ட ஏகாதசியன்று ஸ்ரீரங்கம் சென்று ஸ்ரீ ரங்கநாதரைத் தரிசனம் செய்த பின்பு கமாசு ராகத்தில், "சொர்க்கவாசலேகாதசியில் ஸ்ரீ ரங்கராஜரை நான் சுந்தரமாய்ச் சேவித்தேன்" என்று ஒருகீர்த்தனம் இயற்றினர். "ரங்கமயமான எங்கள் ஸ்ரீரங்க ராஜருடன்" என்று காம்போதி ராகத்திலுள்ள கீர்த்தனம் ஒன்றும் உண்டு.

இவற்றையன்றித் தம்முடைய வழிபடுதெய்வமாகிய முருகக்கடவுள்மீது இவர் பலகீர்த்தனங்கள் இயற்றியிருக்கிறார். பைரவி ராகத்திலுள்ள, "வேலவரேயுமைத் தேடி" என்னும் பதம் இப்பொழுது பிரசித்தமாக வழங்கிவருகிறது. ஸ்ரீ ராமபிரான் மீது சில கீர்த்தனங்கள் உள்ளன.

இவ்வாறு பல இடங்களுக்கும் சென்றுசென்று தம்முடைய சங்கீத ஆற்றலைக் காட்டிவந்தமையால் இவருடைய பெரும்புகழ் எங்கும் பரவியது. கனமார்க்கம் இத்தகையதென்பதை வித்துவான்களும் பிறரும் நன்கு அறிந்தனர். பேராற்றல் வாய்ந்தவர்களையல்லாமல் பிறர் அம்மார்க்கத்தில் பயிற்சி பெறல் இயலாதென்பதை அவர்கள் அறியுந்தோறும் கனம் கிருஷ்ணையருடைய மதிப்பு உயர்ந்து கொண்டேவந்தது. இவர்பாற் பொறாமையுள்ள சிலர் மறைவாக, "இவரது சங்கீதம் மிக அருமையானதோ! ஏதோ காட்டில் இருந்து கத்திக் கற்றுக் கொண்ட சங்கீதந்தானே; அந்தக்கத்தலினால் என்ன

பிரயோசனம்?'' என்று சொல்லிவந்தனர் இவருடைய சங்கீதத்தை நேரிற் கேட்ட பிறகுதான் அவர்களுக்குக் கனமென்பது வெறுங்காட்டுக் கத்தலன்றென்பதும் மிக்க கம்பீரமும் அருமையுமுடைய வித்தையென்பதும் புலப்பட்டன. அப்பால் அவர்கள் தங்கள் எண்ணத்தை மறந்து இவர்பால் மதிப்புடையவர்களானார்கள்.

தியாகையரைச் சந்தித்தது

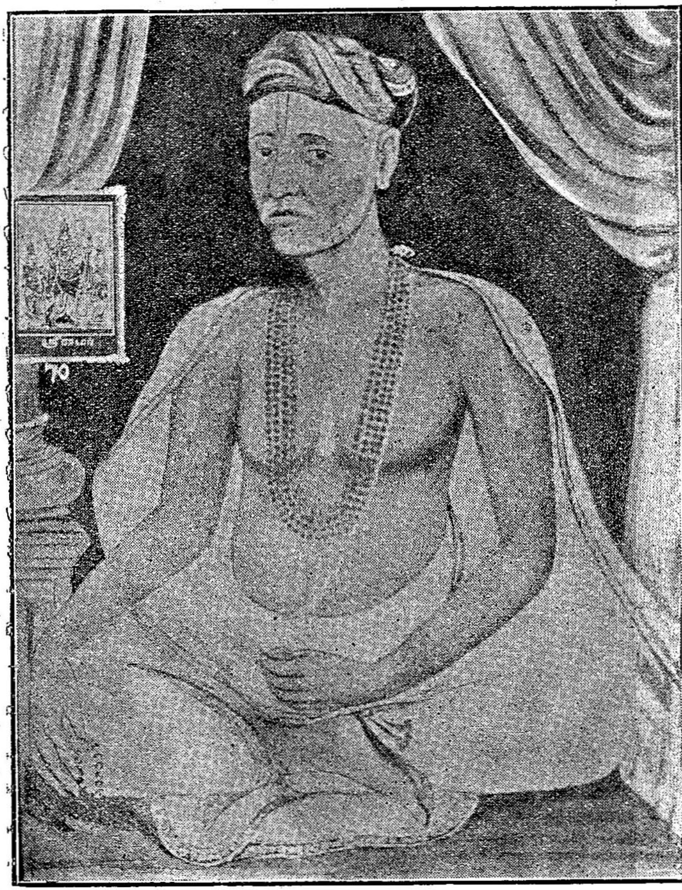
இவர் திருவையாறு சென்றிருந்த ஒருகாலத்தில் இவருக்கு முன்பே பழக்கமாக இருந்தவரும், ஸ்ரீ. ராமபிரானுடைய பக்தியில் ஒப்புயர்வற்றவரும், பல அரியகீர்த்தனங்களை இயற்றிப் புகழ்பெற்றவருமாகிய ஸ்ரீ தியாகையரையும் அவருடைய கோஷ்டியையும் பார்த்துவர எண்ணி அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்றார். சென்றவுடன் அவரை நமஸ்கரித்தார். அவரும் அவருடைய சிஷ்யர்களும் இருந்து பஜனை செய்துகொண்டு காலம் கழித்துவரும் அந்தக்காட்சி இவர் மனத்தைக் கவர்ந்தது. தியாகையர் இவரை மிகவும் பிரியமாக வரவேற்றுப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவருடைய சிஷ்யர்களாகிய * காமரஸவல்லி நாணுவையர், தில்லைஸ்தானம் (திருநெய்த்தானம்) ராமையங்கார் என்னும் இருவரும் அவரால் அடாணாவில் இயற்றப்பட்ட "ஏபாபமு" என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடினார்கள். பிறகு இவரை

---

* காமரஸவல்லியென்பது கொள்ளிடத்துக்கு வடபாலுள்ளதோரூர்.

நோக்கி, "நீங்கள் ஏதாவது பாடவேண்டும்" என்று தியாகையர் குறிப்பித்தார். இவர் உடனே அடாணு ராகத்தை ஆலாபனம் செய்துவிட்டு அந்தப்பல்லவியையே வைத்துக்கொண்டு பல சங்கதிகளையும் பல கற்பனஸ்வரங்களையும் நன்றாக அமைத்துப் பாடினார். கேட்டு மகிழ்ந்த தியாகையர், "நீங்கள் செய்த கீர்த்தனமொன்று பாடவேண்டும்" என்றார். இவர் அப்பொழுதே புதிதாக அடாணு ராகத்தில், "சும்மா சும்மா வருகுமா சுகம்" என்று ஒரு பல்லவியை இயற்றிப் பாடலானார். நூற்றுக்கணக்கான சங்கதிகளுடனும் கற்பனை ஸ்வரங்களுடனும் இவர் பாடிவந்தார். அருமை தெரிந்த ஒருபெரிய சங்கீதவித்துவானும் அவருடைய சிஷ்யர்களும் உள்ள கூட்டத்திலே பாடியதனால் இவருடைய உத்ஸாகம் மிக்கது. இவர் பாடப்பாடக் கனஜாதியின் கம்பீரம் தியாகையருடைய உள்ளத்தை உவப்பித்தது; அவர் கேட்டுக்கேட்டு விம்மிதமுடையவரானார். மிக விரிவாக இவர் பாடிமுடித்தவுடன் தியாகையர் இவருக்குத் தம்மிடம் இருந்த ஒரு சர்ல்வையைப் போர்த்தச்செய்து மனங்குளிர்ந்து ஆசீர்வதித்தார். இவர், "ஸதா ஈச்வர ஸேவை செய்துகொண்டு சிஷ்யர்களுடன் பஜனைசெய்து காலத்தைப் போக்கிவரும் உங்களுடைய பெருமையே பெருமை. இத்தகைய நிலைமை எல்லோருக்கும் கிடைக்காது" என்று அவரை மனமுருகிப் பாராட்டி விடைபெற்றுக்கொண்டார். அப்பால் இவர் ஊருக்கு வந்து உடனிருந்தவர்களின் வேண்டுகோளின்படி "சும்மா சும்மா" என்னும்

பல்லவிக்கு இணங்க அநுபல்லவியையும் சரணங்

ஸ்ரீ தியாகையரவர்கள்

களையும் ஸ்ரீ சௌந்தரராஜப்பெருமாள் விஷயமாக அமைத்து ஒரு கீர்த்தனத்தை முடித்தார்.

இவருடைய மாணாக்கர்கள்

மாயூரத்திற்கு அருகிலுள்ள திருவழுந்தூரில் (திருவிந்தளூரில்) இவர் சிலகாலம் இருந்துவந்தார். அக்காலத்தில் அடிக்கடி பல்லவராயப்பட்டென்னும் ஊரிலுள்ள செல்வவான்களும் மாயூரத்திலுள்ள சில பிரபுக்களும் அழைக்க இவர் அங்கங்கே சென்று அவர்களால் ஆதரிக்கப்பெற்றனர். திருவழுந்தூரில் இருந்தகாலத்தில் அங்கே கோயில் நாகசுரக்கார ராகச் சுப்பிரமணியர் என்னும் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தஞ்சாவூர் சம்ஸ்தானத்தில் பல வித்துவான்கள் முன்னிலையில் வாசித்து அரசரால் முதல்முதல் வெள்ளி நாகசுரம் பரிசு பெற்றவர். அவர் கனம் கிருஷ்ணையரிடம் சில கீர்த்தனங்களை அறிந்ததோடு கனமார்க்கத்தையும் சக்ரதானம் பாடும் முறையையும் கற்றுக்கொண்டார். அவருடைய முதியபிராயத்தில் அவரை நான் பார்த்திருக்கிறேன்; அப்பொழுது எனக்கு 12-பிராயம் இருக்கும். அக்காலத்தில் மாயூரத்தில் இருந்த கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் அடிக்கடி கிருஷ்ணையர்பால் வந்து கீர்த்தனங்கள் சிலவற்றைக் கற்றுக்கொண்டு சென்றார். திருவழுந்தூரில் இருந்தகாலத்தில் அந்த ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ பரிமளரங்கர்மீது இவரால் தர்பார் ராகத்தில் இயற்றப்பட்ட, "பரிமள நாதா" எனவரும் பதமொன்றுண்டு.

இங்ஙனம் இவர் அங்கங்கே சென்று மீண்டு திருவிடைமருதூருக்கு வந்து அமரசிம்மரை மகிழ்

வித்து வந்தார். அவர் இவருடைய சங்கீத வித்தையின் பயிற்சிமிகுதியை அறிந்து மகிழ்ந்தார். அக்காலத்தில் இவர்பால் தேப்பெருமாணல்லூர் (தேவைப்பெருமாணல்லூர்) வாசிகளாகிய கிருஷ்ண பாகவதரென்பவரும் சுப்பராய ஐயரென்பவரும் சிட்சை சொல்லிக்கொண்டனர்.

சென்னை சென்றது

சென்னையிலிருந்து வந்த சில செல்வர்கள் கிருஷ்ணையருடைய சங்கீதத்தைக் கேட்டுத் தாம் அதுகாறும் கேட்டிராத அமைப்புடன் அது விளங்குவதை அறிந்து மகிழ்ந்தனர்; "தாங்கள் இந்நாட்டில் உள்ளவர்களைத் தங்கள் சங்கீதத்தால் மகிழ்வித்தல்போலச் சென்னை முதலிய இடங்களிலுள்ளவர்களையும் மகிழ்வித்தல் வேண்டும்; அவர்களும் தங்களுடைய சிறந்த கானத்தைக் கேட்கும் பாக்கியம் பெறும்படி தாங்கள் ஒருமுறை அந்தப்பக்கத்திற்கு வந்து போகவேண்டும்" என்று இவரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கி இவர் சென்னைக்குச் சென்றார். அங்கே பல நாட்கள் இருந்தார். இவருடைய சங்கீதத்தின் அருமையை உணர்ந்தவர்கள் இவரைப் பாராட்டி உபசரித்துப் பலவகையான சம்மானங்களைச் செய்தார்கள். அக்காலத்தில் கவர்னராக இருந்த ஸர் தாமஸ் மன்ரோ என்பவருக்கு நகரத்திலுள்ள பிரபுக்கள் ஒருநாள் விருந்து அளித்தார்கள். அப்பொழுது இவருடைய சங்கீதக்கச்சேரி நடைபெற்றது. அன்று

பாடும் பொருட்டுத் தாம் முன்பே இயற்றியிருந்த ஒரு கீர்த்தனத்தையும் இவர் பாடிக்காட்டி மகிழ்வித்தார். அதில் கவர்னரது பெயர், "மன்ரோ சாஹிபு" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அன்று அக்கூட்டத்தில் இவருடைய திறமை மிகவும் பிரகாசமடைந்தது.

திருவொற்றியூர் சென்றது

சென்னையில் இருந்தபோது ஒருமுறை திருவொற்றியூருக்கு இவர் சென்றிருந்தார். அங்கே குருமூர்த்தி சாஸ்திரிகளென்ற சிறந்த சங்கீதவித்துவானொருவர் இருந்தார். அவர் கனம் கிருஷ்ணையரைக் கண்டு மகிழ்ந்து உபசரித்தார். இவர் அங்கே அவர் விரும்பிய சில கீர்த்தனங்களைப் பாடும்பொழுது உடல் சிறிதேனும் அசையாமல் நாதம் மட்டும் பலவித விசித்திர அமைப்போடு எழுவதை அறிந்த அவர் இவரை ஒரு தெய்வப் பிறப்பாகவே கருதிப் போற்றினர். பாடும்பொழுது தலையில் எலுமிச்சம் பழமொன்றை வைத்துக்கொண்டு அது கீழே விழாத வண்ணம் சங்கதிகள் முதலியவற்றோடு இவர் பாடிக் காட்டினரென்றும், அக்காலத்தில் தலை அசையவில்லையென்றும், அப்பொழுது குருமூர்த்தி சாஸ்திரிகள் அதிக ஆச்சரியமடைந்து ஸ்தம்பம்போல்நின்று விட்டாரென்றும் சொல்வார்கள். திருவொற்றியூர்த் தியாகேசர்மீது அடாணா ராகத்தில், "திருவொற்றியூர்த் தியாகராஜர் சித்விலாஸ நாதரடி" எனவரும் கீர்த்தனம் இவராற் பாடப்பெற்றது. சென்னையி

விருந்து மீண்டு திருவிடைமருதூர் வந்தவுடன் அமரசிம்மர் அங்கங்கே நிகழ்ந்த செய்திகளையெல்லாம் இவர்பாற் கேட்டு மகிழ்வுற்றார்.

இராமபத்திர மூப்பனார் கோபம்

தமக்கு இராமபத்திர மூப்பனார் அளித்திருந்த பொன்னரைஞாணையும் வைரக்கடுக்கனையும் ஒரு சமயம் தம்பால் மிக்க அன்புடையார் ஒருவர் பொருட்டு இவர் விற்க நேர்ந்தது. அச்செய்தியை யாரோ ஒருவர்மூலமாக அறிந்த மூப்பனார், 'எப்பொழுதும் அணிந்துகொண்டிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணியல்லவோ கொடுத்தோம்? பணம் வேண்டுமென்று குறிப்பித்தால் நாம் கொடுக்கமாட்டோமா!' என்று எண்ணி வருந்தினார். அவருக்கு அங்ஙனம் வருத்தம் இருத்தலையறிந்த கிருஷ்ணையர் எங்ஙனமேனும் அதனைத் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்றெண்ணி யிருந்தார்.

இராமபத்திர மூப்பனார் பாபநாசத்துக்குக் கிழக்கே உள்ள தம்முடைய கிராமங்களில் ஒன்றாகிய உத்தானியென்னும் ஊருக்கு வந்து தமது சத்திரத்தில் தங்கிக் கிராம விசாரணை செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவ்வழியே கனம் கிருஷ்ணையர் செல்ல நேர்ந்தது. அங்கே மூப்பனார் தங்கியிருத்தலையறிந்து இவர் அந்தச் சத்திரத்திற்குள்ளே சென்றார். இவர் வந்ததை அறிந்தும் மூப்பனார் இவருக்கு முகங்கொடாமல் வேறு வேலைகளைக் கவனிப்பவர்போலப் பராமுகமாக இருந்தார். தம்பா

னுள்ள கோபத்தினுலேதான் அவர் அங்ஙனம் இருந்தனரென்பது கனம் கிருஷ்ணையருக்கு அப்போது புலப்பட்டது. உடனே இவர் அடாணு ராகத்தில்,

"என்னடா சொல்லடா என்சாமி நீயே
என்னடா என்மீது கோபம்"

என்ற கீர்த்தனமொன்றைப் புதிதாகப் பாடத் தொடங்கினுர். அந்தக் கீர்த்தனம் மூப்பனுருடைய மனத்தைக் கவர்ந்துவிட்டது; இவர் அந்தக் கீர்த்தனத்தைப் பாடும்பொழுது இவரை நிமிர்ந்து பார்த்தார்; தம்மையறியாமல் அவருக்குப் புன்சிரிப்பு வந்துவிட்டது; "உங்கள்மீது கோபம் வரக் காரணம் ஒன்றும் இல்லையே! பரீட்சார்த்தமாக இப்படியிருந்தேன். உங்கள்மீது கோபித்துக்கொண்டு உங்களை வெறுத்து இருக்க முடியுமா? கல்மனத்தையும் இளக்கிவிடும் சக்தி உங்களிடம் இருக்கிறதல்லவா?" என்ருர் மூப்பனுர். "உங்களுடைய பராமுகத்தைக் கண்ட பிறகு என்னுல் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?" என்ருர் கிருஷ்ணையர். "உங்கள் மீது வேறு கோபம் ஒன்றும் இல்லை. உங்களுக்கு என்ன வேண்டுமானுலும் தருவதற்கு நான் காத்திருக்கும் போது நான் ஆசையுடன் செய்து அணிவித்த அரைஞாணையும் கடுக்கனையும் இழந்ததுபற்றியே எனக்கு வருத்தம் உண்டாயிற்று. உங்கள் காது வெறுங்காதாக இருப்பது என்னுடைய கண்ணை உறுத்துகின்றது" என்று சொல்லித் தம்முடைய அன்பை மூப்பனுர் காட்டினுர். பிறகு இவரைக்

கபிஸ்தலத்திற்கு அழைத்துச் சென்று சிலநாள் இருக்கச் செய்து மீண்டும் தங்க அரைஞாணும் வைரக்கடுக்கனும் செய்து அணிவித்தார்.

அமரசிம்மரின் அன்பு

அப்பால் கிருஷ்ணையர் திருவிடைமருதூருக்கு வந்து இருப்பாராயினர். அக்காலத்தில் உடையார் பாளையத்தில் ஜமீன்தாராக இருந்த *கச்சிரங்க உடையாரென்பவர் இவருடைய பெருமையைக் கேள்வியுற்றிருந்தார். அவர் சங்கீதத்தில் சிறந்த பயிற்சியுடையவர்; சங்கீத வித்துவான்களின் ஆற்றலை அளந்தறிவதில் மிக்க திறமையுடையவர். கனம் கிருஷ்ணையரைத் தமது சம்ஸ்தான வித்துவானாக இருக்கச்செய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பம் அவருக்கு உண்டாகி வளர்ந்து வந்தது. அமரசிம்மருடைய பாதுகாப்பில் இருந்த கிருஷ்ணையர் தம்பால் வருவாரோ மாட்டாரோ என்னும் சந்தேகமும் இருந்தது. அதனால் இவருடைய விருப்பத்தை அறிவதற்காக அந்த ஜமீன்தார் தக்க மனிதர்களை அனுப்பி உடையார்பாளையத்துக்கு வந்து செல்ல வேண்டுமென்று தெரிவிக்கச்செய்தார். கிருஷ்ணையர் கச்சிரங்கரோடு முன்னமே பழக்கமுடையவராதலாலும் அவருடைய சங்கீத ஆற்றலையும் அருமையறிந்து பாராட்டும் தன்மையையும் உணர்ந்தவராதலாலும் சந்தோஷத்தோடு அங்கே சென்றார். கச்சிரங்கதுரை

* இவருடைய சரித்திரத்தை நான் எழுதியுள்ள ‘உடையார்பாளையம்’ என்னும் கட்டுரையிற் காணலாம்.

இவரைச் சிறப்பாக உபசரித்துப் பாராட்டி இவருடைய பாட்டைப் பலமுறை கேட்டு மகிழ்ந்து பிறகு தமது விருப்பத்தை மெல்லத் தெரிவித்தார். அங்கேயிருந்த ஒழுங்கான அமைப்புக்களையும் ஜமீன்தாரின் உயர்குணங்களையும் நல்லன்பையும் உணர்ந்த கிருஷ்ணையருக்கு அங்கே இருத்தல் உவப்பைத் தருவதாகவே யிருந்தது. ஆதலின் தமது உடன்பாட்டைத் தெரிவித்து, அமரசிம்மரிடம் விடைபெற்று வருவதாகச் சொல்லிவிட்டுத் திருவிடைமருதூர் வந்தார். அமரசிம்மருக்கு இவரைப் பிரிந்திருப்பது மிகுந்த வருத்தத்தை விளைவிப்பதாகவே யிருந்தது. ஆயினும் ஒருவாறு அதற்கு உடன்பட்டார்.

கனம் கிருஷ்ணையர் உடையார்பாளையத்துக்குப் புறப்படுவதற்குரிய நல்ல நாளொன்றைப் பார்த்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டார். அமரசிம்மர் தக்க மரியாதைகளைச் செய்தார். புறப்படும் தினத்துக்கு முந்திய நாளே உத்தரவு பெற்றுக்கொண்ட கிருஷ்ணையர் மறுநாள் விடியற்காலையிற் புறப்படும் பொழுது அமரசிம்மருடைய பேரன்பை நினைந்து உருகி மீண்டும் அவரைப் பார்க்க வேண்டுமென்று அரண்மனைக்குச் சென்றார். அமரசிம்மர் உள்ளே இருந்தார். இவரைக் கண்டவுடன், "என்ன விசேஷம்?" என்று வினவினர். இவர் உடனே, "ஊருக்குப் போய்வருகிறேன்" என்று தொடங்குவதும் பூபாள ராகத்திலமைந்ததுமாகிய ஒரு கீர்த்தனத்தைப் பாடினர். அந்தக் கீர்த்தனம் அமரசிம்ம

ருக்கு இன்பத்தை விளைவித்தது ; ஆயினும் அதன் பொருளாகிய பிரிவு அவரைத் துன்பக்கடலிலாழ்த்தியது; 'இவ்வளவு சிறந்த வித்துவானோடு இனி அடிக்கடி சல்லாபம் செய்வதற்கு இயலாதே' என்ற நினைவு அவருடைய மனத்தை வருத்தியது ; "உங்களுடைய இனிய கானத்தை இனிமேல் அடிக்கடி கேட்டு மகிழ்ச்சியுற முடியாது ; விடை கேட்கும்பொழுதுகூட உங்களுடைய சங்கீத சக்தியை நன்றாக வெளியிடுகிறீர்களே. உங்களை நான் எப்படி மறக்கமுடியும்? என்னை மறவாமல் அவ்வப்போது இங்கே வந்துபோக வேண்டும்" என்று அமரசிம்மர் தமது பிரிவாற்றாமையை வெளிப்படுத்தி மீண்டும் இவருக்குச் சில மரியாதைகளைச் செய்து விடைகொடுத்தனுப்பினார்.

உடையார்பாளையம் கச்சிரங்கர் ஆதரவு

கனம் கிருஷ்ணையர் உடையார்பாளையத்தையடைந்து அங்கே வசித்து வரலானார். அப்போது கச்சிரங்கர் இவரைத் தமது ஆஸ்தான வித்துவானாக நியமித்தார். சங்கீதரஸிகராகிய அவர் இவருடைய சங்கீதத்தினால் அடைந்துவந்த இன்பமும் அதனால் அவர் இவரை ஆதரித்து வந்த அருமையும் ஒருவர்பால் ஒருவரை ஈடுபடச் செய்துவிட்டன. அந்த ஈடுபாடு முதிர முதிர வேறு இடங்களுக்குச் செல்வதையே கனம் கிருஷ்ணையர் நிறுத்திக்கொண்டார். ஜமீன்தாருக்கு இவரைவிட்டு ஒருதினம் பிரிந்திருத்தல்கூட வருத்தத்தை விளைவித்தது. ஆற்றலுடைய

வித்துவானும் அருமை யறிந்த பிரபுவும் பழகும் போது இருவருடைய வாழ்வும் இன்பமயமாகவே இருக்குமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? கனம் கிருஷ்ணையருடைய அன்பும் ஆற்றலும் அவ்வப் போது சில சில கீர்த்தனங்களாக வெளிப்பட்டன. கச்சிரங்கருடைய அன்பும் கொடைச்சிறப்பும் அவ் வப்போது கனம் கிருஷ்ணையருக்குரிய சம்மானங்க ளாக வெளிப்பட்டன.

கிருஷ்ணையர் கச்சிரங்கர்மீது பாடிய கீர்த்தனங் கள் சில. "பச்சிளந்தேமற் படர்ந்த" என்று தொடங்கும் கீர்த்தனம் ஒன்று உண்டு. அது தோடி ராகத்தில் அமைந்துள்ளது. கச்சிரங்கராகிய தலைவரைப் பெருமையால் வாட்டமுறும் நாயகி ஒருத்தி வருந்துவதை அவளுடைய தோழி தெரி விப்பதாக அதன் பொருளமைப்பு இருக்கிறது. "கச்சிரங்க ராஜனடி உச்சிதநற் போஜனடி" என்று தொடங்குவதும் சகானாராகத்தில் அமைந்தது மாகிய சிந்து ஒன்றும் உண்டு.

கிருஷ்ணையர் முன்னமே குதிரையேறிப் பிரயா ணம் செய்யும் பழக்க முடையவர். இராமபத்திரமூப் பனால் அளிக்கப்பட்ட குதிரை ஒன்று இவர்பால் இருந்தது. உடையார்பாளையம் வந்தபின்பு கச்சி ரங்கர் வேறு சிறந்த குதிரையொன்றை இவருக்கு அளித்து அதனைப் பாதுகாத்தற்குரிய ஏவலாளரை யும் நியமித்தார்.

கச்சிரங்கதுரையின் சங்கீத அபிமானத்தையும் வித்துவான்களை ஆதரிக்கும் இயல்பையும் அறிந்த

வித்துவான்கள் பலர் அடிக்கடி உடையார்பாளையம் வந்து இவரைக்கண்டு இவர் மூலமாக ஜமீன்தாரிடம் தங்கள் தங்கள் திறமையைக்காட்டிப் பரிசுபெற்றுச் செல்வார்கள் ; இவருடைய சல்லாபத்தால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். வேறு சம்ஸ்தானங்களி லுள்ள வித்துவான்கள் வந்த காலங்களில் கனம் கிருஷ்ணையருடைய சிறந்த சங்கீதத்தைக் கேட்டு மகிழ்வார்கள்; 'இத்தகைய அருமையான வித்து வான் இந்த இடத்தில் இருக்கிறாரே. இவர் பெரிய ராஜசமுகங்களில் இருந்து விளங்கவேண்டியவரல் லவோ' என்று அவர்களிற் சிலர் எண்ணுவதுண்டு.

கச்சிரங்கேந்த்ரன் சிரக்கம்பம்

ஒருசமயம் வெளியூர்களிலிருந்து சில சங்கீத வித்துவான்கள் உடையார்பாளையம் வந்திருந்தார் கள். அவர்கள் வழக்கம்போல் ஜமீன்தாரைக்கண்டு பாடிப் பரிசுபெற்றார்கள். பிறகு கனம் கிருஷ்ணை யர் இருந்தவீட்டிற்கு அவர்கள் சென்று இவரோடு சல்லாபம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் இவரைநோக்கி, "நீங்கள் தஞ்சாவூர், திரு வனந்தபுரம், மைஸூர் முதலிய பெரிய ராஜ கரங்களில் இருக்கவேண்டியவர்கள். இந்த ஜமீன் தாரிடத்திலே இருந்து நீங்கள் காலங்கழிப்பது போதாது. அந்த சம்ஸ்தானங்களின் வித்வத்ஸபை களில் அடிக்கடி தங்கள் உயர்ந்த சங்கீத சக்தி பிர காசிப்பதற்கு மார்க்கங்கள் ஏற்படும்; நல்ல சம் மானங்களும் கிடைக்கும். இந்த ஊர் காட்டுக்

குள்ளேயல்லவா இருக்கின்றது?'' என்று சொன்னார்கள். கச்சிரங்கதுரையின் உண்மையான அன்பையும் பிற குணவிசேஷங்களையும் அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவில்லையேயென்று இவர் வருந்தினர்; "நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் சரியே; பெரிய ராஜகரங்களில் இருப்பது பெருமைதான்; உயர்ந்த சம்மானங்களும் கிடைக்கலாம்; பட்டமும் கிடைக்கலாம்; இன்னும் எத்தனையோ வகையான பொருள்களும் கிடைக்கலாம்; ஆனால் கச்சிரங்க துரையவர்களுடைய சிரக்கம்பம் அங்கே கிடைக்காதே. கோடி பவுன் கிடைத்தாலும் எனக்கு அது பெரிதன்று; அருமையறிந்த பிரபுவாகிய இவருடைய சிரக்கம்பம் ஒன்றே இந்த லோகம்பெறும்'' என்று மனமுருகிச் சொல்லி அக்கருத்தை அமைத்து ஒரு கட்டளைக்கலித்துறையை இயற்றிப் பாடினர். அதன் ஒருபகுதியாகிய "கச்சிரங் கேந்த்ரன் சிரக்கம்பம் போதும்'' என்பது மட்டும் இப்பொழுது எனது நினைவில் இருக்கிறது. அதனைக் கேட்ட வித்துவான்கள் ஜமீன்தாரிடத்தில் இவருக்குள்ள பேரன்பையெண்ணி வியந்தார்கள்; "இந்த ஜமீன்தார் பெரிய அதிர்ஷ்டசாலியே. ஒரு சிங்கத்தை வசப்படுத்தித் தம்பால் இருக்கச்செய்ததுபோல உலகமெல்லாம் சஞ்சரித்து வெற்றியடையும் இந்த மகாவித்துவானுடைய மனத்தை வசீகரித்துத் தம்பால் இருக்கச் செய்துவிட்டார். ஆகையால் ஜமீன்தார் பெரிய ரஸிகசிரோமணியாகவே இருக்கவேண்டும்'' என்று அவர்கள் தமக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள்.

கனம் கிருஷ்ணையர் விரும்பியிருந்தால் ஒரு பெரிய ராஜகாரத்தில் இருந்து விளங்குவதற்குரிய நிலையை அடைந்திருக்கக்கூடும். கச்சிரங்கருடைய அன்புக்கு அடிமையாகிய இவர் அத்தகைய நிலையை விரும்பவேயில்லை; 'உடையார்பாளையம் காட்டுக்குள் மறைந்து இருக்கிறாரே. வெளியிடங்களுக்கு வர மறுக்கிறாரே' என்று வித்துவான்கள் அடிக்கடி வருத்தமுறுவார்கள். இவருக்குக் கச்சிரங்கன் சிரக்கம்பமொன்றே பூரணதிருப்தியை விளைவித்தது.

பெருமாள் திருப்பணி

கச்சிரங்கதுரை அளித்த குதிரையை இவர் உபயோகித்து வருவாராயினர். ஒருமுறை தம்முடைய ஊராகிய திருக்குன்றத்திற்கு இவர் சென்றிருந்த காலத்தில் அவ்வூர் ஸ்ரீ சௌந்தரராஜப்பெருமாளுடைய ஆலயம் பழுதுபட்டிருப்பதை அறிந்தார். அவ்வூரார் உடையார்பாளையம் ஜமீன்தாரவர்களைக் கொண்டு திருப்பணி செய்விக்கவேண்டுமென்று இவரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய விருப்பத்தின்படியே இவர் கச்சிரங்கரிடம் ஒருகீர்த்தனையின்மூலமாக அக்கருத்தை வெளியிட்டார். அவர் மகிழ்ந்து உடனே திருப்பணிக்குரிய உதவிகளைச் செய்வித்தார். திருப்பணி நிறைவேறிய பின்பு கச்சிரங்கர் அக்கோவிலுக்குக் கும்பாபிஷேகமும் செய்வித்தார்.

கச்சிக் கல்யாணரங்கர் ஆதரவு

இங்ஙனம் இருந்துவந்த காலத்தில் கச்சிரங்கர் பூதவுடம்பை நீத்தார். அக்காலத்தில் அவருடைய குமாரராகிய கச்சிக்கல்யாணரங்கரென்பவர் பட்டம் பெறவில்லை; வேறு ஒருவர் பெற்றார். கச்சிக்கல்யாண ரங்கர் உடையார்பாளையத்தை விட்டு நீங்கித் திருவானைக்கா என்னும் ஸ்தலத்தில் இருந்துவந்தார். ஆதலின் கிருஷ்ணையர் தம் ஊருக்குச் சென்று இருக்கலானார். பிரபுக்களால் அழைக்கப்பட்டு இவர் திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் செல்லுங் காலங்களில் திருவானைக்காவுக்கும் சென்று கச்சிக்கல்யாணரங்கரோடு சல்லாபம் செய்துவிட்டு வருவார். அவர் இளமைப் பிராயமுடையவராயினும் பரம்பரைக்கு ஏற்றபடி வித்துவான்களிடத்தில் அபிமானம் உடையவராகவே யிருந்தார். தம் தந்தையார் கிருஷ்ணையரை உபசரித்து வந்ததை நேரிற் கண்டவராதலின் இவர்பால் அளவற்ற மதிப்பும் பக்தியும் அவருக்கு இருந்துவந்தன. தமக்குப் பட்டம் கிடைத்தவுடன் இவரை வருவித்து உபசரிப்பதை முதற்கடமையாகக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர் எண்ணியிருந்தார்.

1842-ஆம் வருஷம் கச்சிக்கல்யாணரங்கர் உடையார்பாளையம் சம்ஸ்தானதிபதி ஆனார். தாம் ஜமீன்தார் பதவிபெறப்போவதை யறிவித்து அவர் கனம் கிருஷ்ணையரை வருவித்தார். அவர் ஜமீன் தலைமையைப் பெற்றுக்கொண்டகாலத்தில் இவர் பாடிய கீர்த்தனங்கள் சில உண்டு. அவற்றில் அடாணாவிலுள்ள,

"மகமேரு மகாராஜனே சத்ரபதி"

என்ற பல்லவித் தொடக்கத்தையுடைய கீர்த்தன மொன்றில் கச்சிக்கல்யாண ரங்கரது கொடைச்சிறப்பைப் பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார்; அவர் சங்கீத வித்வான்களிடத்திலும் தமிழ்வித்வான்களிடத்திலும் அதிக அன்புடையவரென்பதை, 'கனநயங் தேசிகங் தமிழைக் கணக்கில்லாமல் ஆதரிக்கும்' என்று புலப்படுத்தியிருக்கிறார்.

ஜமீன்பதவியைப் பெற்ற பின்பு கல்யாண ரங்கர் கனம் கிருஷ்ணையரை உடையார்பாளையத்திலேயே சம்ஸ்தான வித்வானக இருந்துவரும்படி சொல்லி அவருக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்தளித்தார். இவருக்கு எந்தவகையிலும் குறைஇராதபடி கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர் தம் ஏவலாளர்களுக்கு உத்தரவிட்டிருந்தார். பல வகையிலும் இவரை மிகவும் மரியாதையாக நடத்தி வரலானர்.

கனம் கிருஷ்ணையருக்குப் பிராயம் அதிகமாக ஆகக் குதிரை ஸவாரி செய்ய முடியாமல் இருக்குமென்றறிந்த கல்யாணரங்கர் ஓர் அழகிய பல்லக்கை வழங்கி வேண்டிய போகிகளையும் அமைத்தார்; அவர்களுக்குரிய மாதச்சம்பளம் அரண்மனையிலிருந்தே கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஜமீன்தாருடைய பேரன்பு கிருஷ்ணையருடைய உள்ளத்தைக் குளிர்வித்தது. ஆதலின் மகிழ்ச்சி அதிகமாக உண்டாகும் பொழுதெல்லாம் அவர் விஷயமாக இவர் கீர்த்தனங்

கள் பாடிவந்தார். இப்பொழுது கிடைக்கும் இவருடைய கீர்த்தனங்களிற் பெரும்பாலன கச்சிக்கல்யாணரங்கர் விஷயமானவைகளே.

சில கீர்த்தன வரலாறுகள்

கல்யாணரங்கர் எங்கே போனாலும் கிருஷ்ணையரையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டே செல்வார். ஸ்ரீமுஷ்ணம், கும்பகோணம், சிதம்பரம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்கு அவர்போய் ஸ்வாமிதரிசனம் செய்து வருவார். அக்காலங்களிலெல்லாம் கிருஷ்ணையரும் உடன்சென்று தரிசனம் செய்துவிட்டுச் சில கீர்த்தனைகளை இயற்றிப்பாடுவார். இங்ஙனம் இருவருடைய பொழுதும் இனிதாகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. ஸ்ரீமுஷ்ணத்துக்குப் போனகாலங்களில் இவர்பாடிய கீர்த்தனைகள், "தேவரொயிலும்" (கமாசு), "பூவராகரே" (அடாணா) முதலியன. 'தேவரொயிலும்" எனவரும் கீர்த்தனத்தில் 'பெருமையுடனே கச்சிக் கல்யாணரங்கன்றன் பேரும் ஊரும் விளங்கத்தருவார்' என்று கச்சிக்கல்யாணரங்கரைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். மற்றொரு கீர்த்தனம் வருமாறு:—

(இராகம் : அடாணா - தாளம் : ஆதி)

பல்லவி

பூவராகரே பரி பூர்ண போத மாதவரே
பூவராகரே

அநுபல்லவி

சேவையுந்தந்து ஆதரித்துவெகு
திவ்யமாய்ச் சிரஞ்சீவி யாகவே
ஈவில்கர்ணன் கச்சிக்கல்யாண
ரங்கனுக்கே கிருபைசெய்யும் (பூவ)

சரணங்கள்

1. வைபவமும்வெகு செல்வமும் தழைக்க
வல்லபமும் மகிமையு மிகக்கொடுத்து
வாசுதேவரே வைகுந்தரே வடமலையாரே முகுந்தரே
தெய்வம் நீரல்லாமல் ஜெக தீசனும்வேறே யுண்டோ மாதவ
சீலமாய் ஜயமாய் வரமும் ஸ்திரமுடனேயும் விளங்கக்
கிருபைசெய்யும் (பூவ)

2. வாமனரூபரே எங்கள் வனத்துளப மாலையாரே
கோமளரே கோவிந்தரே கோகுல தாரியே உயர்
சாமள வர்ணரே செந் தாமரைத் திருக்கண்ணரே
நேமம் உந்தம் பக்தனையும் நிலையாகச் சவரட்சணைசெய்யும்
(பூவ)

3. எம்பெருமானே எப்போதும் ஏகநாதரே
உம்போலே தெய்வம் உலகத்தில் வேறுண்டோசொல்லும்
அன்புடனே மிச்சமாக அர்ச்சனைசெய்த அடிமைக்குத்
தென்புடனே வச்சிரகாயம் ஸ்திரமுடன் விளங்கச்செய்யும்
(பூவ)

4. **வேல்முருகர்** மாமனே வேதாந்த வேத்தியரே
மாலம்புஜவல்லியுடன் மாயவரே என்றைக்கும்
மேன்மைக்கச்சிக் கல்யாணரங்கனுக்கே கடாட்சம்
[உம்மைப்
போலெவர்க்குக் கிடைக்குமோ பூமண்டலத்தில் உண்டோ
சொல்லும் (பூவ)

கும்பகோணத்துக்குக் கச்சிக்கல்யாணரங்கருடன் ஒருமுறை போயிருந்தகாலத்தில் இவர் ஸ்ரீ சார்ங்கபாணிப் பெருமாளை அவருடன் தரிசனம் செய்த பின்பு கல்யாணி ராகத்தில், "பாரெங்கும் பார்த்தாலும்" என்ற கீர்த்தனத்தை இயற்றிப் பாடினார். அதில், 'கச்சிக்கல்யாணரங்கனை ஸௌக்கியமாகக் காத்து' என்று அமைத்திருக்கிறார்.

கச்சிக்கல்யாணரங்கனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று உடையார்பாளையம் சிவாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ குஸுமகுந்தளாம்பிகையைப் பிரார்த்தித்துப் பியாகடை ராகத்தில், "குஸுமகுந்தளாம்பிகையே கொஞ்சுகிளியே பஞ்சமியே" என வரும் ஒரு கீர்த்தனையைப் பாடினார்.

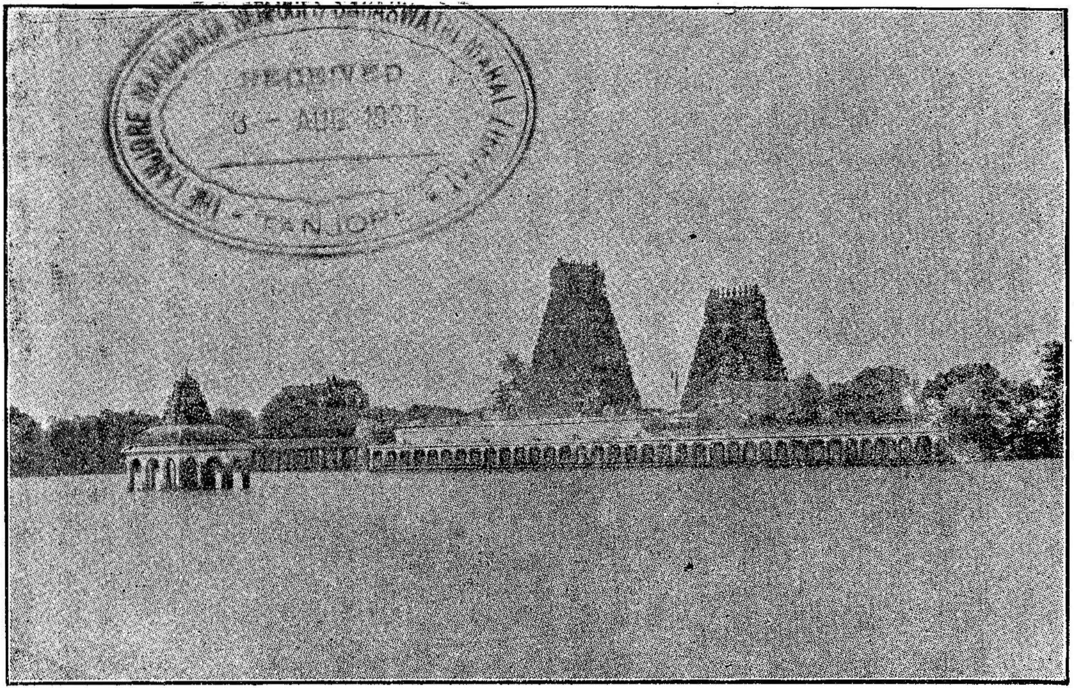
ஸ்ரீ தியாகையருடைய சிஷ்யரொருவர் ஒருசமயம் உடையார்பாளையத்துக்கு வந்திருந்த காலத்தில் ஜமீன்தாருக்குமுன் சில கீர்த்தனங்களைப் பாடினார். அவற்றுள் காம்போதிராகத்தில் உள்ள "மாஜானகி" என்ற கீர்த்தனத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்த ஜமீன்தார் அருகிலிருந்த கிருஷ்ணையரை நோக்கி, "இந்த வர்ணமெட்டில் ஏதேனும் கீர்த்தனம் உண்டோ?" என்று கேட்டார். அவருடைய குறிப்பையறிந்த இவர், "எங்கள் ஜானகியை மணஞ்செய்த" என்று அவர் விஷயமாகவே ஒரு கீர்த்தனையை இயற்றிப் பாடினார். ஜானகி யென்பது ஜமீன்தாருடைய மனைவியாரின் பெயர். ஜமீன்தாருக்குப் புத்திரபாக்கியம் உண்டாக வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து ஸ்ரீ முற்கபுரீசர் விஷயமாக அடாணா ராகத்

தில், "வகுளவனவாசரே முற்கபுரீசரே, வளமாய்ப் புத்திரசந்தானம் வண்மையாகக் கொடுக்கும்" என வரும் கீர்த்தனமொன்றை இயற்றிப் பாடினர்.

உடையார்பாளையம் கோயிலுக்குத் தென் புறத்தே உள்ள காண்டபதீர்த்தத்தைச் செப்பஞ் செய்வித்துக் கச்சிக்கல்யாணரங்கர் தெப்போத்ஸவத்தை மிகவும் சிறப்பாக நடத்தினர். அந்த உத்ஸவச் சிறப்பை இவர் பாராட்டி ஒரு கீர்த்தனம் இயற்றிப் பாடினர். கொள்ளிடத்துக்கு வடகரையிலுள்ளதும் கும்பகோணத்துக்கு நேர் வடக்கிலுள்ளதுமாகிய மதனத்தூரென்னும் இடத்தில் ஜமீன்தார் ஓர் அன்னசத்திரம் கட்டினர். அக்காலத்தில் இவர் பாடிய கீர்த்தனம் ஒன்று உண்டு.

தத்தனூர்த் தோட்டம்

தத்தனூர் என்னும் ஜமீன் கிராமத்தில் ஜமீன்தாருடைய கட்டளையின்படி ஓர் அழகிய தோட்டம் விசாலமாக அமைக்கப்பட்டது. அதில் பலவகையான கனிவிருட்சங்களும் மலர்மரங்களும் செடிகளும் வைத்து வளர்க்கப்பட்டிருந்தன. பழமரங்கள் நன்றாகப் பழுத்துவிளங்கிய காலத்தில் தத்தனூரிலிருந்த குடிகள் கல்யாணரங்கதுரையை அழைத்தார்கள். அவர் பரிவாரங்களுடன் சென்றார். பூசாரம் பொருந்திய அவ்விடத்தில் மலர்களையும் பழங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு பல மரங்கள் விளங்கிய காட்சி யாவருடைய கண்களையும் கவர்ந்தது. ஜமீன்தாருடன் சென்றிருந்த கிருஷ்ணையர் அந்தத் தோட்டத்

உடையார்பாளையம் கோயிலும் காண்டீப தீர்த்தமும்

தின் வளப்பத்தையும் கச்சிக்கல்யாணரங்கர் சென்ற வைபவத்தையும் குடிகள் அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்ததையும் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றார். அதன் பயனாக ஒரு கீர்த்தனம் இவரால் தர்பார் ராகத்தில் வெளிவந்தது. அது, "டாப்பும் சிறப்புமாகப் பவனி வந்த வரிசை" என்று தொடங்குவது. அதன் அநுபல்லவியாகிய,

" மாப்பழக் குஞ்சோலைசூழ் தத்த நகர்தனிலே
மகிபன் கச்சிக்கல்யாண ரங்கமஹாராஜன் "

என்பது மட்டும் இப்பொழுது என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. இந்தக் கீர்த்தனத்தின் வர்ணமெட்டை அநேகர் பாராட்டியதுண்டு. அரியிலூரில் இருந்த * சடகோப ஐயங்கார் இந்தக் கீர்த்தனத்தில் ஈடுபட்டுத் தாம் இயற்றிய ஜீவப்ரம்ம ஐக்கிய சரித்திரம் என்னும் வேதாந்த நாடகத்தில் இந்த மெட்டில் ஒரு கீர்த்தனத்தை இயற்றியமைத்திருக்கிறார்; " சுத்த விருத்தியினாலே " என்னும் தொடக்கத்தையுடையது அது.

செல்வத்திற் பங்கு

தத்தனூரில் உள்ள கரும்புத் தோட்டத்தைப் பார்ப்பதற்காக வேறொரு சமயம் கல்யாணரங்கர் கிருஷ்ணையருடன் சென்றிருந்தார். நல்ல வளம்பெற்றுக் கரும்புகள் தழைத்து நின்றன. அதைப் பார்த்த கிருஷ்ணையர், " இத்தகைய பாக்கியம் சம்ஸ்தானாதிபதிகளுக்கன்றி வேறு யாருக்கு உண்டு? கண்ணுக்கு

* இவரைப்பற்றிய வரலாற்றை, நான் எழுதிய 'அரியிலூர்' என்னும் கட்டுரையிற் காணலாம்.

எட்டிய வரையிலும் கருப்பங் தோட்டமாகவே இருக்கின்றது. இந்தக் காட்சியொன்றே மனத்துக்கு மிக்க இன்பம் விளைவிக்கின்றது" என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார். அதனைக் கேட்ட ஜமீன்தார், "இந்தச் செல்வத்தில் உங்களுக்கும் பங்கு தருவேன்" என்று சொல்லி அருகிலிருந்த அதிகாரியிடம் அந்தத் தோட்டத்தில் ஐந்து காணியை இவருக்கு ஸர்வ மான்யமாகக் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டார்.

சில காலம் வரையில் உத்தியோகஸ்தர்களின் பொருமையினலோ வேறு காரணங்களாலோ கிருஷ்ணையருக்கு அந்தக் கருப்பங்தோட்டம் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி இவர் உரிய அதிகாரிகளை விசாரிக்கும்போதெல்லாம் அவர்கள் ஏதோ சாக்குப்போக்குச் சொல்லி வந்தார்கள். இங்ஙனம் அவர்கள் செய்துவந்தது ஜமீன்தாருக்குத் தெரியாது. ஆதலின் இதனை அவருக்கு எப்படியேனும் புலப்படுத்தவேண்டுமென்று எண்ணிய கிருஷ்ணையர் உசேனி ராகத்தில், "கச்சிக்கல்யாணரங்கராஜன் பட்சமே" என்ற ஒரு பதத்தையும், "கன்னலுஞ் செந்நெலும் உன்மனப் பூர்வமாக் காட்டிவிட" என்று தொடங்கும் ஒரு கட்டளைக்கலித்துறையையும் இயற்றிப் பாடினர். பதத்தில் அதிகாரிகள் செயலை, "எல்லாருடைய ஹ்ருதயங்களே தெரியும், எவர் சூதும் நடவாது" என்று குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றைக் கேட்டவுடன் ஜமீன்தார் உண்மையை நன்கு விசாரித்தறிந்தார். அவருக்குண்டான கோபத்திற்கு அளவேயில்லை. அந்தச் சமயத்தில்

ஒருவாறு அதிகாரிகளின்மேல் குற்றம் ஏற்படாமல் கிருஷ்ணையர் பேசி அவருடைய கோபம் தணியச் செய்தார். உடனே ஜமீன்தார் சோழங்குறிச்சி யென்னுங் கிராமத்தில் விளைச்சலோடு பத்துக்காணி நன்செய் நிலத்தை ஸர்வமான்யமாகக் கொடுக்கும் படி செய்தார். அந்நிலத்தை நேரிற் சென்றுகண்டு மகிழ்ந்துவந்த கிருஷ்ணையர் கல்யாணரங்கரது வள்ளன்மையையும் பேரன்பையும் எண்ணி எண்ணி உருகினர்; அவரை நேரில் வந்துகண்டார். அப்பொழுது சந்தோஷமிகுதியால்,

“ நிறைந்ததே எங்கும் சிறந்ததே - கலி
பறந்ததே உன் பேரைச் சொன்னால்
நிறைந்ததே எங்கும் ”

என்று தொடங்கும் கீர்த்தனத்தை இயற்றிப் பாடினர்.

திருப்பணிக் கீர்த்தனம்

திருக்குன்றம் ஸ்ரீ ஸௌந்தரராஜப்பெருமாள் கோயிலின் மகாமண்டபம் பழுதுபட்ட நிலையில் இருந்தது. ஆதலின் அதனைக் கல்யாணரங்கரைக் கொண்டு புதிதாகக் கட்டுவிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இவருக்கு உண்டாயிற்று. ஒரு சமயம் அக் கருத்தை இவர் புலப்படுத்தவே, ஜமீன்தார் நன்றாகக் கட்டிமுடித்துக் கும்பாபிஷேகமும் செய்வித்தார். அதனால் மனமகிழ்ந்த கிருஷ்ணையர் அடாணா ராகத்தில், “ பணிவிடைக் காகவே பாரிலவதரித்து ” என்று தொடங்கும் ஒரு கீர்த்தனையை இயற்றிப் பாடினர். மகாமண்டபம் கட்டி வைத்ததை அதில்,

" சௌந்தர ராஜப் பெருமாள் மகாமண்டபம்
கட்டிவைக்கும் உன்போல ராஜனுண்டோ "

என்று புலப்படுத்தியிருக்கிறார் ;

" புல்லர் முகந்தன்னிலே விழியாம லெனைக்குப்
பூர்த்தியாக மகதைச்வரியங் கொடுத்து
அல்லலில்லாம லேயென்னை
ஆர்ப்பரித்துக் காப்பாற்றும் "

என்று தம்மை அவர் பாதுகாத்துவருவதை நன்கு சிறப்பித்திருக்கிறார் ;

" கல்லாக் கலைகள்கற்ற ராஜரிருந் தாலதென்ன
கானலோலனே கனம்கிருஷ்ணனுடன்
சொல்வாக்கைக் காக்குமெங்கள் துராதுரையே "

என்று தமக்கு வாக்குக்கொடுத்தபடி நிறைவேற்றி வைத்ததைப் பாராட்டியிருக்கிறார் ;

" நன்மை தெரிந்தபிரபுவே நவரத்னம் வைத்திழைத்த
பல்லக்குத் தான்கொடுத்துப் பரிவுடன் கீர்த்தி
[பெற்று "

என்று தமக்குப் பல்லக்கை அளித்ததைப்பற்றி உரைத்திருக்கிறார் ;

" பெரியதுரை செய்த திருப்பணிக்குக் குறையில்லாமல் "

என்று கச்சிரங்கர் முன்பு திருப்பணிசெய்வித்ததையும் குறிப்பித்துள்ளார்.

முகாரிராகக் கீர்த்தனம்

ஒரு சமயம் ஜமீன்தார் அரண்மனை முகப்பின் மேல்மாளிகையில் இவருடன் பேசிக்கொண்டு நின்

ரூர். அப்பொழுது வீதியில் ஒரு தாதன் கிருஷ்ண விலாஸமென்னும் புத்தகத்திலுள்ளதும் முகாரி ராகத்தில் அமைந்திருப்பதுமாகிய, "மாதேயசோதை கேளம்மா - உன் மகன் சேதியை" என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடிக்கொண்டு சென்ருன். அவனுடைய சாரீரம் மிகவும் இனிமையாக விருந்தது. அதைக் கேட்டு இன்புற்ற ஜமீன்தார் கிருஷ்ணையரை நோக்கி, "இந்தக் கீர்த்தனம் நன்ருயிருக்கிறது; முகாரிராகத்தின் இயல்பை மிகவும் செவ்வையாக இந்த வர்ணமெட்டு விளக்குகிறது" என்ருர். கிருஷ்ணையர் அவர் கருத்தை அறிந்துகொண்டு உடனே, "அவர்வருவரோ நான் வரவாஎன்னடி சொல்லடி" என்ற கீர்த்தனையை இயற்றிப் பாடினர். அது பின்னும் சிறந்த அமைப்புள்ளதாக இருத்தலை அறிந்த ஜமீன்தார் பெரிதும் இன்புற்ருர்.

மாற்றிப்பாடிய கீர்த்தனம்

கச்சிக் கல்யாணரங்கர் ஒருமுறை சில பொருமைக்காரர்களுடைய சொற்களைக் கேட்டு இவர்பால் சிறிது பராமுகமாக இருக்கத் தொடங்கினர். இவர் அதனை ஒருவாறு அறிந்து கொண்டார். ஒருநாள் அரண்மனைக்கு இவர் சென்றபோது ஜமீன்தார் வேறு ஒருகாரியமாக இருப்பதாகவும் பிறகு பார்ப்பதாகவும் சொல்லியனுப்பினர்.

எந்தக் காலத்திலும் தடையில்லாமல் பார்த்து ஸல்லாபம் செய்வது இவருடைய வழக்கம்; ஆதலின் அப்பொழுது இவர் வருத்தமுற்ருர். மற்ருெருநாள்

செல்லுகையில் வேறு வேலையைக் கவனிப்பவரைப் போல அவர் இருந்தார். அங்ஙனம் இருப்பதற்கு ஜமீன்தாரது மனவேறுபாடே காரணம் என்பதை அறிந்த கிருஷ்ணையருடைய உள்ளத்தில் வருத்தமும் சினமும் கலந்து வளர்ந்தன. ஜமீன்தார் சிறிதுநேரங்கழித்துத் தலைநிமிர்ந்து பார்த்தார். உடனே இவர் கோபக்குறிப்புடன் சுருட்டிராகத்தில்,

> " பத்துப்பை முத்துப்பை வச்ரப் பதக்கமும்
> பைபையாப் பணத்தைக் கொடுத்தவர் போலப்
> பாடின பாட்டுக்கும் ஆட்டுக்கும் நீரென்னைப்
> பசப்பின தேபோதும் பலனறி வேன்காணும் "

என்ற பல்லவியை இயற்றிப் பாடத் தொடங்கினர். அதைக்கேட்ட ஜமீன்தாருடைய மனத்தில் தாம் செய்த தவறு உறுத்தியது. 'எவ்வளவோ பெரிய சம்ஸ்தானங்களிலெல்லாம் வலிய அழைத்தும் போகாமல் இங்கே அபிமானம் வைத்து இருந்து விட்ட இவரை அவமதித்தது பெரும்பிழை' என்பதை அவர் உணர்ந்தார்; உடனே எழுந்துநின்று கைகுவித்துக் கொண்டு, " ஸ்வாமீ, க்ஷமிக்கவேண்டும்; நீங்கள் பெரியதுரை காலமுதற்கொண்டு அபிமானத்தோடு இருந்து எங்களுடைய சம்ஸ்தானத்துக்குப் புகழை உண்டாக்குகிறவர்களல்லவா? இவ்வாறு திருவுள்ளத்தில் கொள்ளக்கூடாது. நான் தெரியாமல் செய்ததை அவமதிப்பாக எண்ணாமல் ஆசீர்வதிக்கவேண்டும். தங்களுடைய அருமை எனக்குத் தெரியாதா? தங்களுடைய அபாரமான திறமைக்கு நான் தரும் சம்மானங்கள் எவ்வளவு? மகாராஜாக்க

ளால் பூஜித்து ஆதரிக்கத்தகும் தங்களுடையயோக்கியதையை அறியாதவர்கள் யார்? நடந்தவற்றை மறந்துவிட வேண்டும்'' என்று வேண்டிக்கொண்டார். அவருடைய பரம்பரைக் குணமாகிய ஸௌலப்யம் அந்த வார்த்தைகளில் பொங்கிவழிந்தது.

கிருஷ்ணையருக்கு உடனே கோபம் தணிந்தது; "உங்கள்மேல் வருத்தம் ஒன்றுமில்லை. ஏதோ மனம் நினைத்தது; இப்போது சமாதானம் ஆகிவிட்டது'' என்று சொல்லிவிட்டு இவர் முன்கூறிய பல்லவியையே மாற்றி ஒரு நாயகி கூறுவதாக,

"பத்துப்பை முத்துப்பை வச்ரப்பதக்கமும்
பரிந்து கொடுத்து மிகச்சுகந் தந்துபின்
பஞ்சணைமீதினிற் கொஞ்சி விளையாடி
ரஞ்சிதமும் அறிந்த மகராஜனே''

என்று பாடத்தொடங்கி அக்கீர்த்தனையைப் பூர்த்தி செய்தார்.

ஜமீன்தார் கனம் கிருஷ்ணையருடைய சாமர்த்தியத்தை நினைந்து வியந்தார்; "பெரியவர்கள் கோபித்தாலும் நன்மையாகவே முடியுமென்பார்கள்; தாங்கள் என்மேல் கோபம் கொண்டாலும் அக்கோபம் நீர்கிழிய எய்த வடுப்போல மாறியதோடல்லாமல் ஆசீர்வாதம்போன்ற இந்தக் கீர்த்தனம் ஒன்றையும் புதிதாக உண்டாக்கிற்று. இவ்வளவு திறமையையுடைய தங்களோடு பழகும் பாக்கியம் எனக்கு அமைந்தது பல ஜன்மங்களில் நான் செய்த புண்ணியத்தின் பயனேயாகும்'' என்று பணிவுடன் சொன்

ஞர்; அப்பொழுது உண்டான உள்ளப்பூரிப்பால் சில வகையான சம்மானங்களையும் செய்தார்.

கீரையர்ச்சனை

இவர் தினந்தோறும் தவருமல் சிவபூஜை செய்துவருவார். ஒருநாள் அவசரமாக அரண்மனைக்குச் செல்லவேண்டி யிருந்தமையால் சிவபூஜையை விரைவில் செய்து முடித்துவிட்டுச் செல்லலாமென்று எண்ணி அதனைச் செய்ய அமர்ந்தார். அப்பொழுது என்ன காரணத்தாலோ பத்திரபுஷ்பங்கள் ஸித்தமாக எடுத்துவந்து வைக்கப்படவில்லை. இவர் இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல் சிறிது யோசித்தார். சமையலுக்காக ஆய்ந்துவைக்கப்பட்ட கீரைக்குவியல் அருகிலிருந்தது; அது சுத்தமானதாகவும் கண்ணுக்கு அழகியதாகவும் தோற்றியது. "போதும் பெறுவிடிற் பச்சிலையுண்டு" என்னும் திருவாக்கு அப்போது இவர் நினைவுக்கு வந்தது. உடனே அந்தக் கீரையை எடுத்து அதனையே பத்திரமாகக் கொண்டு சிவார்ச்சனையை நிறைவேற்றினர். உடனிருந்தவர்கள் இவருடைய மனநிலையின் சிறப்பை அறிந்து வியந்தார்கள்.

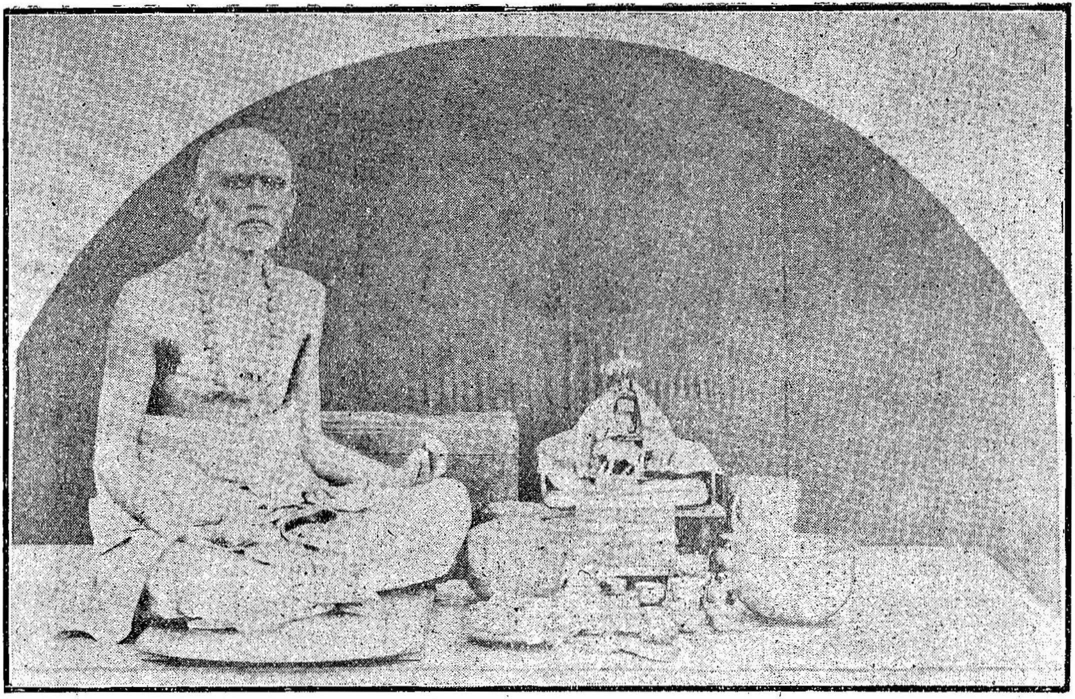
வெண்ணெயில் விருப்பம்

இவருக்கு வெண்ணெயில் மிக்க விருப்பம் உண்டு; 'கிருஷ்ணனுக்கு வெண்ணெயிற் பிரீதி' என்று சிலர் வேடிக்கையாகக் கூறுவார்கள்; இவர் இளமையில் கனமார்க்கத்தை அப்பியாசம்

பண்ணிய காலத்தில் தொண்டையில் உண்டாகும் துன்பத்தையும் உஷ்ணத்தையும் நீக்கும்பொருட்டு வெண்ணெயை மிகுதியாக உபயோகித்தார்; அது முதல் அதனை இடைவிடாது பயன்படுத்தி வந்தார். இவர்பால் அன்புடையவர்கள் இவரைக்காண வரும் போதெல்லாம் நல்ல பசுவின் வெண்ணெயைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பார்கள்.

ஸ்ரீ வேங்கடசுப்பையர்

கச்சிக் கல்யாணரங்கதுரையின் ஆஸ்தான வித்துவானக இவர் அமர்ந்த சில வருஷங்களுக்குப் பின்பு என்னுடைய தந்தையாராகிய ஸ்ரீ வேங்கடசுப்பையரவர்கள் இவர்பாற் சென்று பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்குமேல் இடைவிடாமல் உடனிருந்து பணிவிடை செய்து சங்கீத வித்தையைப் பெற்றார்கள். அவர்களுடைய தாயாரின் அம்மான் கனம் கிருஷ்ணையர். சக்ரதானம் முதலியவற்றை அவர்கள் நன்றாகக் கற்றுக்கொண்டார்கள். தாம் கற்றுக்கொண்டதைக் காண்டீப தீர்த்தத்தின் தென்கரையிலுள்ள திருவாவடுதுறை மடத்தில் விடியற்காலத்திற் சென்று நாள்தோறும் சாதகம் செய்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் அவர்களுக்கு ஜமீன்தார் மாதந்தோறும் பொருளுதவிசெய்து ஊக்கமளித்து வந்தார். கனம் கிருஷ்ணையருடைய கீர்த்தனங்கள் பல அவர்களுக்குப்பாடம் உண்டு. பிற்காலத்தில் அவர்களிடமிருந்து அந்தக்கீர்த்தனங்களைக் கற்றுக்கொண்டோர் பலர்.

உத்தமதானபுரம் ஸ்ரீ வேங்கடசுப்பையரவர்கள்

அவர்கள் சிவபூஜா துரந்தரர்கள். புகை வண்டியில் ஒரு காலத்தும் ஏறியதில்லை. அயல்வீடுகளில் ஒருபோதும் ஆகாரம் செய்யாதவர்கள்; எப்போதும் விபூதிருத்திராட்ச தாரணத்துடன் இருப்பார்கள். அவர்கள் இவரை அடைந்த சிலகாலத்துக்குப் பின் என் சிறிய தந்தையாரும் உத்தமதானபுரம் கிராம முன்சீபாக இருந்தவருமான ஸ்ரீ சின்னசாமி ஐயரவர்களும் சென்று இவரிடம் அப்பியாசம் செய்து வந்தார்கள்; வீணை வாசிபபதிலும் அவர்களுக்குப் பழக்கமுண்டு.

கனம் கிருஷ்ணையர் என் தந்தையாருடைய கல்யாணத்துக்குப் பொருளுதவி செய்யவேண்டுமென்று விரும்பிக் கச்சிக் கல்யாணரங்கர் மீது ஒரு கட்டளைக் கலித்துறையை இயற்றினர்; அதன் முதலடியாகிய,

"வன்ய தூலோத்தமன் ரங்க மகீபன் வரிசைமைந்தா"

என்பதுமட்டும் இப்பொழுது என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. ஜமீன்தார் அங்ஙனமே என் தந்தையாரின் மணத்துக்கு வேண்டிய பொருளுதவி செய்தார்.

கிருஷ்ணையருக்குப் பிராயங்கள் ஆக ஆகத் தளர்ச்சி உண்டாயிற்று. வறள்வாயுவென்னும் ஒரு வகை நோயால் இவர் வருந்தினர்; ஆதலின் திருக்குன்றம் சென்று இருக்க விரும்பினர். கச்சிக் கல்யாணரங்கதுரைக்கு இவரைப் பிரிந்திருக்க மனமில்லை; ஆயினும் இவருடைய சரீர நிலையை அறிந்து ஒருவாறு அதற்கு உடன்பட்டார். இவர் தம் ஊர் சென்று

அங்கே இருக்கலானார். இவர் விடைபெற்றுக் கொள்ளுகையில் ஜமீன்தார் பொருளுதவி செய்ததன்றி அதன்பின்பும் அவ்வப்போது வேண்டிய பொருள்களை அனுப்பி உதவி வந்தார். தக்கவர்களை அடிக்கடி அனுப்பி இவருடைய நிலையைத் தெரிந்து வரச்செய்தும் அறிந்து கொள்வார்.

இவருடைய மிகத்தளர்ந்த நிலையை உணர்ந்த என் தந்தையார் அதிக வருத்தத்தை அடைந்தார். அதையறிந்த கிருஷ்ணையர் அவர்களைத்தேற்றி, பைரவிராகத்தில்,

" கொடுத்துவைத்தது வரும் ஏறுசையால்மிகக்
துறைப்பட்டால் வருதமோ பேய் மனதே "

என்று ஒரு கீர்த்தனையை இயற்றி அவர்கள்பால் அளித்தார்.

இறப்பதற்கு இரண்டு நாட்களுக்குமுன் தாம் சிதம்பரம் சென்று ஸ்ரீநடராஜமூர்த்தியை த் தரிசனம் செய்ததாக இவர் கனவு கண்டார். விழித்தவுடன் ஸ்ரீ ஆனந்த நடராஜ மூர்த்தியை நினைந்து மனமுருகி விபூதியைத் தரித்துக்கொண்டு பந்துவாளி ராகத்தில் ஒரு கீர்த்தனத்தை இயற்றினார்; அதன் பல்லவி,

" தில்லையப்பா உனது பஞ்சாக்ஷரப்படியில்
சின்மயமாய்த் தினந்தினமும் வந்து தரிசிப்பேன்"

என்பது,

பிரிவு

இந்த ஸங்கீதசிகாமணி இவ்வுலகை நீத்தகாலத்தில் இவருக்கு அறுபது பிராயத்திற்குமேல்இருக்

கும். அக்காலத்தில் என் தந்தையாரவர்கள் உடன் இருந்தார்கள்.

கனம் கிருஷ்ணையருக்கு ஒரு குமாரியார் மட்டும் இருந்தனர்; அவருடைய பெயர் சங்கரியம்மாளென்பது.

அன்பர்கள் பரிவு

இவருடைய மாணாக்கர்கள் பலர். அவர்களுள் தஞ்சையில் இருந்த ஆதிமூர்த்தி ஐயரை நான் பார்த்துப் பழகியிருக்கிறேன். திருக்குன்றத்திற் கணக்குப் பிள்ளையாக இருந்தவரும் தமிழிலும் சங்கீதத்திலும் ஞானமுள்ளவரும் கார்காத்த வேளாளருமாகிய அருணசலம் பிள்ளையென்னும் ஒருவர் இவர் பாடுவதைக் கேட்டுக் கேட்டு அன்புற்று ஊக்கமூட்டி வருவாரென்று கேள்வியுண்டு.

இவர் இறந்தபின்பு இவருடைய சகோதரர்களாகிய சுப்பராமையரும் சுந்தர ஐயரும் மிகவும் வருத்தமுற்று உருகினர்கள். பாடும் பொழுதெல்லாம் இவருடைய நினைவுவந்து அவர்களைத் துன்புறுத்தும். என் தந்தையார் பாடுங்காலங்களில் சுந்தர ஐயர், "கிருஷ்ணனை நினைத்துக் கொண்டு பாடு; சங்கதிகள் இன்னும் நன்ருக வரும்" என்று கூறுவாராம். அவருக்கு இவரிடம் இருந்த பிரேமையும் மதிப்பும் இதனாலும் விளங்கும்.

என் தந்தையார் இவருடைய கீர்த்தனங்களை அடிக்கடி பாடிக்காட்டி மனமுருகி வருந்துவார்கள்; இவருடைய குணங்களையும் கீர்த்தனங்களைப் பாடும்

முறைகளையும் சொல்லிச் சொல்லி, "இனி அவர்களைப்போல் யாரைப் பார்க்கப்போகிறேன்!" என்று இரங்குவார். என் சிறிய தந்தையாரும் அங்ஙனமே இரங்குவார்.

கனம் கிருஷ்ணையருடைய வாழ்நாள் முழுவதிலும் சங்கீத சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளே நிறைந்திருந்தன. இவருடைய மன உணர்ச்சிகளைப் புலப்படுத்தும் கருவியாக இவருடைய ஸாஹித்தியம் பயன்பட்டது. இவரால் தமிழ்நாட்டார் கனமார்க்கத்தின் இனிமையை உணர்ந்தனர்; கனமார்க்க ஸாஹித்தியங்களைப் பெற்றனர். சங்கீத வித்வான்களின் கோஷ்டியில் இவர் ஒரு பிரிவுக்குத் தலைவராக விளங்கினர். இவருடைய கம்பீரமும் சாமர்த்தியமும் வசீகர சக்தியும் இவருடைய வரலாற்றால் விளங்குகின்றன. இந்த அரிய இயல்புகளை நினைந்து நினைந்து பாராட்டி மகிழ்வதையன்றி நம்மாற் செய்யக்கூடியது வேறு யாதுளது?

கீர்த்தனங்கள்

திருக்குன்றம் ஸ்ரீ சௌந்தரராஜப்பெருமாள் விஷயம்

1. இராகம் : தேசிகதோடி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

உன்பதமே சதாகதி யென்றே
உள்ளபடி நினைந் தவர்க்கு
உன்மகிமை நீமறந்தா
லுன்பெருமை தானென்ன (உன்பதமே)

(அநுபல்லவி)

சின்முத்திரா தாரியாகிச்
செகந்தனிலே விருதுபெற்ற
ஸ்ரீ சௌந்தர ராஜரே
செல்வமாக எப்போதும் (உன்பதமே)

(சரணங்கள்)

க. கருணைபொழிய இன்னந் தெந்தனமா-பக்தர்கள்
கவலையைத் தீர்க்கவும் உனக்கிது கனமா
தருணம் தருணம் வினைய மனமா - நீ
தாமதம் செய்தால் உனக்குத் தனமா - மனமோ கனமா
(உன்பதமே)

௨. பன்னக சயனு பரந் தாமா - உன்றன்
பணிவிடை செய்யாமலிருப்ப தாமா
என்னென்னமோ அறியேன் ராமா
ஏகநாதா பூரண காமா கன்னிப ச்யாமா (உன்பதமே)

௩. செந்திரு வேல ருக்கனு கூலா - தழைக்கும்
திருக்குன்றம் வாழ் சௌந்தரராஜ லோலா
உன் திருநாமஸ்மரணே மேலா
ஓகோ மாயாவினோத லீலா பாலகோ பாலா (உன்பதமே)
(௧)

2. இராகம் அடாணு ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

சும்மா சும்மா வருகுமா சுகம்
சும்மா சும்மா வருகுமா சுகம் (சும்மா)

(அநுபல்லவி)

அம்மம்மா வென்றிருந் தாவதென்ன
ஆண்டவனைத் தெரிந்துபார்
இம்மாத்திரம் நீ செய்தால் சௌந்தர
ராஜர்க்கு இரங்கும் அமோகம் வைபோகம்
திருவடி (சும்மா)

(சரணம்)

அந்திநே ரந்தன்னில் முந்திக்கொள் பெண்கள் கண்ணில்
சந்திக்காமலே நீ வந்து வந்து நின்றால்
மந்தமாருதமும் அந்தவேளை நேரும் அந்த
நந்த குமாரனை நயந்து வணங்காமலே (சும்மா) (௨)

3. இராகம் : தர்பார் ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

* செறுக்கி மயக்கமீறித் தலைக்கேறுதே
சீறிச் சீறித் தூறுவதும்போது மந்தச் (செறுக்கி)

(அநுபல்லவி)

தெறிக்கத் தெறிக்கச் சொல்லுவதும் உம்முடைய
திருக்கும் முறுக்கும் அறிவேன் காணும்
இறுக்கும் ரவிக்கை யெனக்குத் திமிறினலென்ன
ஏன் பவந்தம் செய்கிறீர் சௌந்தர ராஜரே (செறுக்கி)

(சரணங்கள்)

௧. கடைவிழிகள் சிவந்து கண்கள் மிரட்டுமெந்தக்
காமியைக் கண்டால் நயமோ சாமி
இடைக்கலங்காரம் உமைப் போலொருவருண்டோ
ஈசனே நேசனே ஜக தீசனே (செறுக்கி)

௨. வெண்ணெய் தயிர்பாலுண்டு கோபியர் வீட்டினில்
வேடிக்கை செய்யும் விநோத லீலனே
கண்ணைக்காட்டி யழைப்பதும் போதும்ஜகத்
காரணனே நாரணனே பூரணனே (செறுக்கி)

௩. த்வாரகா வாசரே சௌந்தர ராஜரே
தாமோதரா முத்து வேலர் மாமனே
ஸ்வாரஸ்ய மாகவே ஸ்வானுபோகமுமவள்
ஸௌக்கியமே சொக்கியே மனஞ்சிக்கியே (செறுக்கி) (௩)

---

* செறுக்கி – சிறுக்கி.

4. இராகம் : சங்கராபரணம் ; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

நல்ல நல்ல நிலவு பறிபோகுதே
நானென்ன செய்வே னடிபாதகி (நல்ல)

(அநுபல்லவி)

சல்லாப மாகவே வசந்த காலத்தில்
சௌந்தர ராஜரைக் காணுமல் வீணே (நல்ல)

(சரணங்கள்)

க. செண்டு நகில்கள் திரண்டு விம்முதடி
செண்பகப் பூவாசனையும் கம்முதடி
பண்டு நினைத்த பருவங் கும்முதடி
பார்க்கில் லுடம்பு மயிர்க்கூச் சம்முதடி (நல்ல)

உ. காதலென் னெஞ்சினுள் மெத்தவே ஆருதே
காமன் கணையும் கண்முன்னே சேருதே
வேதனை யாகமெய் மெலிந்து சோருதே
மேலென்ன செய்வே னடிமையல் மீறுதே (நல்ல)

ந. முருகேசர் மாமன் இங்கேவந்து பாராரோ
முறைமையா கக்கிட்டே நேரே வாராரோ
இருகையா லணைத்து முத்தந் தாராரோ
என்னைப்போ லெத்தனை பேரோ ஆராரோ (நல்ல) (சு)

5. இராகம் : பைரவி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

படியளக்கும் பெருமானென்று உள்ளபடி பார்த்தவர்க்குப்
பதறுமா - சிந்தை - சிதறுமா (படி)

(அநுபல்லவி)

அடியளந்த மாயவன் திருக்குன்றந் தனில்வாழும் எங்கள்
ஆனந்த வைகுண்ட மூர்த்தி சௌந்தர ராஜர் (படி)

(சரணங்கள்)

க. பேச்சேது மூச்சேது பேரேது ஊரேது
பெண்டிர் மக்களேது பிரபலமும் ஏது
நீச்சேது நிலையேது நிமிஷமுந் தானேது
நித்தம் சுகித்திருக்கும் நினைவும் ஏது (படி)

உ. போக்கேது வரத்தேது புதுமையுந் தானேது
பொழிவதும் அழிவதும் பொருள் திருவருளல்லால்
வாக்கேது மனமேது மாயகாய மேது
மலைமேலிட்ட விளக்காய் மாயவனும் எல்லவர்க்கும் (படி)

ங. முருகன் மாமனைத் தவிர முதலேது பதிலேது
மோகபோக மேது முற்றுந்தத்துவமேது
தருவேது சகமேது சகல ஸாம்ப்ராஜ்யமும்
ஸர்வகாலங்களிலும் சௌந்தரராஜர் (படி) (ரு)

6. இராகம் : கமாசு ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

என்னத்துக் கிந்த ஏகாடஞ் செய்கிறீர்
எங்கள் சௌந்தர ராஜ கோபாலரே (என்னத்)

(அநுபல்லவி)

தன்னைத்தான் அறிந்த பேருக்கு நீருண்டு
சகலமுந் திருவடி மகிமையே
கன்னத்தைக் கடித்துப் பின்னலைச் சுழற்றிக்
கறுத்த குமாரியென் றென்னை மயக்கியே (என்னத்)

(சரணங்கள்)

க. நிஷ்டை தவறுமா நேமம் தவறுமா
நீதி தவறுமா ஸ்ரீராம ராமா
நஷ்டமென்ன வுமக் கொன்றுங் குறைவில்லை
பட்டப் பகலிலும் ஒட்டாரம் ஒட்டியே (என்னத்)

உ. எவ்விதஞ் செய்தாலும் என்னதான் சொன்னாலும்
எப்போது பார்த்தாலும் கைவல்யந் தானடி
இவ்வித மாகவே க்ருபைசெய்தாலும் ஸாமி
அவ்விதம் அடாபிடி செய்யலாமோடி (என்னத்)

ந. சக்கந்தஞ் செய்தாலும் சம்பந்தம் செய்தாலும்
சம்போகஞ் செய்தாலும் முத்துவேலர் மாமன்
வெட்கமாகும்படி என்மனதைச் சொக்கிப்
பக்குவமாகவே தக்கபடி சொல்லி (என்னத்)

ச. நேமமடியாள்பெண் பிறந்த நாளே முதல்
நித்யானந்த சுகமானேனே வேலருக்கு
மாமனுகவே திருக் குடந்தை நகர்தனில்
வாழ்ந்திருக்கு மாதி தேவாதி தேவனே
பூமண்டலந்தனிலிப்படி யாகவே
புருஷவேசிகந் தானுமுண்டோடி
நாமம் நினைத்தவர்க்குச் சபலமே
நன்மை தெரியுமோடி அடி கூடி (என்னத்) (கூ)

கும்பகோணம் ஸ்ரீ சாரங்கபாணிப்பெருமாள்

7. இராகம் : சௌராஷ்டிரம் ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

ஆராவமுதனை அணைத்தணைத்தனு போகஞ் செய்ய
அனுதினந் தோணுதே (ஆரா)

(அநுபல்லவி)

நேராமோ நெருக்கத் தோடே நெருக்கம்
நேர்ந்துகொண்டு காமமாரி பொழியாரோ
ஆராரோ போதனை செய்தாலும் எங்கள்
அச்சுதனை மறவேனே எந்நாளும் (ஆரா)

(சரணங்கள்)

க. செண்டுநிகி லிரண்டுந் தழைத்துப் புடைத்துத்
திரண்டு விம்மிக் கும்மியடிக்குதடி
அண்டுமவர் இணங்கினவர்
ஆனாலும் அகம் நினைந் துருகுதடிகற்
கண்டுமொழி மாதே வழி கண்பார்த்துப் பூத்துப்
பண்டு பழகிப்பழகி இரவும் பகலுமாகப்
பஞ்சணைமீதினில் (ஆரா)

உ. கொண்டை குலுங்கவும் காதல் விளங்கவும்
கொஞ்சிக் கொஞ்சியவர் செஞ்சொற் கனியிதழ்
உண்டுருசி மண்டிய பேராசை
உள்ளுக்குள் ளொருவகையாய் மயக்குதடி
சண்டைக்காமதனன் என்
ஸாமி வைகுண்டாதிபதிமுன்
தண்டைக் கொலுசுந் தொண்டையுங் குமுறத்
தாவிக்கொண்டே சுக மேவிக்கொண்ட* (ஆரா) (க)

---

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

8. இராகம் : தன்யாசி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

ஆரா வமுதரைப் பாராமன்மனம்
ஆறுமோ தேறுமோ (ஆரா)

(அநுபல்லவி)

தீராத மையல் கொண்டேன்
தீருமோடி நேருமோடி
பாரெங்கும் ஓடி அளந்து
பன்னகத்தில் பள்ளிகொண்ட (ஆரா)

(சரணங்கள்)

க. கடைகிழிந்த கருங்குவளைக் கண்களிரண்டுஞ் சிவந்து
மயக்குதே மையல் நோய்
சடையச் செய்தென் அங்கமெல்லாம்
தளர நெஞ்சத் துள்ளே வந்து
குடையுதே மிகக் குமுறிக் குமுறி
ஒருவகையாய் வருகுது நூல்
இடையும் ஒடியுதே யென் செய்வேனடி
இன்னமும் என்னமோ அரிஹரி (ஆரா)

உ. அடம்பிடித்தே தனமென் மார்பில்
அம்மானை போலெழும்பி எழவேமுத்து
வடங்கள்நிறைந்த ரவிக்கை வார்தான்
துணுக்குத் துணுக்கா யிரமாகுதே
உடம்பு மெய்ம்மறந்து
ஊணுறக்க மில்லாமலிப்படி
அடைவில்லாமலே மாயவன் செய்ததென்
அங்கமு நொங்குதே நரஹரி (ஆரா)

௩. படிப்படியாய்த் தலைச் சொருக்கும்
பாதந்தனிலே அவிழ்ந்து விழுந்துலாவுதே
கொடித்தடம் படித்துறைக் காவேரியிற்
கூவிக்கூவி நின்று குரலும் நோவுதே
அடிக்கடி கோமளமாகி
அணைத்துக்கட்டி யனுபோகஞ் செய்வாரடி
வடிவேலவருக்குக் குடந்தையில்
வாழு மாமனே நேமனே நரஹரி (ஆரா) (௨)

9. இராகம் : கமாசு ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

ஆரா வமுதரைப் போலெனக்கு
ஆண்டவ னுண்டோ நில்லடி சொல்லடி (ஆரா)

(அநுபல்லவி)

பாராமலிருக்க அரைநாழிகை சகிக்குமோ
பாக்கியமே திருக் குடந்தையில் வாழும் (ஆரா)

(சரணங்கள்)

௧. பொற்றா மரைக்கரை யருகினிலே ஸாமி
பூஷணமாய்ப் புதுமையாகி
முத்தாரமுங் கொண்டுவந் திங்கே
மூர்த்திகரமாய் எனக்குத் தந்த (ஆரா)

௨. சடகோபமுந் திருநாமமும் பார்க்கப் பார்க்கச்
சகியே சகிக்குமோ சகிக்காதோ
வடமலையா னிங்கே வந்து
வரிவளை கலைகளுஞ் சோருதே நேருதே*(ஆரா) (௩)

---

* இதன் மூன்றாஞ் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

10. இராகம் : கல்யாணி; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

பாரெங்கும் பார்த்தாலும் உமைப்போலே
பரிமளமுள்ள பரமபுருஷன் கிடைக்குமோ (பாரெங்கும்)

(அநுபல்லவி)

நீரங்கும் நானிங்கும் இருந்தாலும் எனக்கு
நினைவு திருவடியில் திருக்குடந்தையில் வாழும்
சாரங்கபாணியே **கச்சிக் கல்யாண ரங்கனைச்**
சௌக்கியமாகக் காத்தே யெனை அருளும் (பாரெங்கும்)

(சரணங்கள்)

க. பெருமையானவுன் தரிசனை நேர்ந்தது
பேரின்பமான தனிமுதலே
கரிமுறையிடும் போது சவரக்ஷணஞ் செய்த
கண்ணனே கைவல்யனே சைதன்யமே
துரியபதமுஞ் சகல சாம்ப்ராஜ்யமுந் தந்து
ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம காரணமா யெங்கும் விளங்கும்
அரிஹரி முரஹரி அச்சுதானந்தனே
ஆனந்தமாக எங்கும் நிறைந்த ஜோதியே (பாரெங்கும்)

உ. பார்க்கப் பார்க்கப் பதினாயிரங்கண் வேணுமே
பதிதபாவனஞ் செய்துவைக்கும்
ஆர்க்கும் ஸ்வாமி கிருபையல்லாமல் வேறே யுண்டோ
அச்சமுடன் மிச்சமாக அர்ச்சனை செய்து
பார்க்குள் உமக்கு இவரைப் போலேயும் பரம
பக்தி செய்பவர்கள் உலகத்தி லாருமில்லை
தீர்க்கமுடனே சிரஞ்சீவி யாகவே
செயமுந்தந்து நயந்தந்து அபயஸ்தந்தந்து
(பாரெங்கும்)

௩. கும்பகோண க்ஷேத்திரந்தனிலே வசிக்கும்
கோமள வல்லிக் குகந்தவரே
எம்பெருமானும் கும்பநாதரும் நீரே
ஏதும் பேத மில்லாமல் வாழ்ந்தவரே
அன்புடனே முத்துக் குமாரன் மாமனே
எந்த நாளைக்கும் பூர்ண சந்திரன்போலே
இன்பமுடனே கச்சிக்கல்யாண ரங்கனைக் காக்கும்
ஆண்டவனே வேண்டிய வரங்களைத் தாரும்
(பாரெங்கும்) (சா)

கும்பகோணம் ஸ்ரீ சக்கரபாணிப்பெருமாள்

11. இராகம் : அடாணு; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

சக்ரபாணி சாமிகிட்டே நின்னையா
தயைவர மிகவும் நீ சொன்னையா (சக்ர)

(அநுபல்லவி)

நிக்ரஹானுக் கிரஹஞ் செய்யும் நீலமேகச் யாமளனே
சுக்ரீவனைக் காப்பாற்றின அச்சுதனைத்ரிவிக்ரம (சக்ர)

(சரணங்கள்)

க. வஸ்து பெருமானைத் தவிர
மகிமை வேறுமுண்டோ
மஸ்துமீறி ஒரு வார்த்தை
வாய்பதறி நீ சொல்லடி
பக்த த்யாக சன்னிதிக்குப்
பணிவிடை நீ செய்யடி எங்கள்
கஸ்தூரி ரங்கனைப் போல்
காலாகாலங் களிலுண்டோ துணை (சக்ர)

உ. வாயைப் பொத்திக் கையைக் கட்டி
வாசமலர்ச் செண்டு கட்டி
மாயன் சுத்த நாதனுக்கு
மாலைநேரத் தில்கொடுத்து
ஞாயம் வெற்றி நீதி தவறாத ஜகந்
நாதனுக்குப் பிரியமாகப்
பாயசதானம் தண்டம் உள்ள
படியே நடத்தி யன்புடனே (சக்ர)

ரு. செந்திருவேலவருக்குச்
செங்கண்மால் மாமனடி
சிந்தை மகிழ்ந்த திருக்
குடந்தை தனிலே வாழும்
குந்தர்க் கடிமை நான்
கோகுலத்துக்குப் போய்வரவுஞ்
சந்தேக மென்னடி இனித்
தாளாதடி பூங்குயிலே (சக்ர) (க)

12. இராகம் : தன்யாசி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

சக்ரபாணி சாமியைக் கண்டேன் ஆசை
கொண்டேன் நான் (சக்ர)

(அநுபல்லவி)

சக்கரை சீனி கற்கண்டு
சாந்து புழுகுங் கொடுத்துச்
சுக்ரவார தினத்தி லென்னைச்
சுதினமாக வேமருவும் (சக்ர)

(சரணங்கள்)

க. முத்துக் கொண்டை ரத்னக் குச்சும்
முன்னழகும் பின்னழகும்
பத்துக்கோடி கண்கள் வேணும்
பார்க்கப் பார்க்க முடியாது
சுற்று முற்றும் பார்த்துக் கோபியர்
சூழ்ந்துகொள்ள மதிமயக்கியே
விற்று முதலில்லாமல் அவளவள்
வெண்ணெய் தயிரை வாரியுண்ட (சக்ர)

உ. மடந்தையர் கூட்ட மெல்லாம்
மயலாக வேதிருக்
குடந்தையில் வாழுமெங்கள்
குமாரருக்கு மாமனடி
உடந்தை தவறாமலே
ஓரஞ்சு நாளைக்குள்ளாகித்
தொடர்ந்து தொடர்ந்து வைகுண்ட நாதர்க்குச்
சொல்லடி கல்யாண குணங்களெல்லாம்* (சக்ர)(உ)

13. இராகம் : தன்யாசி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

பகற்பத்துத் திருநாளில் சக்ரபாணி ஸ்வாமியைப்
பார்த்தேன் மய லார்த்தேன் ஒன்றும் தோற்றாமல்
நேற்றிந் நேரத்தில் (பகற்பத்து)

(அநுபல்லவி)

சேப்புச் சிந்தூரமும் திருநாமமுந் திலதப்பொட்டும்
சேவை வடிவும் ஆருக்குக் கிடைக்கும்
ச்ருங்கார மென்ன சொல்வேன்
ச்யாமள வர்ணனே (பகற்பத்து)

---

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

(சரணங்கள்)

க. துளபமாலையும் மணிமகுடமும்
தோளின் அழகும் பீதாம் பரதரர்
ஒளிர்வுடன் வரும் வேணு நாதருடை
ஒயிலென்ன சொல்லுவேன்
இளகி மனந்தளரக் கோபாலனை
எங்கெங்கு மிருந்தாலும் அங்கெங்குந் தோணுதே
களபச் செண்பகப் பன்னீ ருதிர்ந்த
கஸ்தூரி வாசனை மஸ்து மீறவே (பகற்பத்து)

உ. மகர குண்டலம் அசைந்தசைந் தாட
மார்பிற் பதக்கம் மகிழ்ந்து பதிந்தாட
ஜெகந் நாயகர் வேதாந்த வேத்யரைச்
சேவையுஞ் செய்து கொண்டேன்
சகல ஸ்ம்ருதியுஞ் சகல வேதத்தில்
சச்சிதானந்த கனமய மாகவே
பகவந்த வைகுண்ட வாசரைப்
பார்க்கப் பதினாயிரங் கண்கள் வேணுமே (பகற்பத்து)

ங. வடியும் அதரம் பாலொழுகுதே
வஞ்சிக் கொடிகளென் னெஞ்சை யுருக்குதே
குடிசிறை பிடிக்கு மெங்கள் வேலருக்குக்
கோமளனே மாமன்
அடியருக்கடியனா யென்னையும்
ஆண்டனு பவித்துக் கொள்ளு முகுந்தனை
விடிய முழுதுந் திருக்குடந்தையில்
வேடிக்கை வாடிக்கை கூடிக்கொண் டேநிற்க
(பகற்பத்து) (ந)

இராஜமன்னார் கோயில் இராஜகோபாலப் பெருமாள்

14. இராகம் : கமாசு; தாளம் : ஆதி

(பல்லவி)

என்னமோ வகையாய் வருகுதே மானே (என்ன)

(அநுபல்லவி)

அன்னமே முன்னமே கன்னங் கன்னமாக
நின்னயஞ் சொன்னேன் ராஜ மன்னா ரிங்கேவர (என்ன)

(சரணம்)

எந்திடம் போனாலும் அந்திடந் தன்னிலே
இருக்கிறார் மனதை உருக்குறார்
வந்திடமா லென்னிடம் மாயாவ தாரனைச்
சொந்தவிட மெனக்குத் தோகையே தாகமாகி
(என்னமோ) (க)

15. இராகம் : தோடி ; தாளம் : ரூபகம்.

(பல்லவி)

மன்னார் வலைவீசி மாயஞ் செய்தாரோ - ராஜ (மன்ன)

(அநுபல்லவி)

மின்னும் பொன் மதிளழகும் நல்
வீதி விலாசமும்
சொன்ன விமானமுங் கண்டு
துலங்கவே தனங் குலுங்கராஜ (மன்ன)

(சரணம்)

திருநாமமுஞ் சிந்துரத் திலகப் பொட்டும்
சேவையழகும்
ஒருநாமமும் இணையில்லையே அவர்
ஒருதரம் இங்கே மருவவரவே (மன்ன) (உ)

16. இராகம் : தன்யாசி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

மன்னனு ரொயிலும் வரிசையும் என் சொல்வேன்
(மன்னனுர்)

(அநுபல்லவி)

பன்னக சயனரைக் கோமளரைப்
பார்க்க இன்னம் வாராமல் ராஜபதிவளர்
(மன்னனுர்)

(சரணம்)

நீலமேக ச்யாமளரை லோலமுடன்
நின்று திரும்பிப் பார்த்த கல்யாணகுண
சீலமான கோபாலர் நடந்துவந்து
சின்னக் குமாரி யென்றென் பின்னலைப்
பிடித்திழுத்த (மன்னனுர்) (ந.)

ஸ்ரீரங்கநாதர்

17. இராகம் : கமாசு ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

சொர்க்கவாச லேகாதசியில் ஸ்ரீரங்க ராஜரை நான் ...
சுந்தரமாய் ஸேவித்தேன் சுகித்தேன் பூரித்தேன்
(சொர்க்க)

(அநுபல்லவி)

கற்கண்டு சீனியென்ன என்றன் ஸாமிசெங்
கனிவாய்க்கிணை யெங்கேதா னுண்டோடி
பொற்கென் றெழுந்து முத்தந்தந்து சந்தனம்
பூசினுர் புண்ய வசந்தானடி (சொர்க்க)

(சரணங்கள்)

க. மட்டுமித மில்லாமலே
கொட்டகைத் திருநாளில்
மெட்டியோசை கலகலென்ன
வட்டமிடும் பெண்களுடன் (சொர்க்க)

உ. அஷ்டதிக்கி லும்இருந்து
நிஷ்டைமிகச் செய்திருக்கும்
சிஷ்டர்களெல் லாம்வரவும்
இஷ்டமாய்க் கண்டுமகிழ்ந்தேன் (சொர்க்க)

ந. மாணிக்கவை ரியமும்
ஆணிப்பொன்முத் துச்சரமும்
காணிக்கையான் கொண்டுவர
வேணிக்குள்மலர் வைத்தசாமி (சொர்க்க)

ச. முத்துவேலர் மாமனை
சித்ரவீதி யில்ஜெகத்
கர்த்தருடை திருவடி
உத்தமமாய்க் கிடைத்தது (சொர்க்க) (க)

18. இராகம்: காம்போதி; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

ரங்கமய மான எங்கள் ஸ்ரீரங்க ராஜருடை
அங்கரங்க வைபவங்கள் என்ன சொல்வேனடி (ரங்க)

(அநுபல்லவி)

பங்கயப்பொற் பதவடிவும் எங்கள்குல தேவரைப்போல்
எங்கெங்கே இருந்தாலும் அங்கெங்கு மவர்தானடி (ரங்க)

(சரணங்கள்)

க. சித்ரவீ தியில்வெகுவி
சித்ரமாய் மஞ்சள் வெயில்தன்னில்
கஸ்தூரி அரளிமுல்லை
கனகதுளப மணிந்த ஜகத்
கர்த்தன் சேவையுங் கண்டேன்.
அகண்டா காரச்சின்
முத்திரைக்கைவல்ய ஸாம்ராஜ்ய
மோக்ஷ மெனக்குக் கிடைத்ததடி (ரங்க)

உ. மருமல்லிகை சண்பகமுடன்
வாசமார்கோ பாலனைக்கண்டு
மருவி மருவி அணைந்தவர்போல்
மங்கையரெல் லோருமயங்கி
உருகுகிறார் கும்பரவி
உத்தரவீ தியிலே ஸாமி
வருகிற வேடிக்கையும்
வாடிக்கையும் கோடி ஸூர்யப்ரகாசமான (ரங்க)

ந. உபயகா வேரி நடுவில்
உண்மையாய் வேலவர் மாமன்
அபயமபய மென்ற வருக்கு
அபயங்கொடுக்கும் ஸ்ரீதரனை
ஸபலமாகக் கூடினேனான்
தன்யன் தன்யனானேன்
தபஸூம் ஸ்நானமும் தீர்த்தமும்
ஸகலமும் ஸ்வாமி க்ருபையே தானடி (ரங்க) (உ)

ஸ்ரீமுஷ்ணம் பூவராகப் பெருமாள்

19. இராகம் : கமாசு ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

தேவரொயிலும் ச்ருங்காரமும் என் சொல்வேன்
தேனே மானே தானே ஸ்ரீஹரி (தேவர்)

(அநுபல்லவி)

பாவனஞ் செய்யுமெங்கள் பூவராகர்க்ருபை
பக்தன் கச்சிக் கல்யாண ரங்கனைக் காக்கும் (தேவர்)

(சரணங்கள்)

க. மாணிக்க வஜ்ரவை டூரியம் இழைத்தநவ
மணிமகுடமும் க்ரீடமும்
ஆணிப்பொன் ஞபரணமும் தொண்டருக்குமிக
அருள் பெருகுங் கருணை விழியுமே
சேணிற் கலந்த பெருமழை மேகமென்னவே
திகழும் ஒளித் திருமேனியும்
வேணிக்குள் மலர்வைத்த அலர்மேலுமங்கை
வேட்டை லீலை விநோதமாகவே (தேவர்)

உ. மண்டலம் அனைத்தும் ஓரடியால் அளந்திட
வளர்ந்து நின்றவரும் அவரே
அண்டபகிரண்டப்ரம் மாண்டங்களுக் கெல்லாம்
ஆதார பூதமும் அவரே
தண்டமிழினுக் கிரங்கியே பதின்மர் பாடலைத்
தயவா யுகந்தவர் அவரே
விண்டுவைத் தாதிகோச வரக்ஷணை செய்யும்
வேணுகோபாலர் கோலாகலமாகவே (தேவர்)

௩. திருவமார் கந்தர் மாமன் பூவராகரைத்
தினமுந் தினமும் வந்து சேவிப்பேன்
பருவ வயதில் வெகு பெண்களை மயக்கிய
பன்னக சயனரடி
பெருமையுடனே கச்சிக்கல்யாண ரங்கனது
பேரும் ஊரும் விளங்கத்
தருவார் சந்ததியான துரந்தர போகமும்
சவுக்யமும் கொடுக்குந் தயாபரரான (தேவர்)

*பெரியமறை ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாள்

20. இராகம் : தோடி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

நீயல்லாமல் வேறே யுண்டோ
நிச்சயமாய் அச்சுதனே தானே (நீயல்லாமல்)

(அநுபல்லவி)

௧. நானென்பது காலத்ரயத்திலுமில்லை
நலம் பெரியமறை தனிலே விளங்கிய
ஞான முனிவரெல்லோரும் பணிந்திடும்
நாதனே ஸ்ரீனிவாசனேஹரி (நீயல்லாமல்)

௨. ஏகமாய்ச் சின்மயமாகவே
எங்கும் நிறைந்து அகண்டாகாரமாய்த்
தேகமோக சோகங்களேது
தேவாதி தேவனே முரஹரி (நீயல்லாமல்)

---

* பெரியமறை - அரியிலூருக்குத் தெற்கேயுள்ளதான ஒரு ஸ்தலம்.

௩. பெந்துவும் நீயே பேரும் ஊரும் நீ
பேரின்பக்கட லாகிய குணநிதி
உன்திரு வடிக்கிணையாக வேறே
ஒருவருண்டோ முரஹரி நரஹரி (நீயல்லாமல்)

*திருவிந்தளூர்ப் பரிமளரங்கப் பெருமாள்

21. இராகம் : தர்பார் ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

பரிமள நாதா - உமது
பவந்தமெல்லாம் அறிவேன்காணும் எங்கள் (பரிமள)

(அநுபல்லவி)

துரிதஞ் செய்து தொழில்முறை செய்வதும் இக்தச்
சூதும் வாதும் இதெல்லாம் நடவாது
ஹரிஸர் வோத்தமரே வைகுண்
டாதிபரே நீதி அல்லவே உமக்கு (பரிமள)

(சரணம்)

திரட்டி வெண்ணெ யுண்ட கோபால
தேவாதி தேவரே இப்போது மகள்
வரட்டும் வரட்டும் பதறுதேயும் அவள்விதி
வசமும் வழிவசமும் அவளைப்
பொரட்டும் உருட்டும் வேதனை செய்வதும் உமது
பேருக்கும் ஊருக்கும் அழகல்லவே
மிரட்டி மூட்டி ஆசைவலை பூட்டி
வீட்டில் வந்து கோட்டி கொள்ளுகிறீரையா (பரிமள)

---

* திருவழுந்தூர்.

திருச்சேறை ஸ்ரீஸாரநாதப்பெருமாள்

22. இராகம் : கல்யாணி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

பார ஸகலமும்அ பாரம் அவர் மகிமை
பாரினிலே யாவர்க்குந் தெரியாதடி (பார)

(அநுபல்லவி)

ஸாரநாதர் க்ருபை ஸார விமானமும்
ஸார புஷ்கரிணியும் கழனியும்
ஸார நாயகி தெரிசனை பணிவிடை
சாம்பிராச்சியமோட்ச மெனக்குக் கிடைத்ததடி (பார)

(சரணங்கள்)

க. தேடித் தேடித்திரிந்தாலும் என் சாமி
தேவருக்கிணை ஆருமில்லையடி
போடி உனக்குத் தெரியுமோடி என்னடி
புஷ்ப விமானத்தில் வைகுந்தரைக்
கூடிக் கூடிக் குலவி அடிமையாகக்
கொஞ்சி விளையாடி அவருடை நாமத்தைப்,
பாடி யாடி ஓடி நாடி வந்து
பரமபுருஷ பக்த பராதீனரடி (பார)

உ. சூதும் வாதும் இல்லாமலே சாமிபேரைச்
சொல்லியிருந் தாலதில் சுகம்பெறலாம்
ஏதும் அவர்செய லல்லாமலே வேறே யுண்டோ
ஏந்திழையே உனக்கு மதியில்லையே
போதும் போதும் சகியேயுன் பழக்க மெனக்குப்
போத நாதரை இணைபிரி யாமலெப்
போதும் ஆதரவு ஸ்ரீதரருடன் பட்சம்
போகபோக்யம் பாக்யமே வெகுச்லாக்யமே (பார)

ரு. ஒருமையானவடி வேலவர் மாமனே
உள்ளபடி நடத்தும் உண்மையாலே
அருமையான ஸாரக்ஷேத் திரந்தனிலே
அச்சுதானந்தருடன் ஆனந்தமாய்ப்
பெருமையான துளப மாலையாரும்
பேத மில்லாம லுறவாடி
மருமலரணை மீதில் சாரநாதர்
மருவவந்து மனமுவந்து சுகந்தந்து (பார) (க)

23. இராகம் : பைரவி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

முன்னழகும் பின்னழகும் ஸாரநாதர் ஸாரநாயகி
மூர்த்தியா டினசொகுஸு முயங்குதுளந் தியங்குதடி (முன்ன)

(அநுபல்லவி)

க. முன்னே வந்து நின்றே யெங்கள்
வேங்கடரா மனைக்காக்கும்
முகுந்தரடி எனக்கவர் சொந்தரடி
இன்னமேன்மேல் சேவைதரும்
ஏகாந்த நாதரைப்போல்
எங்கெங்குந் தோணுதடி சுக்ரவாரதினத்தில் (முன்ன)

(சரணங்கள்)

க. பொற்பூணல் குண்டலதாரி
பொற்றிருவடிக் காளாகி
அற்புதமா யர்ச்சனைசெய்
தானந்த மானேன்
உற்பன மானஅந்த மாணிக்கக் கொண்டையும்
ஒளியும் எங்கும் நிறைந்த தடியந்தக்
கற்பனையும் ஆர்க்குத் தெரியும்அ
கண்ட சாகர மான (முன்ன)

உ. வில்வந் துளசி மருமுல்லை
வேர்கொழுந்து மேயணிந்து
கல்விக்கடலாய் விளங்கும்
கருணாலயரடி
செல்வ மானதுபோல் புன்னகையும்
சிவப்பும் மெள்ளப் போய்ப் பக்தருக்கு—இந்த
நல்வழியை நாட்டி வைத்து
நாட்டிய மாடிப் பாடி வைக்கும் (முன்ன)

ங. ஸாரக்ஷேத் திரந்தனிலே
ஸச்சிதானந்த கனமாகி
ஸாரபுஷ் கரிணியைச் சேவித்துத்
தன்யமானேன்
ஸார விமானமுங்கண்டு
தளருதே மொழி குளறுதடி யெங்கள்
ஆறுமுகன் மாமனடி எனக்
கார் வேறு துணை சொல்லடி (முன்ன) (உ)

திருமால்

24. இராகம் : சௌராஷ்டிரம் ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

நாராயணாவென்று சொல்லுவாயே—இனி
ராகஞ்செய் யாதே வெல்லுவாயே (நாராயணா)

(அநுபல்லவி)

பாராய ணாநித்ய பரமகல் யாணகுண
பாகவத சேவை பக்திமிகவுஞ் செய்து (நாராயணா)

(சரணங்கள்)

க. தேகவாழ்வை நம்பித் திகைத்துத் திகைத்தேஅ
நேகமா யலைந்து நினைந்து மெத்த
மோகாந்த காரத்தில் நில்லாதே மெத்த
மோசம் போகாதேவெகு பொல்லாதே
சோக மடையாதே சொப்பனம் நடவாதே
சோகம் சோகமென்று சொரூபந்தான் தானாகவே
(நாராயணா)

உ. தெற்கத்தித் தர்மராஜன் க்ஷணத்தில் கொண்டுபோம்
தர்க்கஞ் செய்யவும் உடன் தரமாசீ வெறுமுடமே [போது
சொர்க்கம் வேறேயென்று எண்ணாதே மெத்தத்
தொல்லையே தாகிலும் பண்ணாதே
மர்க்கடம் போல் செய்யாதே மாயவன் பதம் பொய்யாதே
துர்க்குணத்தைத் தள்ளிஅதில் சூக்ஷ்மாதி சூக்ஷ
மத்தில்* (நாராயணா) (க)

25. இராகம் : சங்கராபரணம் ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

லக்ஷ்மி ஸமேத ரென்று மனதிலெண்ணி
லக்ஷபக்ஷ பாதஞ் செய்ய லாமோ (லக்ஷ்மி)

(அநுபல்லவி)

லக்ஷ்மி நாராயணா விருது பெற்று
லக்ஷம் பொன் பத்து லக்ஷம் தந்தீரோ (லக்ஷ்மி)

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

(சரணம்)

பேதமேனா னென்று எண்ணிப் பெருமைசெய்யாமலிப்படி
பேதபேதமா விசித்ரம் ப்ரபலமாகச் செய்யலாமா
நீதிதவ றுதிரு நித்யானந்த மூர்த்தியே
எதுகாணும் சூதும் வாதும் எனிந்தப்புறகடமும்
தோதகம் கட்டி யாடுகிறீர்
தோகையருடை பாவமுமக்கு வேணுமோ
(லக்ஷ்மி) (உ)

சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி

26. இராகம்: பந்துவராளி; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

தில்லைச் சிதம்பரச் சித்ஸபை தெரிசனை கண்டும்
சிந்தனைகள் உண்டோ—ஆனந்தாதீதமான (தில்லை)

(அநுபல்லவி)

தொல்லைகள் அணுகாது இனியேது
சூதும் வாதும் நடவாது மனமே
அல்லலற்றுப் பரிபூர்ணமான
அருவுரு அகண்ட மயமான (தில்லை)

(சரணங்கள்)

க. செல்லாது ஜெகப் பிரம மயக்கம் வெகு
பொல்லாது புதுமையான வாழ்வு
நில்லாது நிர்க்குணமே யொன்றே
அல்லாது அனுதினமும் நடராஜர் (தில்லை)

உ. எந்நாளும் ஏகபரம ஞானக்
கண்ணாலே கவலை தீர்ந்து
பண்ணாதே பாழ்நரகத்தில் விழவும்
உண்ணாதே உறங்காதே அருளொளியாம் (தில்லை)

ங. வையா புரிமுருகனை அருளிய
ஐயா சபாபதி பொன்னம்பலத்
தையா வந்தாடியே அடியவர்க்கு
மெய்யான வேதாந்த நாதாபர (தில்லை) (சு)

27. இராகம் : பந்துவராளி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

தில்லையப் பாஉனது பஞ்சாக்ஷ ரப்படியில்
சின்மயமாய்த் தினந்தினமும் வந்துதெரிசிப்பேன் (தில்லை)

(அநுபல்லவி)

கல்லாஅப்பா இல்லை கண்ட வெளியும் இல்லை
காரணமும் இல்லை அகண்ட வெளியில்
இல்லாத சங்கற்ப விகற்பங்களுங் கண்டதில்லை
எதிரில்லாமல் வாழ்ந்திருக்கும் ஏகாந்த மயமான
(தில்லை)

(சரணங்கள்)

க. ஆனந்தத் தாண்டவமும் ஆடியே எங்கும்
அருள்திரள் பெருக விளையாடியே
மோனந் தரும் பக்தி முத்தியுந் தான்கொடுத்து
மூர்த்திகர மாகிநல்ல ஆர்த்தியுட னேமிகவும் (தில்லை)

உ. பொன்னம்பல சபையைப் போற்றுவேன் எங்கும்
பூர்ண போத மாய்மனத்தை ஆற்றுவேன்
அன்னநடை யுமைக்குகந்த ஜோதி மயமாகி நின்ற
அம்பர சிதம்பர நிரந்தா நிரஞ்சனமே * (தில்லை) (உ)

---

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

திருவொற்றியூர் ஸ்ரீ தியாகராஜப்பெருமான்

28. இராகம்: அடாணு; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

திருவொற்றியூர் த்யாகராஜர்
சித்விலாஸ நாதரடி (திரு)

(அநுபல்லவி)

பருவத்தில் தனத்தில் மூலை
பந்தடித்தே தடித்தே யெழும்பும்
உருவத்தில் மகா நடனமும்
ஓகோ ஓகோ நானென்ன செய்வேன் (திரு)

(சரணம்)

பார்த்த கண்கள் பார்த்ததுபோல்
பார்த்தவிட மெல் லாமெனக்குத்
தோற்றுதடி யென்ன சொல்வேன்
தோகை யேயொரு வழி சொல்லடி
ஆத்தி ரத்தால் மனம்பதறி
ஆசை யாகி மதிமெலிந்தேன்
தோத்திரஞ் செய்தவர்க்கு மெனக்கும்
தொந்தம் விடாமல்செய் சுகிர்தமுண்டு (திரு)

உடையார்பாளையம் ஸ்ரீ முற்கபுரீசர்

29. இராகம் : அடாணு; தாளம் : திரிபுடை.

(பல்லவி)

வகுளவன வாசரே முற்கபு ரீசரே
வளமாய்ப்புத் திரசந் தானம் வலிமையாகக் கொடுக்கும்
(வகுளவன)

(அநுபல்லவி)

மகிழ வரமுதவும் குசுமகுந் தளாம்பிகைக்கு
வரிசையான சோதியே மகிமையுடன் கச்சிக்கல்யாண
ரங்கனுக்கு (வகுளவன)

(சரணங்கள்)

க. கோரும் அடிமைக்கொரு குறைவில்லாமலே
நூறுவயது வாழ்ந்து நோய்பிணிகள் அணுகாமல்
பேரும் ஊரும்விளங்கப் பெருமையும் பிரதிஷ்டையும்
தாரும் தாரும் சாமி தயையுடனேயெப் போதும்
(வகுளவன)

உ. கற்பனை நீரல்லாமற் காரணம் வேறு முண்டோ
பொற்பதந் தன்னில் நின்று புங்கானு புங்க மாக
அற்புத மாகவே அர்ச்சனைகளுஞ் செய்த
விற்பன னுக்குநன்ருய் வேண்டிய வெல்லாந்தந்து
(வகுளவன)

௩. எங்கள்வடி வேலரை ஈன்றஸர் வேசரே
சங்கையில் லாமலே சர்வகாலங் கல்யாண
ரங்கன் மனப்படியே ரட்சிக்கும் நாதரே
சங்கரா சிவசிவ சம்போ மகா தேவரே (வகுளவன)

கும்பகோணம் ஸ்ரீ மங்களாம்பிகை

30. இராகம்: ஆனந்தபைரவி; தாளம்: ரூபகம்.

(பல்லவி)

ஈச்வரி ஜகதம்பாநின் இணையடி துணையென நம்பினேன்
எப்படியோ உனதருளென் கற்பகமே தாயே (ஈச்வரி)

(அநுபல்லவி)

வாசவன் போற்றுங் குடந்தை நகர்
வாழும் மனோன் மணியான
தேசமார்கும் பேசரிடம் வாழ்
செல்விஜய மங்கள நாயகி (ஈச்வரி)

(சரணங்கள்)

க. உன் சந்நிதிகண் டாலவர்க்கு
ஒரு சஞ்சல முண்டோ
உலகினில் கஞ்சன் பணியும்
செஞ்சரணியே மஞ்சு பாஷிணி
தஞ்ச மென்றடுத்த பேரை
அஞ்சலென் றாதரித்துக் காக்கும்
ரஞ்சித நவரஸ புஞ்சமே
வஞ்சியர் மோகினி அஞ்சுகமே (ஈச்வரி)

உ. உன்தனைநான் அனுதினமு மென்
சிந்தையில் நினைந்து நினைந்து
வந்தனை புரிந்தும் இன்னமும்
இந்தத் தாமதம் ஏனம்மா
கொந்தலர் குழலியே நினைத்தவர்
அந்தரச் சமயங் கடைக்கண்பார்
மந்தரநிகர் முலை யாளே நி
ரந்தரமுல கெங்கும் நிறைந்திடும் (ஈச்வரி)

கிருஷ்ணராஜபுரம் ஸ்ரீமதுகரவேணியம்மை

31. இராகம் : தோடி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

திருக்கண் மாலீச் வரர்க்குகந்த
தேவியே ஓங் காரி பரஞ் சோதி (திருக்கண்)

(அநுபல்லவி)

பெருக்க மாகவே கிருஷ்ண புரந்தனிலே
பெருமையாக வாழ்ந்திடும் ஆதிஅன்
பருக்கு மிகவும் நினைத்த படிவரம்
கொடுக்கும் அம்மணி மதுகர வேணி சுகபாணி
(திருக்கண்)

(சரணம்)

ஆயுங் கலைக்கிரங்கும் ஆனந்த வல்லியே
மாயவன் றங்கையே மகத்தான ஒளியே
காயக்கி லேசஞ்செய்து கருத்துருக அறியேன்
தாயே சகலத்திலுந் தான்தானே யாய்நிறைந்த
(திருக்கண்)

---

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

உடையார்பாளையம் ஸ்ரீகுஸுமகுந்த ளாம்பிகை

32. இராகம்: பியாகடை; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

குஸுமகுந்த ளாம்பிகையே கொஞ்சுகிளியே பஞ்சமியே
குற்றமொன்றும் வாராமலே பக்தனைஸவ ரக்ஷணைசெய்
(குஸும)

(அநுபல்லவி)

அஸமாதானங்கள் இல்லாமல் ஆசந்த்ரார்க்க மாய்விளங்க
அனுக்ரகஞ்செய்து சிரஞ்சீவியா அன்பன் கச்சிக்கல்யாண
ரங்கனைக் காக்கும் (குஸும)

(சரணங்கள்)

க. *குங்குமச்சிந் தூரத்தலங் காரியே*
கூப்பிட்டா லுன்செவி கேட்கவில்லையோ அம்மா
கொங்கைச்சி ப்ரசன்ன வேங்கடே சருடன்
கூடப் பிறந்த துரைச்சி தங்கச்சியே
பங்கமில் லாமலே ஆணிக்கையாகப்
பரிபாலனம் செய்யச் செய்து மிகச்சிவ
சங்கரியே துரந்தரி புரந்தரி
சத்துருக்களைத் தலையெடுக்காமற் செய்யும் (குஸும)

உ. *நித்யகல்யாணி அளிகுல வேணியே*
நிர்மல மான நாத ஸ்வரூபிணி
ஸத்ய ஸ்வரூபிணி பாசாங் குசபாணி
ஸகல லோக ஜீவ தயாபரி

மத்யம மான பலங்களில் லாமலே
மகதைச் வரியங் கொடுத்த அம்மணிஅ
கூத்திய மாக உன்றன் றிருத்தாளினிற்
காலமெலாந் தொழுதஉன் அடிமைக்கு (குசும)

மதுரை ஸ்ரீமீனாட்சியம்மை

33. இராகம்: பைரவி; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

ஜகஜ்ஜனனீ சுகபாணி கல்யாணி (ஜக)

(அநுபல்லவி)

ஸுகஸ்வ ரூபிணி மதுர வாணி
சொக்க நாதர் மனமகிழு மீனாட்சி (ஜக)

(சரணம்)

பாண்ட்ய குமாரி பாவனி அம்பாசிவ
பஞ்சமி பரமேச்வரீ
வேண்டும் வரங்கள் கொடுக்க இன்னமனம் வல்லையோ
வேத வேதாந்த நாத ஸ்வரூபிணி (ஜக)

முருகக்கடவுள்

34. இராகம்: பைரவி; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

வேலவரே உமைத் தேடி ஒருமடந்தை
விடியு மளவுங் காத் திருக்கிற வகைஎன்ன (வேல)

(அநுபல்லவி)

வாலிபமும் சேல்விழி வில்லுப்புருவம்
வடிவில் இடையும் மதி வதனமும்
மேலுமவள் மேனி பசும்பொன் னிறமே
மின்னற் கொடியோ அன்ன நடையாள் ஒயிலாகவே
(வேல)

(சரணங்கள்)

௧. விதம் விதமாகப் பச்சிளங் கொங்கை மீதினிலே
வேணபணி தரித்தவள் பல்லு வரிசையும்
கதலித் தொடையும் அதரக் கனியும் சொருக்கழகும்
கருத்தை உருக்கக் கலகலென நடையில் வந்து (வேல)

௨. சித்திரப்பொற் பல்கணி வாசலிலே வந்து நின்று
தியங்கி மதி மயங்கித் திகைத்துத் தவிக்கிருள்
குத்திரம் குடிலமென்றும் தன்தலையில் எழுத்தென்றும்
குமுறிக் குமுறி உருகுருள் மிகவாடி (வேல)

௩. கண்களுக்குக் கலநீரை முத்துமுத்தா யுகுக்கிருள்
கையை நெரித்துத் தலைகுனிந்து நிற்கிருள்
பெண்களுக்கு உங்கள் திருவுளம் இரங்காதோ
பேசி மருவி முன்போல வேசேர (வேல)

அத்வைதம்

35. இராகம் : தோடி ; தாளம் : ரூபகம்.

(பல்லவி)

சைதன்ய விக்ரகமே சதானந்த
சைதன்ய விக்ரகமே (சைதன்ய)

(அநுபல்லவி)

கைவல்ய கருணாநிதி யொன்றே
கால த்ரயத்தில் கண்டதும் வேறுண்டோ (சைதன்ய)

(சரணங்கள்)

க. எப்போது பார்த்தாலும்
ஏகமாகி நிர்விகல்பமயமானகாட்சி ஸர்வ சாட்சி (சைதன்ய)

உ. ஊட்டும் சிவபோதம் ஒருமையாய்ப் பெருமையாய்
நாட்டுங்குரு ஸ்வாமி
நாட்டம் நித்தியம் தேட்டம் (சைதன்ய)

ங. சக்திசிவமான சத்துச்சித்தானந்தம்
வெற்றி மகா வெற்றிவி
வேக ராஜ யோக (சைதன்ய) (க)

36. இராகம் : கமாசு; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

தான் தான் தானுயிருக்கச் சகலமுந்தா னுயிருக்கச்
சச்சிதானந்த கனமே நித்தியபரிபூரணமாகி (தான்)

(அநுபல்லவி)

நான்தா னென்று சொல்ல
நானுமில்லை நீயுமில்லை
நாமமில்லை ரூபமில்லை
நச்வரமுந் தானுமில்லை (தான்)

(சரணங்கள்)

க. பேதமில்லையே ஐம் பூதமில்லையே ஜகத்
சூதுமில்லையே ஒரு வாதுமில்லை யேதுமில்லை (தான்)
உ. ஸ்நானமில்லையே ஸத் த்யானமில்லையே ஜகத்
ஞானமில்லையே ஒரு மோனமில்லை ஊனமில்லை* (தான்)(உ)

நெஞ்சறிவுறுத்தல்

37. இராகம் : பைரவி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

கொடுத்துவைத் ததுவரும் ஏருசை யால்மிகக்
குறைப்பட்டால் வருகுமோ பேய்மனதே (கொடுத்து)

(அநுபல்லவி)

படுத்தால்பின் ஞலேகூட வருவாருண்டோ
பயறணீசரைநிதம் பக்தியாய்த் தொழுதிரு (கொடுத்து)

(சரணங்கள்)

க. தூரு யொருவரையும் மாருட்டஞ் செய்யாதே
ஆரென்ன செய்வார்கள் கோரி னதுவருமே
தாராள மாகவே நாராய ணன்கிருபை
பாராய ணமும்செய்தால் நேராகக் கிடைக்குமே (கொடுத்து)

உ. ராகத்து வேஷஞ்செய்து சாகாதே விஷதுல்ய
மோக பாசத்திலே தேகங்கட் டுப்படாமல்
ஏகாந்த மாகவே யோகச மாதியிலே
சோகஞ் சோகம் என்று ஸ்வரூப மாகவிளங்கு (கொடுத்து)

---

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

௩. வித்துவான் நானென்றே எத்துவாதம் பண்ணுதே
சித்கனமா வேலரை ஸத்பாவ னைபண்ணு
தத்போத முடனேநீ தத்பர மாகவே
முற்கபு ரீசனை அற்புத மாய்நினை (கொடுத்து) (க)

38. இராகம் : தோடி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

மனமேஎந் நாளும்நிர் ணயமே சச்சிதானந்த
கனமே சத்தியம் இன்னம் வேறுண்டோ (மனமே)

(அநுபல்லவி)

வனங்களில் திரிந்தாலும் ஒரு
வஸ்துவைத் தவிர வேறே
மற்ற தொன்றும் இல்லையே
மலைத்து மயங்காதே மூட (மனமே)

(சரணம்)

செகத்தைச் சொப்பனம்போ லெண்ணியே
சிவாகார மாய்ச்சதா விளங்கு
மிகுகோபங் கொண் டொருவருக்கு
வேண்டி வினைசெய்யாதே
அகத்தை யடைந்தே யடைந்
தாசைகொள் ளாதே விஷய
சுகத்தினுல் கெட்டுப் போய்வீணுத்
துர்ப்புத்தியைத் தள்ளு மூட (மனமே)

கபிஸ்தலம் இராமபத்திர மூப்பனர்

39. இராகம் : தோடி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

அன்னமேநான் என்னசெய்வேன் பண்டுபழகி
அருமை யறிந்ததுரை அவனேஎன் னைமறந்தால் (அன்ன)

(அநுபல்லவி)

மன்னர் புகழும் நுணுவே தன்னில் வாழும் எங்கள்
மகிபன் முத்தையனருள் மகிபாலன்
கன்னல்மொழி யெல்லாக்கி ராமபத் ரேந்த்ரசாமி
கனவிலும் நினைவிலும் கவடுசெய்தால் (அன்னமே)

(சரணங்கள்)

க. என்னகாரணமோ அறிவேனே
என்னபாவஞ் செய்திருந் தேனேமிகக்காமச்
சன்னதங் கொண்டுதலை சுற்றிஆட்டித்
தழல்போ லுடலுங் கொதிக்குதே
சின்ன வயதினில் நன்னய மாய்வெகு
உன்னதமாய் மெத்த நின்னய மாகவே
சொன்ன விசேஷங்களெல்லாம் கைபோட்டுக்கொடுத்து
இந்நேரம் அநீதம் செய்த (அன்னமே)

உ. தாதுபிராதில்லையே பெண்பிறந்துந்
தயங்கித்திரியத் தலையில் பிரம்மதேவன்
ஏதோ விதித்திருப் பானே விதிவசம்
என்னென்ன மோஅறியேனே
பூதலத்தில்உள்ள மாதர்கள் சொன்னத்தைப்
போதனையாயெண்ணித் தோதகஞ் செய்தென்னை
பேதகமாகிநினைப் பாரோ அவர்க்கினி
ஆதரவார் பாதகிநீயே சொல்லடி (அன்னமே)

ரு. எத்தனைபேருற வாகியிருந்தாலும்
எல்லோரு மெனக்குச் சரியோஎங்கள் வள்ளி
முத்துவேலரையெந் நாளும்பணிந்திப்போது
மோடி செய்வதேது ஞாயமோஅவர்
வித்தையெல் லாஞ்செய்து குற்றமென்மீதில்சு
மத்துமன தில்நினைத் தெல்லாக்கிராம
பத்திரசாமிஇனி மேலாகிலும்அ
ணைத்திணங்கஎன் மனத்துயரந்தீரும் (அன்னமே) (க)

40. இராகம் : பைரவி; தாளம் : ரூபகம்.

(பல்லவி)

மாதே அவர்செய்த வஞ்சனை
மறப்பேனு எந்நேரமும்
மருவி அணைந்த சுகத்தை
மனதினிலே எண்ணுமல் (மாதே)

(அநுபல்லவி)

பூதலம் எங்கும் புகழ் படைத்த
புண்ணியவான் முத்தைய பூபாலன் அருளிய
நாதனும் எல்லாக்கி ராமபத்திர சாமிக்கு
ஞாயமாய்ச் சொல்லடி அடியேமாதே (மாதே)

(சரணங்கள்)

க. மங்களமாகச் சுக்ரவாரத்திலே
மாலையிட்டு மலரணையில் என்னைக்
கங்கணங் கட்டியது முதலில் இப்போது
கண்டகண்ட பேர் நகைக்கு இடமாகப்
பெண்கள் எதிரேநான் கண்கலக்கம் எய்தச்
சங்கையில் லாமலே வங்கைகள் செய்தாரே
எங்கே அடுக்கும் இந்த நடத்தைகள்
எனக்கு மிகப் புத்திவரச் சொன்னுடி (மாதே)

உ. சொந்த மாகவே இருந்து மெத்தவே
சொகுசாய்ச் சுரத விநோதங்கள் செய்தார்
அந்தரங்க மென்று எண்ணி நம்பினேன்
ஆனாலு மெனக்குத் துரோகம் செய்தாரடி
எந்தநேரமும் மிக விந்தை செய்தாரடி
எந்த நாளிலும் சொந்தம் விடாதடி
வந்தனம் செய்து வணங்கி யிருந்தும்
மனதில்லையோ தலையிலெழுத்தோ அடி * (மாதே) (உ)

உடையார்பாளையம் கச்சிரங்கதுரை

41. இராகம் : தோடி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

பச்சிளந்தே மற்படர்ந்த கச்சிருக்கும் பூண்முலையாள்
பாடியே மாடிமீதில் தேடிவந்து காத்திருக்கிறாள் (பச்சிளந்)

(அநுபல்லவி)

முச்சகமும் விலையல்லவே முத்துவிஜயரங்கேந்திரன்
முறையாகத் தவஞ்செய்து பெற்ற மகிபாலன்
கச்சிரங்க மகராஜனே கங்குல்யுக மாகியே
காரிகையாள் மதிமயங்கி காமலாகிரிகொண்டு (பச்சிளந்)

(சரணங்கள்)

க. செஞ்சொல்வாய்க் கனிஇதழும்
செங்கைவளையுஞ் சிறுநகையும்
கொஞ்சுகிளி போல்மொழியும்
குவளைபோல் இருவிழியும்

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

என்சொல்லு வேனவள் மஞ்சுளமோ உம்மைத்
தஞ்சமென்று விரகம் மிஞ்சித் தயங்குருள்
வஞ்சனை செய்யாமல் பஞ்சணை மீதினில்
வஞ்சியுடனேநீ ரஞ்சித மாய்விளையாடும் (பச்சிளங்)

௨. அன்னம் போலே நடையாள்
அவளிருகதலித் தொடையாள்
சின்னஞ் சிறுத்த இடையாள்
சித்திரப்பெண் பட்டுடையாள்
கன்னல் மொழியாள் மின்னற் கொடியாள்
சொன்னமவட்கென் னென்னமாயஞ்செய்தீரோ
மன்னனுக்கு மன்னனே மகப்பிரபுவே
வஞ்சியருக்குள்சிரோ ரத்தினமாகவே (பச்சிளங்)

௩. வேலவர் கிருபையும் படைத்து
விளங்குமுத்து விஜயரங்கேந்திரன்
பாலனே இரவும் பகலும்
பைந்தொடியாள்மிக உருகுருள்
வாலப்பருவமே சோலைக்கிளியாளே
மேலும்ஐயாஉனைப் போலேஅவட்குண்டோ
சீலனேகச்சி ரங்கமகராஜனே
சிந்தைமகிழ்ந்துகலந்துமுன்போலவே (பச்சிளங்)

உடையார்பாளையம் கச்சிக்கல்யாண ரங்கதுரை

42. இராகம்: முகாரி; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

அவர் வருவாரோ நான் வரவா என்னடி சொல்லடி
அலங்க்ருத புருஷ மேரு (அவர்)

(அநுபல்லவி)

தவங்கள் செய்துவெகு பூஜாபலமுடனே
ஸாமிரங்கபூ பாலன் பாலர்
நவமோக ஞங்கிநானென்று எண்ணுவாரே
நாதன் கச்சிக்கல் யாணரங்கதுரை (அவர்)

(சரணங்கள்)

க. துன்ரயை நிமிஷம் பாராமல் மனமும்
தோணு தெல்லாம் தோணுதேயென் செய்வேனடி
குறையை உன்றனுடன் சொன்னேன் [லுண்டோ
கோகிலமே கூட்டிவைக்கக் கோதையே உனைப்போ
அரையில்கலை இராமற்புறம் பாகுதே
ஆகம் நோகுதே தாகம் உண்டாகுதே
பரெபரென்று தேகமுழுதும் ஊறுதே
பார்க்க மதனன் கணையும்வந்து நேருதே (அவர்)

உ. எங்கேயாகிலுங் கிடைக்குமோஅவர் போலவே
என்அருமை அறிந்தமக ராஜரடி
இங்கிதந் தெரிந்த ஸங்கீத லோலர்
ஏந்திழையே எனக்கு மிகவுஞ் சுகந்தந்து
கங்கணங் கட்டின நாள்முதலாகவே
கடிந்துவார்த்தை சொன்னதில்லை பிரிந்ததில்லை
கொங்கைரெண்டுங் கொஞ்சி விம்மிமீறுதே
கொஞ்சிக் கொஞ்சி அபரஞ்சிதமே இங்ஙனே* (அவர்)

(க)

43. இராகம்: அடாணு; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

இந்து ரவியைப் போலே முளைக்குதே
என்செய்வேன் ஸாமி

---

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

(அநுபல்லவி)

கந்தன் துணையுங் கடாக்ஷமுன் மேலுண்டு
கச்சிக் கல்யாண ரங்க மகராஜனே (இந்து)

(சரணங்கள்)

க. மதியை மயக்க மையல் பெருக்க
மதனப் பயலு மீசை முறுக்கச்
சதிசெய்து செய்துஎன்னை உருக்க
சர்வ காலமுங் கணைகள்நெருக்க
பதியை நினைத்துப் பாலனஞ் செருக்க
பாங்கிய ரெல்லோரு மாய்வந் திருக்க
தநிய றிந்துகுயில் கூவி உருக்க
சாமியென் மேல்உனக் கித்தனை சுருக்க (இந்து)

உ. கண்கள் கலங்கக் கலசங் குலுங்க
கலைகள் அவிழ்ந்தவிழ்ந்து நலுங்க
தண் களப குங்குமமும் துலங்க
தங்கப் பாதசரங் கிலுகிலுங்கச்
செண்பக மலர்சொருக்கில் இலங்க
தேகங் காமக் காய்ச்சலும் வந்துநலுங்கப்
பண்புடன் மெட்டியோசை கலெகலெங்க
பலன்கைவரமேல் வரலாமிது மலங்க (இந்து)

ங. கந்தர் சொந்தனைக் காக்கும் உன்றனைக்
கச்சிக் கல்யாணரங் கேந்த்ரனே
தெந்தனஞ் செய்யாதே யென்றனைத்
தினந்தினம் பாருமே சுகந்தரும்
செந்தேன் மொழியைக் கேட்கவந் தேனே
தேவை யானபோதெல்லாம் வந்திருந்தேனே
வந்தனஞ் செய்து வணங்கி இருந்தேனே
வடிவும் இளமையம் மிகத் தந்தேனே (இந்து) (உ)

44. இராகம் : வசந்தா ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

இனியென்ன செய் வேனடி
இணங்க வருவா ரோடி (இனி)

(அநுபல்லவி)

புனிதன் கல்யாண ரங்க
பூபனைத் தேடுதே (இனி)

(சரணங்கள்)

க. உடம்பொரு வகையாக உயங்கி வருந்தி
வடங்கொண்ட தனம்ரெண்டும் வளர்ந்துவிம் முதேகண்டு
(இனி)

உ. தாமதஞ் செய்கிருய் மையல் தலைசுற்றி யாடுது
வாமக் குழலாளேநீ வஞ்சனை செய்யலா மோடி (இனி)
ந. பச்சைமயி லேறிவரும் பழனீசர் க்ருபைபெற்ற
கச்சிக் கல்யாண ரங்கன் காட்சிக்கிணை யுண்டோடி (இனி)
(ந)

45. இராகம் : காம்போதி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

எங்கள் ஜானகியை மணம் செய்தவர்
ஏக போகரிவர் மகராஜரடி (எங்கள்)

(அநுபல்லவி)

தங்கமெனும் குஸுமகுந்த ளாம்பிகையின் க்ருபைபெற்ற
தயாளர் கச்சிக் கல்யாண ரங்க மகராஜரடி (எங்கள்

(சரணங்கள்)

க. அகிலந்தனிலே அவர்போலே உண்டோ
சகலமுந் தெரிந்த சார்வ பூமரடி
பகலும் இரவும் பாக்ய வதியுடனே
புகலாக நாடிப் பூஷணங்கள் செய்து (எங்கள்)

உ. மண்டலத் தோர்புகழும் மண்டலாதிபனைக்
கண்டதே பாக்யமெனக் கணக்கில்லாமலே
தண்டமிழ்க் குதவுந் தர்மவானைப் போலே
உண்டோடி நீசொல்லு உத்தமி பத்தினியே (எங்கள்)

ந. காலில் சிலம்பும் கையிலயிலும் தோகைமயிலுமுள்ள
வேலன் உடனேவந்து வேண்டியது தந்தேஇனி
மேலுங் கல்யாண ரங்க சாமிசதா
கோலா கலமாய்க் குலாவி விளங்க (எங்கள்) (சு)

46. இராகம் : சுருட்டி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

எத்தனைநாள் விரகமுடன் எப்படி சகிப்பேன்சாமி
(எத்தனை)

(அநுபல்லவி)

மற்ற மற்றவர் போலே எண்ணி
மங்கையர் போதனை கேட்கலாமோ
சுத்தனே கச்சிக் கல்யாண ரங்கனே
சுமுகனே மாலைப் பொழுதிலே (எத்தனை)

(சரணங்கள்)

க. சிந்தைமிகவும் உருக்குதே
தேகமும் மெத்த இளைக்குதே

மந்த மாருதம் வளைக்குதே
மாரன் கணையுந் துளைக்குதே* (எத்தனை)

....

ரு. முத்துவேலரைக் கோரடா
முழுதிலும் என்னைப் பாரடா
கர்த்தன் கல்யாண ரெங்கனே நேரடா
காமலாகிரி மையல் தீரடா (எத்தனை) (ரு)

47. இராகம் : உசேனி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

கச்சிக்கல்யாண ரங்கராஜன் பக்ஷமே-அவன்
கருணை கிடைத்த ததுவெனக்குப் பொன்பத்து லக்ஷமே (கச்சிக்)

(அநுபல்லவி)

சச்சிதானந்த கனமய மாகிய
சார்வ பூமன் ரங்கசாமி தனயனும்
அச்சுதனைப் பணிந்து பணிந்து
அளவுசங்கைகள் இல்லாமல் அர்ச்சனைகள் செய்த (கச்சிக்)

(சரணங்கள்)

க. அருமை அறிந்த மகராஜனுக்கு
ஆர் போதனைசெய் தென்னடி
பெருமையாய் அவன்போல் எனக்குப்
பேரும் ப்ரதிஷ்டையும் ஆர்தருவார்
திருமகள் நிதமும் வாசஞ் செய்யும்
ச்ருங்கார புருஷன் அவனல்லால் வேறுண்டோ
குருகடாக்ஷமெப் போதும் இருக்குது
குவலயத்தில் இதற்கிணை யுண்டோடி (கச்சிக்)

* 2-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

உ. எல்லாருடைய ஹ்ருதயங்களுமே தெரியும்
எவர் சூதும் நடவாது
நல்லோர்கள் கூட்ட மதிலே
நடனம் செய்து விளையாடும்
வல்லபமும் வரிசையும் வண்மையாக
வாசவன்தானடி வேறுண்டோ சொல்லடி
புல்லர் முகந்தன்னில் விழியாமல் இந்தப்
புண்ணிய வானுடன் சல்லாபம் நேர்ந்ததே*
(கச்சிக்) (சுா)

48. இராகம்: பியாகடை; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

காமதேனு ஐந் தருவென வளர்ந்தே பெருகும்
கையனே சொர்னம் பொழியும் மெய்யனே (காம)

(அநுபல்லவி)

ஸ்ரீமனே நல்ல நேமனே
த்யாகவானுன் போலேயுண்டோ
காம லாப மேதரும் கச்சிக்
கல்யாணரங் கேந்திரனே (காம)

(சரணம்)

தீரனே தேவாம்ச மாய்விளங்குமா
வீரனே அலங்கிருத ச்ருங்
காரனே சீலனேகு பேரனே
ஆரனே உதாரனே† (காம) (எ)

49. இராகம் : காம்போதி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

கொண்டை குலுங்கவே பண்டு பழகி மருவும்
குமரிப் பருவமே துரையே (கொண்டை)

---

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

† மற்றச் சரணங்கள் கிடைக்கவில்லை.

(அநுபல்லவி)

வண்டரை யடக்கும் மண்ட லாதிபதி யேஎனக்கு
மகராஜனே எங்கள் ரங்கசாமி பாலனே-கற்
கண்டென எனைப்புகழ்ந்து என்றன்மனத் தைஉருக்கும்
கச்சிக் கல்யாண ரங்கனே வஜ்ர சரீரனே
(கொண்டை)

(சரணங்கள்)

க. ஆசை வளருதே போஜனே நேசனே
அலங்க்ருத புருஷனே காம
பூசை செய்யக் கண்டதுகிலும் சோருதே
பூபனேப்ர தாபனேஸல் லாபனே
வாசவனே மாயமென்ன செய்தாயோ
வாட்டுதே லூட்டி கோட்டி கொள்ளுதே
ஈசனென் றன்தலையில் இப்படி எழுதுவானோ
என்ன செய்வேன் மன்னவனே உன்றன்மயல்
[மீறுதே (கொண்டை)

உ. மாலைப்பொழுதிலே வாலப் பருவத்திலே
மதனவிலாஸனே மணக்கோலம் செய்து
சேலை யாபரணமிகக் கொடுத்துக் கொடுத்து
அடுத்துத் தொடுத்த படியெல்லாம்
சீலமுடன் லோல மாகவே யணைத்துச்
சீமனே நேமனே பூரண சோமனே
மாலை தந்து கங்கணங் கட்டியேமிகச் சுகந்தந்து
மாடி மீதில் கூடிவிளை யாடி யேநடனம் செய்து
(கொண்டை)

௩. சொல்லும் வேலர்க்ருபை அல்லும் பகலுமுண்டு
சோலை மாங்குயில் கூவுதே
நில்லுமென்றன் விரகம் சகிக்கக் கூடுமோ
நீத னேப்ரக் யாதனேஎன் நாதனே
வல்லே வல்லே யென்று பார்க்க மிகவும்
மயக்குதே கயக்குதே மெத்தத் தயக்குதே
சொல்லிலரிச் சந்திரனே கச்சிக்கல் யாணரங்கனே
சுரதவி நோதமாய்ப் பலபல லீலைகள்செய்து
(கொண்டை) (அ)

50. இராகம் : பரசு; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

சொல்லடி என்னடி—துராதுரைக்கிணை உண்டோடி
சொல்லடி என்னடி

(அநுபல்லவி)

சொல்லடி தோகையே எங்கள் ரங்கசாமி அருளிய
சுமுகன் கச்சிக்கல்யாண ரங்கமகா ராஜனைப் போலுண்டோடி
(சொல்லடி)

(சரணங்கள்)

க. நாளை நாளை என்பவர்கள் நாடகம் நடக்குமோ என்
வேளைஅறிந் தேயுதவும் வீராதிவீரன்போற் கிடைக்கு
மோடி (சொல்லடி)

உ. எத்தனைபேர் உறவாகி இருந்தாலும் எனக்கவர்போல்
மற்றவரா லாகுமோ மாதேநீ யுள்ளபடி எண்ணிப்பார்
(சொல்லடி)

௩. முச்சகமும் நிறைந்துள்ள முருகேசர் கருணைபெற்ற
கச்சிக்கல்யாணரங்கன்போல் காலாகாலங்களிலும்
உண்டோடி (சொல்லடி) (கூ)

51. இராகம் : பந்துவராளி; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

துராதுரைகளுக்குத் துரையான துரைத்தனம் உன்
துரைத்தனமே சொன்னேன் சொன்னேனே-வேறே
சொல்லவும் வாய்வர இல்லையே என்செய்வேன் (துரா)

(அநுபல்லவி)

தராதரங்கள் தெரிந்த ரங்கசாமி
தனயனே சகல சாம்ப்ராஜ்ய வாசனே
பராசக்தி பரமேச்வரி க்ருபையும்
படைத்தகச்சிக்கல் யாணரங்கசாமி (துரா)

(சரணங்கள்)

க. கோடானு கோடி மறுமன்னர்கள் நின்று
கும்பிட்டுக் கும்பிட்டுக் கைகட்டி வாய்பொத்தி
மேடான மேடி மனுச்சக்ர வர்த்தியும்
மேதினிக் குள்உனைப் போலே கிடைக்குமோ
சோடாகக் கூடி இணைபிரி யாமல்
சுகித்துச் சுகித்துச் சொகுசுட னேதங்கத்
தோடா சரப்பளி மகர கண்டியும்
துஸ்து தினுசுகள் வாரியாகத் தந்த (துரா)

உ. மானம் உன்மானம் சம்மானம் வெகுமானம்
மற்றவர் மானம் அபிமானந் தானென்ன
கான லோலனே சீலனே சகல
கலைகளும் தெரிந்து கனராக
தான வரிசையும் தாள விதங்களும்
சங்கதி சந்தர்ப் பங்களு மேதெரிந்து
ஏனோ தானோவென் றெண்ணாமல் எப்போதைக்கும்
என்றன்மனதுக் கந்தரங்க முந்தந்த* (துரா) (௧0)

---

* 3-ம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

52. இராகம் - அடாணு ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

பணிவிடைக் காகவே பாரினில் அவதரித்துப்
பகவந்தன் க்ருபைஎப் போதும் படைத்தவனே (பணி)

(அநுபல்லவி)

கணிச முடனே தர்மங் களுக்கென்னை யாளாச்செய்து
கருத்துக் குகந்தகச்சிக் கல்யாண ரங்கராஜனே (பணி)

(சரணங்கள்)

க. கல்லுவரிக ளெல்லாங் கலகலத் திருந்தது
கருணை மழைபொழிய வேளையும் வந்தது
அல்லும் பகலும் அச்சுதனைச் சதாநினைந்து
ஆனந்த மாகவே மிகவிளங்கிப்
புல்லர்முகந் தன்னிலே விழியாம லெனக்குப்
பூர்த்தி யாகமக தைச்வரியங் கொடுத்து
அல்லலில் லாமலேஎன்னை ஆர்ப்பரித்துக் காப்பாற்றும்
அகளங்கனே சதுரங்க துங்கனே இங்கிதமாய்ப் (பணி)

உ. பின்னும் முன்னும் பாராமல் நான்நினைத்தபடி எல்லாம்
பிரதிஷ்டையாக எனக்கு வரங்கொடுத்தாய்
சன்னந்தோறுந் தேனடக்கும் பாவலர்க்கு முன்போலத்
தாராள மாகயார் தனமாரி சொரிவார்
இந்நிலத் துனைப்போல ராஜனெங்குங் கண்டதில்லை
என்அருமையை யறிந்த என் துரையே என் ப்ரபுவே
புன்னமா சந்திரனைப்போலே பூர்ணமாக வாழ்ந்திருக்கும்
பூப னேபிர தாபனே சல்லாபனே க்ருபாநிதியே
(பணி)

ங. கல்லாக் கலைகள்கற்ற ராஜரிருந் தாவதென்ன
கான லோலனே கனம் கிருஷ்ணனுடன் [போல்
சொல்வாக்கைக் காக்குமெங்கள் துரைதுரையே உன்

சுகிர்தவானும் ஜகத்தில் ஆருமில்லை
நல்ல கிரீடந் தரிக்கின்ற மகராஜனே
நன்மை தெரிந்த ப்ரபுவே நவரத்னம் வைத்திழைத்த
பல்லக்குந் தான்கொடுத்துப் பரிவுடன் கீர்த்திபெற்றாய்
பண்புடனே அன்புசெய்து தென்புடனே இன்பம்
[வைத்துப் (பணி)

ச. அரிய தவங்கள்செய்து குமர குருசுவாமி
அருள் புரிந்தே சேர்ந்தே இருக்கும்
பெரிய துரைசெய்த திருப்பணிக் குறைவில்லாமல்
பெருமையாக எனக்குப் பேர்கொடுத்து
மரியாதை களுந்தந்த கச்சிக்கல் யாணரங்கனே
மன்னவனே மகிமையாய் எனை ஆளும்
பரிந்து பிரபஞ்சம் பரமாத்துமமெல்லாம் தெரிந்து
பக்தியுடன் யுக்திசெய்து சித்திபெற்ற சுத்தனேநீ
(பணி) (கக)

53. இராகம் : சுருட்டி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

பத்துப்பை முத்துப்பை வஜ்ரப் பதக்கமும்
பரிந்து பரிந்து மிகச் சுகந்தந்து
பஞ்சணை மீதினிற் கொஞ்சி விளையாடி
ரஞ்சிதமும் அறிந்த மகராஜனே (பத்துப்பை)

(அநுபல்லவி)

சித்தத்தில் சிதாமகிழ்ந்து உனைப்போல்
ஜெகத்தினில் ராஜனில்லைஎன்று நம்பினேன்
உத்தமன் ரங்கசாமி அருள் பாலனே
உண்மையான கச்சிக் கல்யாண ரங்கனே (பத்துப்பை)

(சரணம்)

கட்டுவர்க்கம் கைக் கொலுசு சரப்பளி
கற்கட்டு மோதிரம் தங்கப் பட்டயம்
ஒட்டி யாணமும் நவரத்ன கண்டியும்
ஒயிலாகத் தந்து வேலர் க்ருபைபெற்று
அட்டியில் லாமல்ரங்க சாமி பாலனே
அனுதினமும் அணைந்து தனத்தையும்
கட்டிக் கொடுப்பவர் உன்போலுண்டோ எங்கள்
கச்சிக்கல் யாண ரங்க மகராஜனே (பத்துப்பை)
(கஉ)

54. இராகம் : அடாணா; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

மகமேரு மகராஜனே—சத்ரபதி (மகமேரு)

(அநுபல்லவி)

வெகுராஜர்களுங் கப்பங்கட்டும் ரங்கபூபன் பாலனே
மேன்மேலும் விளங்குங் கச்சிக் கல்யாண ரங்கசாமி
(மகமேரு)

(சரணங்கள்)

க. பாரினில் துரைதுரையே பங்கயக் கண்ணனேஸாமி-தனம்
மாரியாய்த் தங்கக்கையாலே மகிமையாய் வரிசையாய்அவ்
வாரி யாகவே பொழிந்தவரவர் ஆனந்தமாகத்
தாரி பாரிகள் தெரிந்து சகலஸம் மானஞ்செய்யும் (மக

உ. கலிதான்உனே நினைத்தவர்க்குக் கனவினிலும் அண்டாது
சலியாமல் வஸ்த்ரபூஷணம் சவுக்கியமுந் தந்தப்பல்லக்கும்
வலுவினில் துரிகிதைஜியும் வகைவகையாய்ச் சிஷ்டருக்குப்
பலாபலாவென் றேகொடுத்துப் பண்புடன் கீர்த்திபெற்ற
(மகமேரு)

ங. வனமயில்மேல் ஏறும் வடிவேலவர் க்ருபைபடைத்தே
கனநயந் தேசிகந் தமிழைக் கணக்கில்லாமல் ஆதரிக்கும்
தினகரன் போலேஎன்றைக்கும் செல்வம்வளர்ந் தேபெருகி
இனங் கொடுக்குங் கச்சிக்கல் யாணரங்க ச்ருங்காரனே
(மகமேரு) (கங.)

55. இராகம் : அடாணு ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

மதனனுக் கெழுதுவள் நிருபம் ஜகமோகன
மாதுவந்து வருந்துருள் துரையே (மதன)

(அநுபல்லவி)

சுதினங் கச்சிக் கல்யாணரங்க மகராஜனே
தோடி பாடி மாடிமீ தினில்வந்து (மதன)

(சரணங்கள்)

க. சுரதத்தில் மகாபீடம் - இளைஞரைச்
சொக்கி இழுக்கும் வகைமுக பாடம்
பரத நாட்டியங்கொக் கோகம் படிப்பாள்விசேடம்
பாங்கியர் வந்துகூடும் சித்திரகூடம் (மதன)

உ. சிங்கார நடையில் அன்னம் அந்தத்
தேன்மொழி யாளுக்கு மின்னும் அவள் கன்னம்
அங்கம் பத்தரைமாற்றுத் தங்கமே அவள்தன்ம்
ஆர்க்குத்தெரியும் தீர்க்கமான கண்ணுளின்னம்*
(மதன) (கசு)

56. இராகம் - **கல்யாணி**; தாளம் - ஆதி.

(பல்லவி)

மெய்யனே உனை வேண்டியே
மேலுந் துரையே விரும்பினேன் (மெய்ய)

(அநுபல்லவி)

தையல் நாயகி க்ருபை தானே ரங்கன் பாலனே
மையலும் மிஞ்சுதே மன்னன்கல் யாணரங்கனே (மெய்ய)

(சரணங்கள்)

க. நீதா கொஞ்சிமுத்தமும் தாதா அடியாள்மேல்
வாதா என்மீதில் ஏதாகிலும் உண்டோ
தாதா வில்உன்னைப்போல்ஸ்ரீ நாதா கிடைக்குமோசொல்
ஆதாரம் என்றனக்கு நீதானல் லாமலுண்டோ (மெய்ய)

உ. உன்னால் இந்தவிரகம் என்னால் சகிக்கப் போமோ
சன்னைகந் தெரிந்தவிற் பன்னா யெந்நாளும்
கன்னா திருக்கண்ணயவ் வன்னா கங்கணங்கட்டிச்
சொன்ன மென்றேமிகவும் நிர்ன்னயங் களுஞ்சொன்ன
(மெய்ய)

---

* 3-ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

ரு. வேலாயு தன்க்ருபையால் மேலாய்ரங் கேந்த்ரன்பெற்ற
பாலா சங்கீதலோலா கோலாகல மாகவே
மாலாய்ப் பஞ்சணைமீதில் லீலாவி நோதஞ்செய்யும்
சீலாகல் யாணரங்கா நாலா கலைதெரிந்த (மெய்ய) (கரு)

57. இராகம்: தோடி; தாளம்: ஆதி.

(பல்லவி)

வாராரோ வந்துமுத்தம் தாராரோ அவரிப்போ
நேராரோ என்னைமிகக் கோராரோ துரைஇங்கே (வாராரோ)

(அநுபல்லவி)

பாராளுஞ் சோலைசூ ழுடையார் பாளையந்தனிலே
பார்த்திப ராகளெங்கும் கீர்த்திபர ராகவே
நாரா யணபஜனை பாராயணமே செய்யும்
நாதன் கச்சிக்கல்யாண ரங்க மகாராஜரும் (வாராரோ)

(சரணங்கள்)

க. பருவ வயதில்என்னை மருவவந் தால்அவர்க்குப்
பலனுண் டாகுமென்று பாங்கியே சொல்லடி
உருகுதே அவரை நினைத்து நினைத்து
உள்ளபடியே ஒருவகையாய்
வருகுதே என்செய்வேனடி மார்பினில்
மாரன் கணையும் வந்து துளைக்குதடி
முருகார் குழலைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்து வண்டுகள்
மொய்க்குதடி பாலனமும் கைக்குதடி துரையிங்கே
(வாராரோ)

உ. மாமயில் நடனஞ்செய்யும் மாங்குயிலும் கூவுதே
மஞ்ச மீதினில் வரவும் மாலைநேரத்தில்
தாமதஞ் செய்தால் விரகம் தலைக்கேறு தேமதியும்
தழல் போலே தூவுதேயென் ஆவிசோருதே
பூமானே வழிசொல்லடி பாரினிலப்
புரந்தரன் போலெனக்குப் புருஷனுண்டோ
காம ரசவல்லியென்றுங் கண்ணேகண் மணியென்றும்
கற்கண்டதரத்தைச் சுவைத்துமண்டலாதிபருமிங்கே
(வாராரோ)

ங. காணுதே எப்போதைக்கும் இருந்தவிடம் நின்றவிடம்
கற்பகமே எந்திடமும் கணவரைப்போல்
தோணுதே என்றன்குறையைத் தோகையே உன்னுடன்
சொல்லி முடியாதடி சுகிர்தமுண்டு [சொன்னேன்
நாணுதே மதிமயங்குதே தியங்குதடி
நாதர் வடிவேலர் க்ருபை நானறிவேனே மனம்
கோணுமோரங்க பூபாலன்பாலர் கல்யாணரங்கரைக்
கூட்டிவந்தா லுன்றனுக்கு மேட்டிமை யுண்டே
[மன்னவர் (வாரா)

ச. எத்தனை விதத்திலோ என்றன் மனதை
எலக் கெலக்கா ஆராய்ந்து குணமுள்ள
பத்தினி யென்றெண்ணிச் சித்தமும் மகிழ்ந்து
பக்ஷம் வைத்துச் சிங்காரித்துச்
சித்தினி சாதிப்பெண்ணே யென்றே எங்குந்தெரியச்
செல்வமாகவே யழைத்து அணைந்திருந்தவர்
முத்து வேலர்க்ருபை பெற்றகச்சிக்கல் யாணரங்கரே
மோகமாகி யென்றன்மீதில் தாகமாகத் துரையவர்
(வாராரோ) (கசு)

கனம் கிருஷ்ணையர் இயற்றிய கீர்த்தன உருப்படிகள்

எண்.	பல்லவியின் முதல்	ராகம்.	தாளம்.	கீர்த்தனத்துக்குரிய தலைவர்.
1	அவர்வருவாரோ நான்வரவோ	முகாரி	ஆதி	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
2	அன்னமே நான் என்னசெய்வேன் ...	தோடி	ஷை	கபிஸ்தலம் இராமபத்திரமூப்பனார்.
3	ஆராவமுதரை அணைத்தணைத்து	சௌராஷ்டிரம்	ஷை	கும்பகோணம் ஸ்ரீ சார்ங்கபாணிப் பெருமாள்.
4	ஆராவமுதரைப் பாராமல்	தன்யாசி	ஷை	ஷை ஷை
5	ஆராவமுதரைப் போலெனக்கு	கமாசு	ஷை	ஷை ஷை
6	இந்துரவியைப்போலே ...	அடாணா	ஷை	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
7	இன்னமனம் இரக்கம் வல்லையோ ...	பைரவி	ஷை	திருக்குன்றம் ஸௌந்தரராஜப் பெருமாள்.
8	இனியென்ன செய்வேனடி ...	வசந்தா	ஷை	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
9	ஈச்வரி ஜகதம்பா ...	ஆனந்த பைரவி	ரூபகம்	கும்பகோணம் ஸ்ரீ மங்களாம்பிகை.
10	உன்பதமே ஸதாகதி ...	தேசிகதோடி	ஆதி	திருக்குன்றம் ஸௌந்தரராஜப் பெருமாள்.

11	எங்கள் ஜானகியை ...	காம்போதி	ஆதி	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
12	எத்தனைநாள் விரகமுடன் ...	சுருட்டி	ஷை	ஷை
13	*எல்லா அருமையையும் எல்லாப்பெருமையையும் ...	தோடி	ஷை	கபிஸ்தலம் இராமபத்திரமூப்பனார்.
14	*என்னடா சொல்லடா ...	அடாணா	ஷை	ஷை
15	*என்னடி சொல்லடி எதடி சூதும்வாதும் ...	பியாகடை	ஷை	திருக்குன்றம் ஸௌந்தரராஜப் பெருமாள்.
16	என்னத்துக்கிந்த ...	கமாசு	ஷை	ஷை
17	என்னமோவகையாய் ...	ஷை	ஷை	இராஜமன்னார் கோயில் இராஜ கோபாலப்பெருமாள்.
18	கச்சிக் கல்யாண ரங்கராஜன் பக்ஷமே ...	உசேனி	ஷை	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
19	*கச்சிரங்கராஜனடி (சிந்து) ...	சஹானா	ஷை	கச்சிரங்கர்.
20	*கன்னலுஞ் செந்நெலும் (கலித்துறை) ...	பைரவி	ஷை	கச்சிக்கல்யாண ரங்கதுரை.
21	காமதேனுவைந்தருவென ...	பியாகடை	ஷை	ஷை
22	குஸுமகுந்தளாம்பிகையே ...	ஷை	ஷை	உடையார்பாளையம் குஸுமகுந்தளாம்பிகை.
23	கொடுத்துவைத்தது வரும் ...	பைரவி	ஷை	நெஞ்சறிவுறுத்தல்.
24	கொண்டைகுலுங்கவே ...	காம்போதி	ஷை	கச்சிக் கல்யாணரங்க துரை.
25	சக்ரபாணி சாமிகிட்டே ...	அடாணா	ஷை	கும்பகோணம் ஸ்ரீ சக்கரபாணிப் பெருமாள்.
26	சக்ரபாணி சாமியைக்கண்டேன் ...	தன்யாசி	ஷை	ஷை

எண்.	பல்லவியின் முதல்.	ராகம்.	தாளம்.	கீர்த்தனத்துக்குரிய தலைவர்.
27	சும்மா சும்மா வருகுமா சுகம் ...	அடாணா	ஆதி	திருக்குன்றம் ஸௌந்தரராஜப் பெருமாள்.
28	செறுக்கிமயக்கமீறி ...	தர்பார்	ஷை	ஷை
29	சைதன்ய விக்ரகமே ...	தோடி	ரூபகம்	பரப்பிரஹ்மம்.
30	சொர்க்கவாச லேகாதசியில் ...	கமாசு	ஆதி	ஸ்ரீ ரங்கநாதர்.
31	சொல்லடீ என்னடீ ...	பரசு	ஷை	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
32	*டாப்பும் சிறப்பும் ...	தர்பார்	ஷை	ஷை
33	தான்றான்றாயிருக்க ...	கமாசு	ஷை	அத்துவிதானந்தம்.
34	திருக்கண்மாலீச்வரர்க்குகந்த ...	தோடி	ஷை	கிருஷ்ணராஜபுரம் ஸ்ரீ மதுகர வேணி அம்மை.
35	திருவொற்றியூர்த் தியாகராஜர்.	அடாணா	ஷை	திருவொற்றியூர் ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமி.
36	தில்லைச்சிதம்பரச் சித்ஸபை ...	பந்துவராளி	ஷை	சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி.
37	தில்லையப்பாவுனது பஞ்சாக்ஷரப்படியில் ...	ஷை	ஷை	ஷை
38	துராதுரைகளுக்கு ...	ஷை	ஷை	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
39	தேவரொயினும் ...	கமாசு	ஷை	ஸ்ரீமுஷ்ணம் பூவராகப் பெருமாள்.
40	நல்ல நல்ல நிலவு பறிபோகுதே	சங்கராபரணம்	ஷை	திருக்குன்றம் ஸௌந்தரராஜப் பெருமாள்.

41	* நாராயணமந்திரமே மந்த்ரம்	அடாணு	ஆதி	திருமால்.
42	நாராயணுவென்று சொல்லு வாயே ...	சௌராஷ்டிரம்	ஷை	ஷை
43	* நிறைந்ததே எங்கும் ...			கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
44	நீயல்லாமல் ...	தோடி	ஷை	பெரிய மறை (ஒருஸ்தலம்) ஸ்ரீ நிவாஸப் பெருமாள்.
45	பகற்பத்துத் திருநாளில் ...	தன்யாசி	ஷை	கும்பகோணம் ஸ்ரீ சக்கரபாணிப் பெருமாள்.
46	பச்சிளந்தே மற்படர்ந்த ...	தோடி	ஷை	கச்சிரங்கதுரை.
47	படியளக்கும் பெருமானென்று	பைரவி	ஷை	திருக்குன்றம் ஸ்ரீ ஸௌந்தரராஜப் பெருமாள்.
48	பணிவிடைக் காகவே ...	அடாணு	ஷை	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
59	பத்துப்பை முத்துப்பை ...	சுருட்டி	ஷை	ஷை
50	பரிமளநாதா ...	தர்பார்	ஷை	திருவழுந்தூர்- (திருவிந்தளூர்)ப் பரிமளரங்கப் பெருமாள்.
51	பார ஸகலமும் அபாரம் ...	கல்யாணி	ஷை	திருச்சேறை ஸாரநாதப்பெருமாள்.
52	பாரெங்கும் பார்த்தாலும் ...	ஷை	ஷை	கும்பகோணம் ஸ்ரீ சாரங்கபாணிப்பெருமாள்.
53	பூவராகரே ...	அடாணு	ஷை	ஸ்ரீமுஷ்ணம் பூவராகப்பெருமாள்.
54	மகமேரு மகராஜனே ...	ஷை	ஷை	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
55	மதனனுக் கெழுதுவள் நிருபம்	ஷை	ஷை	ஷை

எண்	பல்லவியின் முதல்	ராகம்.	தாளம்.	கீர்த்தனைத்துக்குரிய தலைவர்.
56	* மருதப்பா ...	ஆனந்த பைரவி	ரூபகம்	திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கமூர்த்தி
57	மன்னனார் வலைவீசி ..	தோடி	ஷை	இராஜமன்னார் கோயில் ஸ்ரீ இராஜகோபாலப்பெருமாள்.
58	மன்னனா ரொயிலும் ...	தன்யாசி	ஆதி	ஷை
59	மனமே எந்நாளும் ...	தோடி	ஷை	நெஞ்சறிவுறித்தல்.
60	மாதே அவர்செய்தவஞ்சனை ...	பைரவி	ரூபகம்	கபிஸ்தலம் இராமபத்திரமூப்பனார்.
61	முன்னழகும் பின்னழகும் ...	ஷை	ஆதி	திருச்சேறை ஸ்ரீ ஸாரநாதப் பெருமாள்.
62	மெய்யனேயுனை வேண்டியே ...	கல்யாணி	ஷை	கச்சிக்கல்யாணரங்கதுரை.
63	ரங்கமய மான எங்கள் ...	காம்போதி	ஷை	ஸ்ரீரங்கநாதர்.
64	லக்ஷ்மி ஸமேத ...	சங்கராபரணம்	ஷை	திருமால்.
65	வகுளவனவாசரே ...	அடாணா	திரிபுடை	உடையார் பாளையம் ஸ்ரீ முற்கபுரீசர்
66	வல்லமையுன் வல்லமையே ...	கல்யாணி	ஆதி	உடையாளூர் செல்லமாகாளியம்மை
67	*வன்ய குலோத்தமன் (கலித்துறை) ...	பைரவி	ஷை	கச்சிக்கல்யாணரங்கர்.

68	*வஸ்து இவனைப்போலே ...	பிருந்தாவன ஸாரங்கா	ஆதி	ஷை
69	வாராரோவந்து முத்தந்தாரோ	தோடி	ஷை	ஷை
70	வேலவ ரேயுமைத் தேடி ...	பைரவி	ஷை	முருகக்கடவுள்.
71	ஜகஜ்ஜனனீ சுகபாணி ...	ஷை	ஷை	மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மை.
72	*ஷண்மத ஸ்தாபனம் செய்தார்	பியாகடை	ஷை	கும்பகோணம் ஸ்ரீ சங்கராசார்யார்.
73	*ஸௌந்தர ராஜப்பெருமாளே யுன் ...	தன்யாசி	ஷை	திருக்குன்றம் ஸ்ரீ ஸௌந்தர ராஜப்பெருமாள்.

* இக்குறியிட்டவற்றின் முழுப்பகுதியும் கிடைக்கவில்லை.

Kesari Printing Works, Madras.